

BERXWEDAN

HER TİŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı 39 / 16-30 Eylül 1987 / 2.50 DM

ARGK'nin Görkemli Eylemleri Sürüyor

Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK, çok cephede eylem ve gelişmesini devam ettiriyor

- **DERSİM:** Karakol binası tahrip edildi
- **GENÇ:** Çetecilik yaşatılmıyor. İşbirlikçiler köy toplantıları sonucunda kurşuna diziliyor
- **AGRI - DİYADİN:** Askeri yol yapan şirketin bütün araçları tahrip edildi
- **ŞEMDİNLİ, YÜKSEKOVA:** Çetelere darbe
- **ULUDERE:** ARGK'ye katılımlar devam ediyor
- **MARDİN:** Çetecilik dağılıyor, ARGK'nin Midyat, Gercüş, Ömerli, Nusaybin'de kontrolü artıyor. Köylü gençlikten ARGK'ye yoğun katılım devam ediyor
- **BİTLİS:** Çetelere darbe; devrimci intikam eylemi gerçekleştirildi
- **ŞIRNAK:**
 - Şırnak-Eruh yoluna ARGK pususu
 - Sömürgecilerin odun depoları yakıldı
 - Şırnak ve Pervari'de orman kesimi durdu
 - Karageçit ve Çiftkavak'ta 20 çete vuruldu
 - Şırnak köylü gençliğinden ARGK'ye onlarca katılım

EYLEM HABERLERİ 3. SAYFADA

Türk Burjuvazisinin Hızlandırılmış Oyunu Referandumdan Sonra Şimdi de Erken Seçim

Batan bir sınıf, son anına kadar direnecektir. Hele devlet iktidarını elinde tutuyor ve arkasını ABD emperyalizmine dayıyorsa, ömrünü uzatmak için her yolu deneyecektir. Söz konusu Türk burjuvazisiyse, bu hünerler daha ilginç bir durum alacaktır.

Öyle bir burjuvazi ki, 12 Eylül faşist darbesinin ardından ABD'nin yeşil ışık yakmasıyla, faşist anayasasının koşullandırıldığı ortamda partiler kuracak, örgütlü muhalefetin yokedildiği koşullarda, faşizmin dipçik ve çizimleri altında 1983 seçimlerine gidecek ve buna "demokrasiye geçtik" diyerek, bütün dünyayı aldatmayı hedefleyecektir. Nasıl becermesin ki, her koşulda,

bin dereden su getirerek, burjuvazinin her oyununu izleyen, her oyununa demokrasinin bir alanı diyen, kitleleri burjuvaziden daha çok şartlandıran bir Türkiye solu (!) varken.

Türk burjuvazisi neden bu kadar acele ediyor?

Sorumuzun cevabı, Türk faşist-sömürgeci burjuvazinin karakterinde yatmaktadır. 12 Eylül rejimi, ciddi ve çözümlenemeyeceği sorunlarla karşı karşıyadır.

T. Özal'ın ABD patentli, liberasyon adı altında yarattığı ortam, Türkiye'deki sınıf çelişkilerini tarihinin en derin noktasına getirmiştir. Beş mil-

Devamı 6. sayfada

ERNK'nin Avrupa'daki Siyasal ve Örgütsel Çalışmaları Yoğunlaşıyor ve Boyutlanıyor

- 12 Eylül faşist rejimini protesto mitingleri
 - Köln / Almanya
 - Strasbourg / Fransa
 - Den Haag / Hollanda

- Stuttgart, Köln ve Düsseldorf'ta yurtseverlerin uyarı eylemleri

- ERNK'li yurtseverler, Tammil devrimci yurtseverleriyle Paris'te ortak açık grevi gerçekleştirdiler.

- Enternasyonalist dayanışmanın güzel bir örneği: Avrupalı demokratlar Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışma toplantılarını sürdürüyorlar.

HABERLERİ 4. 5. SAYFADA

Dersim 1938 unutulmadı

"75 yaşındayım, Kürdistan'ın şehadetine kavuşuyorum. Kürt gençleri intikamını alacaklardır. Yaşasın Kürtlük ve Kürdistan"

Seyid Rıza

Direnen bir halk yok olmaz. Bir halkın inkarı, değerleri ve katliamı üzerine de hiçbir halk ve sınıf gelecek inşa edemez. Kemalizm, Kürdistan'ın katledilmesi hareketidir. Kemalist egemenlik ve ekonomik-sosyal, kültürel değerleri, Kürdistan'ın katledilmesi, inkarı ve yağmalanması üzerinde geliştirdi.

Böyle bir egemenlik sürekli olamazdı, yaşama hakkı yoktu

Kemalist devlet, henüz ulusal bilinç ve örgütünü yaratacak, ulusal kurtuluş savaşını veremeyen bir halkı katletmekle, gerçekten sorunu

Devamı 10. sayfada

ULUSAL KONGREYE DOĞRU

Yekitiya Xortên
Şoreşgerên Welatparêzên
Kurdistan — YKK
Program Taslağı

Birliklerin çalışma
tarzı üzerine

YAZISI ORTA SAYFADA

Irak Savaş Uçakları Kuzey Kürdistan Köylerini Yine Bombaladı

Çukurca'nın Narlı köyüne isabet eden bombalar büyük tahribat yarattı. Çok sayıda ölü ve yaralı var. Öğrencilerle dolu okul da isabet aldı.

Ağustos ayı içinde Irak uçakları bu defa Uludere köylerini bombalamıştı.

Saldırdılar, Türk sömürgeciliği ile işbirliği içinde yapıldı.

HABERİ 6. SAYFADA

12 Eylül Faşist Rejimini Protesto Mitinglerinin Ardından

Faşizm maddidir, nesneldir. Tıpkı onun gibi ona karşı mücadele de nesnel olmalıdır. Türk faşist diktatörlüğü 1980'de Kürdistan, Türkiye ve bölge emekçi halklarına karşı iktidar oldu. O gün, bu halkların, özellikle de devrimci güçlerinin görevi faşizme geçit vermeyecek bir örgütlenmeye, mücadeleye ve dayanışmaya içinde olmalarıydı. Koşullar bu gelişmeye uygun ama siyasal öneki güçlerin ideolojik, politik, örgütsel yapıları ve bundan kaynaklanan pratikleri uygun değildi. Neticede, faşizme geçit vermemesi gereken güçler, becerileriyle faşizmin işini kolaylaştırdılar.

Aradan yedi yıl geçti. Tarihi derslerle dolu yedi yıl. Türkiye ve Kürdistan emekçilerinin tarihinde iz bırakan anlamlı bir tarihsel kesit. Bu tarihsellik, Türk faşizminin vahşetinden kaynaklanmamaktadır sadece. Bunlar bilinmiyor. Faşizm, bir yerde acı, katliam, vahşet, yoksulluk, zindanlar, ahlaksızlık demektir. Bunlar, Türk faşist sömürgeciliğinin karakteri olmuştur.

Ya tarihi döneme asıl tarihselliğini verenler, Tarihe her zaman olumluluklar yön vermez. Beceriksizlikler ve olumsuzluklar da bir tarihe ve döneme damgasını vurabilir. Bunun eşsiz örneğini Türk solu sunmuştur. Direnmis, zindanlara düşmüş, şehitler vermiş, ama bir türlü sektör solculuktan, reformculuktan, sosyal-şovenizmden kurtu-

Devamı 4. sayfada

BİR İHANETİN İÇ YÜZÜ

25 Mayıs 1987 günü Adıyaman Şerefî köyü civarında beş ulusal kurtuluş militanı şehit oldu. Aralarında ARGK'nin değerli komutanı Mustafa ÖMÜRCAN da bulunuyordu. Operasyon birliklerini devrimcilerin üstüne getiren ve doğrudan operasyona katılarak, devrimci kanına giren, adı geçen köyün çete ve muhbirleri oldu.

Aşağıdaki belge, söz konusu çetelerin faşist ordu yetkilileri-ne olaydan sonraki başvurusudur.

Bu İhanetin Bedeli Ne Olmalı?

Her şeyin bir bedeli olmalı ve vardır da. İhanet, insanlığın en soylu değerlerine sırt dönme, onları düşmana salma, düşmanla işbirliği yapmadır. İnsanlığın en kutsal değerleri, emekçi sınıfların

çıkarı, mazlum ulusların bağımsızlık çıkarıdır.

Hele Kürt halkı gibi yüzyıllardır, onuru zedelenen, değerleri ayakları altına alınan, sürekli öldürülen, açlığa, cehalete, sürgünlere, zindanlara,

karanlık bir yaşama mahkum edilen bir halk için kutsallık daha nettir. İhanetin bedeli de daha ağırdır.

Bir halk için namus nedir? Onur nedir? Soysuzluk, soy-luk nedir? İşbirlikçilik, ihanet nedir? Açık olan, bedeli de belli olan bu değerler ve ölümleri Kürdistan'da tanınmaz hale getiren, sömürgeci egemenlik tarihi altında, Kürdistan hakim sınıflarının uşaklığı ve toplumun geçirdiği sosyal, kültürel, ekonomik tahribat olmuştur.

Öyle ki, Kürdistan'da başka halklar için net olan ihanet ve direniş aynı kefeye sokulmuş, en kutsal değerler yok pahasına, en soysuz güdüler için düşmana peşkeş çektiler. Öyle ki, bunlar mesru görülmeğe başlanmıştır. Bu nefsizlik, toplumsal çöküşe eşlik etmiştir.

Fakat tarihin ve insanlığın yasaları vardır. Bu yasalar Kürdistan'da da işlemek zorundaydı. Her halk için Kürdistan halkı da direnecek, ters yüz edilen tarihini düzletecek, ulusal bağımsızlığı için ayaklanacaktır.

1970'lerde PKK önderliğinde Kürdistan halkının verdiği mücadeleyi tarih budur. Ulusal bağımsızlık yoluna girmek, sadece Türk sömürgeciliği ile savaşa girmek değil, yüzyılların sosyal tahribatı, uşak egemen sınıflarla işbirlikçi siyasetlerle, uzun sömürgeci egemenliğin sadece toplumda ve sınıfta değil, kişide yaptığı ideolojik, kültürel-sosyal tahribatla savaşmak ve onları yenmek demektir.

Kürdistan'da ne tanımlanacak isteniyorsa, yabancı sömürgeci egemenlik ve Kürt işbirlikçilerinin bu sosyal tah-

ribatı ölçülerek tanımlanmalı. Aksi durumda tanım eksik ve yanlış olur. Pratikte bunun anlamı büyük bir ideolojik üretkenlik, örgütsel sağlamlık, sınır tanımaz inanç ve fedakarlık, düşman ve işbirlikçilerine karşı sonsuz bir kin demektir.

Bunun anlamı bilinçli savuştur. Yeni bunun içinde yaratılacaktır ve yaratılıyor. Kan, bağımsızlık ve özgürlüğün ve var olmanın bedelidir. Bağımsızlık ve özgürlük için verilmesi gereken kanın, sergilenmesi gereken fedakarlığın sınırı olamaz. Gerek-tiginde halkımıza ait en küçük değeri geriletmek için binlerce şehit verilecektir. Burada dö-külen kanın, verilen şehidin sayı hesabı yapılamaz. Bunun karşılığında kurtarılan ve ya-şatılan değerlerin hesabı yapı-labilir.

Ya ihanet. Bile bile direniş takdiri emeyenler Yurtsever maske ile düşmanın ağzı ile konuşmak "Ne de çok devrimci ölüyor demek". "Devrimciler çocuk-çocuk öldürüyor" diyenler. Çeteleri halktan sayanlar. Cezalandırılmalarına karşı çıkanlar, ihanetle içiçe yaşamayı öne-riyenler. Ya ihanetin siyasal maske geçirenler.

En küçük halk değerini kurtarmak için nasıl binlerin ölümü göze alınıyorsa, devrimin çıkarı için bir devrimcinin bedeli olarak binlerce hain ve işbirlikçinin kanı akıtılmasından geri durulamaz.

Devrimin yasası budur. Halkların çıkarı, halkımızın çıkarı bunu zorunlu yapar. Her biri yılların deneyi olan, hayatların halkın bağımsızlık ve özgürlük davasına adayan, bu yolda ölümü nikahlı kabul

eden devrimcilerin, ulusal kurtuluş militanlarının kanına girenler, üstelik bu iblis ruhla övünenlerin birgün bile yaşam hakkı olmamalı. Hiçbir insani yasa bu faşist sömürgeciliğin günahkar uşaklarına yaşam hakkı tanımaz.

Doğrudan ve dolaylı, ideolojik, politik ve pratik olarak ihanetin üzerine yürümeyen, ihanet karşısında iğrenmeyen, ona vurulan darbeleri özüyle kavramayıp, ona kanat gerenerler, hele bunu bilinçli yapanlar çok açık olarak ihane-ti temsil ediyorlar.

PKK, ihaneti net tanımlayan, ve onu yok ederek var olan ve gelişen bir harekettir. Sömürgecilik ve Kürdistan işbirlikçilerinin ortaklığı bir-birine katan çarpıtma ve ideolojik-politik saldırılarına ve toplumsal tahribata rağmen, Kürdistan halkı çok net olarak direniş tercihi etti ve PKK'yı izledi. Milyonların duygu ve güçlerinin bileşkesi olan ERNK ve ARGK sarsılmaz, zafer ka-leleridir.

İhanet ve işbirlikçilik gizle-nemez ve affedilemez. Bedeli de ibret verici olmalıdır. Beş ulusal kurtuluş militanının katilleri olan Şerefî köyünün şerefsizleri faşist sömürgeci-lige dayanarak kurtulacakla-rını sanıyorlar. Faşist sömürgeci-lik nasıl kurtulacak.

Hiçbir devrimcinin kanını yerde bırakmaya ve içen sadece devrimciler değildir. Bu andı içen tüm Kürdistan halkıdır. Ve halk olarak bir daha and içiyoruz ki, hiçbir devrimcinin kanını yerde bırakmayacağız. Her gün dar-belenen ihanet, Şerefî köyü-nde de en ibret verici şe-kilde kurtulacaktır.

ARGK Savaşçısı Faşist Sömürgecilerin Sahtekarlığını Sergiliyor

9 Ağustos günü Gercüş-Dereler köyü civarında kü-çük bir ARGK grubu sömürgeci kontr-gerilla birlikleri tarafından kuşatmaya alındı. Kalabalık düşman güçlerine büyük kayıplar verdiren ARGK savaşçıları, kuşatmayı yarıldılar. Olayda üç ARGK savaşçısı şehit düştü.

Sömürgeciler aynı gün radyo, televizyon, uydu basın aracılığı ile, "Dört terörist öldürüldü. Aralarından biri Gercüş-Midyat alan sorumlusu Alaattin Kınat adlı Zinar" başlıklarıyla sahte zaferlerini kutladılar.

Gerçek ise tam tersiydi. Çatışmada kayıpları çok olan sömürgeciler, bunu gösteriyorlardı. Öldürdükleri dört kişiden biri tarlasında çalışan 65 yaşındaki yurtsever Halil Kaya idi.

Sömürgeciler her katlet-tikleri devrimciye komutan" diyerek, halkın moralini boz-mayı hedeflerler. Halkımız için her devrimcinin yeri aynı önemdedir. Ve her biri halk için en değerli varlıktır.

Söz konusu çatışmada ölü-dü diye gösterilen ARGK savaşçısının, olaydan sonra elimize geçen mektubunu yayınıyoruz.

Acaba, faşist-sömürgeci basın utanacak mı?

Okuyuculara çağrı,

Berxwedan'ın 15 günlük çıkmasının getirdiği sorun-lardan biri de dağıtım ilişkisi olanlardır. Berxwedan'ın yurtseverlerin elinde politik, örgütsel bir silah durumuna gelebilmesinin temel koşullarından biri de, Berxwedan ve okuyucuları arasında kurulacak doğru ilişki bağı, yani Berxwedan'ın okuyucularına en erkenden ve sistemli ulaştırılmasıdır.

Bu nedenle, Berxwedan'ın hedeflediği Abone servisini genişletme ve güçlendirme çalışmaları'na, okuyucu-larımızın da abone olarak katılmalarına çağrıda bulu-nuyoruz.

Berxwedan

BERXWEDAN

ABONE Fişi

Adı, Soyadı: Adres:

6 Aylık

Almanya içi

DM 30

Almanya dışı

DM 35

1 Yıllık

Almanya içi

DM 60

Almanya dışı

DM 70

Abone Hesap Numarası:

BFG - Bonn

Konto Nr. 1205242100

BLZ - 3801011

Yazışma Adresi:

Feyka-Kurdistan

Postfach 153

5300 Bonn 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yazışma adresine postalamız

Halk Kurtuluş Ordumuz (ARGK), Çok Cephede Görkemli Eylem ve Gelişmesini Devam Ettiriyor

Dersim-Ovaerik, 13 Eylül:

Sömürgeci birliklerin tamamlanmak üzere olan karakol binası imha edildi. Şahverdi karakol inşaatına karşı gerçekleştirilen bu eylemin diğer bir anlamı Eylemin Dersim katliamının yıldönümüne denk düşmesiydi. Dersim'de doğrudan faşist-sömürgeci birliklere yönelik ARGK eylemleri, Dersim'in sömürgecilere mezar olacağı nı göstermektedir.

Bingöl-Genç, 20 Eylül:

Dikpinar köyünde Cemil Dalgın adlı işbirlikçi kursuna dizildi. Sözkonusu hainin abisi köy muhtarı Mehmet Dalgın, geçen yıl HRK savaşçıları tarafından cezalandırılmıştı. Bütün uyarılara rağmen, düşmanla işbirliğinden vazgeçmediği gibi, düşmandan silah olarak yörede koruculuğu gerçekleştiriyordu. Cezalandırma eylemi, köyde yapılan toplantıdan sonra, köylülerin onayı ile gerçekleştirildi.

Bingöl-Genç, 22 Eylül:

Selvi bucağı Aktoprak köyünde toplantı gerçekleştirilen ARGK birliği, işbirlikçi köy muhtarı Şefik Dursun'u, toplantı sonunda kursuna dizildi.

Bingöl-Genç, 22 Eylül:

Eylemde dönün ARGK birliği, Suveren nahiyesi civarında sömürgeci birlikler ve çetelerle çatıştı. Çatışmada üstün çıkan ARGK birliği, 2 çeteyi yaraladı.

Son bir ay içinde Bingöl'de, özellikle de Genç'te düşmanın askeri ve ekonomik hedefleri ile çetelerine karşı gerçekleştirilen eylemlerle alanda büyük kaharına yaratılmıştır. Sömürgeci birliklerin operasyonları boşa çıkmakta, her çatışmadan ARGK üstün çıkmaktadır. Alanda faaliyeti sürdüren ekonomik talan şirketlerinin önemli bir kesimi, çalışmalarını kesmek zorunda kalmışlardır. Bunlardan biri 1,5 milyon değerinde talan araçları tahrip edilen Mesan Şirketidir.

Silah almamakta direnen muhtarlar, muhürlerini geri vererek istifa etmektedirler. Alanda çetecilik tam bir iflası yaşamaktadır.

Yoğun köy toplantıları gerçekleştiren ARGK birliklerine alandan, özellikle gençlikten büyük katılımlar olmuştur. Sömürgeci basının durmadan karşı propagandalarla gelişmeleri gölgelemek istemesi, gerçeğin bir başka yönüyle itirafı olmaktadır.

Ağrı-Diyadin, 22 Eylül:

Askeri yol yapan özel bir şirkete ait 7 araç Atakan köyü civarında tahrip edilmiştir. Ağrı, Kars ve Erzurum'un kazalarına kadar etkinliklerini arttıran ARGK birlikleri, yoğun düşman operasyonlarını boşa çıkarıyor. Sömürgeciliğin ekonomik hedeflerine üst üste darbe vuruyor. Altı aydan fazladır, sömürge-

Şehit Vahap Çolak komutasındaki bir ARGK mangası, ulusal kurtuluş eylemi yolunda

eler bu alanda yoğun operasyon içindedirler. Şimdiye değin yaptıkları bütün propagandalara rağmen, tek bir çatışmada ARGK savaşçılarına kayıp verdirememişlerdir. Bu gelişme, ARGK'nın savaş gücünü gösterdiği gibi, köylülüğün bütün baskılara rağmen, artan desteğini göstermektedir.

Derik-Mazıdağı, 12 Eylül:

Vazyelerinde, faşist sömürgeciliğin propagandasını yapan, ulusal kurtuluşçuları din-siz, ahaksız vb. gibi yakıştırmalarla kötüleyen, köylüleri silah almaya teşvik eden ve bütün bunlara rağmen, işbirlikçilik mesleğinden vazgeçmeyen imam Mehmet Yıldırım ölümle cezalandırılmıştır.

Gazetemize ulaştırılan partizan mektuplarına göre, yazı boyu gerçekleştiren askeri eylemler ve siyasal çalışmalar sonucu Midyat, Gerçüş, Nusaybin, Ömerli, Derik, Kızıltepe, İdil'de çetecilik büyük ölçüde tasfiye edilmiştir. Sömürgeci birlikler, geçeleri tamamen hareketsizdirler. Maval Dağı, Cehennem Deresi vb. stratejik yerler tamamen ARGK birliklerinin denetim altındadır. ARGK savaşçıları, artık gündüzleri bile yollara pusular atmakta, köy toplantıları gerçekleştirilmektedir.

Özellikle köylülükten yoğun katılımlar olmaktadır. Gönüllülük ve ulusal kurtuluş bilinçliliğine dayanan askerlik yasası, köylülük tarafından benimsenmektedir. Mardin'de halkın bilinçlilik ve direnişi, alanda var olan binlerce düşman gücünü atıl bırakmıştır. Düşmanın motorize birlikleri ise mayın korkusundan köy yollarına hiç sapamamaktadır.

Bitlis, 27 Eylül:

Merkeze bağlı Konarga köyünü basan ARGK birliği, kendileriyle çatışmaya giren köy çetelerinden Kemal Akbaş, Celal Akbaş ve bir yakınlarını ağır yaralamıştır. ARGK

birliği, kayde toplantı gerçekleştirdi. On civarındaki çetenin silahlarını aldı. Ayrıca, Bitlis-Silvan yoluna barikat kurup pankart astı.

Sözkonusu Konarga köyü çeteleri, 5 Mayıs 1985'te M. Sait YILDIRIM ve Şah İsmail BOZKUŞ adlı iki ulusal kurtuluş devrimcisinin katledilmesi eylemine katılmışlardır.

Devrimci intikam eylemi, Bitlis halkında büyük sevinç yaratırken, hiçbir devrimcinin kanının yerde kalmayacağı, ihanet ve usaklığın cezasını bulacağı bir daha sergilenmedi.

Yüksekova, 16 Eylül:

Gurkavak Yeşildere mezarında toplantı yapan ARGK birliği, kendilerine ateş eden 1 çeteyi öldürdü. İni de yaralayarak silahlarını el koydular. Alan aşiretleri olan Orman ve Herki aşiretleri içindeki çetecilik tam bir çöküşü yaşarken, ARGK ye katılımlar artmaktadır.

Hakkari-Uludere:

Uludere'deki iki önemli gelişmeden biri, çeteciliğin tam bir dağılımı yaşamasıdır. Son olarak Ağustos ayı içinde sömürgeci Jirikilerle, Guyanlar arasında çatışmaları kö-rüklemiş, buradan hareketle çeteciliği geliştirmeyi hedeflemiştir. Bu oyun tutmadığı gibi, silah almış olanlar da gruplar halinde silahlarını geri vermektedirler.

İkinci önemli gelişme, alandan ARGK'ye olan yoğun katılımdır. Gazetemize ulaşan haberlere göre, yoğun köy toplantıları olmaktadır. Son olarak Beehe köyünden (14 Eylül), beş kişilik bir köylü grubu ARGK saflarına katılmıştır. 23 Eylül'de de Hilal'de üç kişi ARGK'ye katılmıştır. Hatırlanacağı gibi, Hilal'den ARGK'ye katılım çok fazla olmuştur. Hilal gençliğinin ulusal kurtuluş saflarına büyük katılımları yanında, kahramanları ve şehitleri de çoktur.

Şemdinli, 13 Eylül:

Askeri dinleme tesisi ya-

pan PTT'nin üç aracı Aşağı Kayalar köyü civarında yakılarak tahrip edilmiştir. Düşman ajanı PTT teknisyeni Mehmet Güzel'de ölümle cezalandırılmıştır.

Pervari, 14 Eylül:

Garrisanlar aşireti içinde çalışma yürüten bir gerilla birliğimiz Sırtı-Pervari yoluna pusı kurdu. Sömürgeci güçler tedbir aldılar. Kılış, söz köyleri civarında uzun süre büyük çatışmalar oldu. ARGK birliği, kayıp vermeden helikopterlerin de katıldığı kuşatmayı yarıdı. Sömürgeci, çatışmalarındaki kayıplarını gizlediler.

Bu arada 18 Eylül'de Pervari'de muhtemel, bir mayına çarparak devrilen düşman aracında dört konti-gerilla ya öldü ya da yaralandı.

Şirnak:

Eylül ayında Şirnak'ta büyük gelişmeler oldu. Hem çeteler vuruldu, hem düşmanın askeri hedeflerine darbe verildi, hem de ARGK ye büyük katılımlar oldu.

15 Eylül:

Kalabalık bir ARGK birliği, Çıray, Garrisan dağları arasındaki muntıkada Şirnak Eruh yolunu tuttu. Araçları durdurarak propaganda yaptılar. Bildiri dağıttılar. Birliğin diğer bir kolu, Torkız köyü yakınlarındaki odun depolarını ateşe vererek imha etti. Aynı eylemde 20'nin üstünde telefon direği yakıldı. Bu eylemler gerçekleştirilirken, bir ARGK grubu, eylem alanıyla hemen yakınındaki Torkız (Xödan) Karakolu arasında pusı kurdu. Eylem yerine gelen düşman birlikleriyle birkaç saat süren çatışma meydana geldi. Çatışmada çok sayıda asker safdışı edilken, bir ARGK savaşçısı da şehit oldu.

17 Eylül:

Karageçit köyü civarında Batuyan aşiretine mensup dört çete ve iki yakınları ölümle cezalandırıldı.

Bilindiği gibi, Batuyanlar Cizre'ye kadar uzanan Şirnak'ta en büyük aşirettir. Yarı göçebe yoksul aşiret ol-dukça yurtseverdir. Aşiret, Osman ve Sait Demir vb. bir grup ağanın despotluğu altında bulunmaktadır. PKK'nın Şirnak çalışmalarına aşiret kitlesi önemli temel olmuştur.

Sömürgeci, Alihan Tatar'dan sonra Osman ağa eliyle Batuyan aşiretini çetecileştirmek istemişlerdir. Ancak aşiret kitlesi dinlemedi. 1985 sonbaharında Osman ağa ve yakın çevresi silah aldı. HRK'nin caydırma çalışmaları ağalar dikkate almadı. Yine de çetecilik, ağaların dar çevresiyle sınırlı kaldı. Bu ağalar, tahriklerini arttırıp, köylülüğü silah almaya teşvik edince, Sait ağa (Sait Demir) ve ardından çeteleri iki grup

halinde cezalandırıldı. Böylece, Batuyanlar içinde çetecilik kuruldu.

Sömürgeci basının bütün abartmalarına rağmen dar ağa çevresi dışında 60'in üstünde köyleri olan Batuyanlar silah almamıştır. Osman ağa ise aşiretten tecrit durumdadır. Bu sonuç çok önemlidir. Çünkü kocaman Şirnak'ta çetecilik sadece Şirnak'asığının Alihan Tatar'ın bir iki çete grubuyla sınırlı kalmıştır.

19 Eylül:

Kayboyn köyü Akçav mezarında 1 muhbir cezalandırıldı.

22 Eylül:

Güneyce-Çiftkavak köyünde, çetecilik yapan Güngör ailesinin 11 kişisi, ARGK birliği tarafından ölümle cezalandırıldı.

20 Eylül:

Kemerli köyünden 10 kurucu silahlarını bırakmak üzere kaymakamlığa başvurdu. Bu başvuru Şirnak'ta sürekli bir hal almıştır. Çetecilik, Şirnak'ta kesin olarak iflas etmiştir.

Şirnak Köylülüğü ARGK'ye Kitlesel Katılıyor

18 Eylül'de Cıniver köyünden 2, 19 Eylül'de Balveren köyünden 2, 20 Eylül'de Grek Baçrit köylerinin yazlık yaylaları Tusiye'den 3, 20 Eylül'de Dereler köyünden 2 ve daha çok sayıda köylü genç ARGK birliklerine katıldı.

Alandan ulaşan bilgilere göre, Şirnak'ın büyük kesiminde gençlik ARGK'ye katılmak için önceden kaydolmaktadı. Köylere ve yaylalara giden ARGK birlikleri toplantılar yapmakta ailelerin n-nayt ile savaşçıları kaydetmekte, yaşı tutan ve gönüllü olanları birliklerine almaktadı. Aileler, sömürgeci birliklerin vahşetinden kurtulmak için, çocuklarını kayırdı diye karakola başvurmaktadırlar.

Bu sonuçlar kendiliğinden doğmamıştır. Alan, 1984'ten beri gerillaların coğrafik ve kitlesel bir üssüdür. Düşman sistematik olarak binlerce askerle operasyonları yapmış, fakat hiçbirinde tek bir savaşçıyı bile vuramamış, hep kayıp veren kendileri olmuştur. Pervari, Beytüşşebap, Uludere, Şirnak arasına düşen: Herrekol, Korkandil Kelemame, Kato dağları ve arasındaki 50 köylü beşiği kapsayan alan, hiç silah almamış, aldıklarını da ARGK'ye teslim etmiştir. Alan 200'ün üzerinde savaşçı vermiş, 20'nin üstünde şehidi vardır. ARGK'nın Şirnak'taki bu etkinliği kaza merkezine dayanmış, Silopi'ye, Cudi'ye ve Cizre'ye doğru Kızılsu'ya dayanmıştır. Şirnak dağlarında denetim gündüzleri bile ağırlıklı olarak ARGK'nın eline geçmiştir.

12 Eylöl Faşist Rejimini Protesto Mitinglerinin Ardından

Baştarafı 1 sayfa

lamamıştır. Böyle olunca da parçalanma, tasfiyecilik, mültecilik, faşist mahkemelerde Kemalizme çark etme genel eğilim olmuştur. Türk solculuğu ve onun uzantısı durumuna gelen Kürdistan küçük-burjuva reformculuğu sözkonusu tarihe pek de onurlu olmayan bu yanlışla geçmiştir.

Kürdistan sorunu, Türkiye toplumsal devrimi ve demokrasi mücadelesinin temel ögesi durumuna gelmişken Türk solu, bu gerçeği inkar etmekte ısrarlı davranmaktadır. Toplumsal gelişmeler, Türk burjuva egemenliğinin karakteri, emekçiler, Ortadoğu koşulları ve her şey bu tip bir solculuğu reddetmektedir. Buna rağmen, Türk solu, kurumsal pisliliği tekrar koklatma gayreti içindedir. Artık bu pisliliğin etrafına zehir saçtığını ve burjuva kaynaklı olduğunu görmelidir.

Son yedi yılın en anlamlı ve bir yerde egemen tarihi yönü PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde ifadesini bulan Kürdistan gerçekliğidir. İdeolojik gerçekliği, politikası, örgütsel devrimciliği, zindan direnişleri, cepheleşen ve ordulaşan kitle ve savaş gücüyle bu gerçeklik Türkiye ve Ortadoğu halklarına ve kurtuluş mücadelesine büyük bir kalkışal müttefik güç olmuştur.

Türk faşizmi sekizinci yıla girerken, Türkiye ve Kürdistan muhalefet güçleri, 1980'de kalan görevlerin aynısıyla karşı karşıyadırlar. Tabii önemli içerik değişiklikleriyle. Bugün ne Türk egemen sınıfı aynı durumdadır ne de Türkiye ve Kürdistan muhalefeti. Reformculuk ve sosyal-şovenizme düşmeden, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle en ileri dayanışma ve ittifak çabası içinde olması Türkiye solu nun ilerleyebilmesinin temel koşuluydu.

Net gerçek ve görevlere rağmen Türk solu, bunlara kulağını ve gözünü kapadı. Bir dönüm olan 12 Eylöl faşizmi nin 8. yılına girmesi dolayısıyla düzenlenen protesto eylemlerindeki tutumu, Türk solu nun 1970'lerden bir adım daha ileriemediğini, dersler çıkarmadığını, tam aksine çok daha kötlü durumda olduğunu gösterdi. Sol Birlik te kümeleşen TKP, TSİP, TİP, TKEP ve bunlara bağlı TKSP, Peşeng vb. Kürt reformist güçleri, halklarımızın düşmanı faşizmi lanetlemediler bile. Bu tasfiyeci reformist küme, belli ki faşizmin çözüldüğüne inanıyor, Türk burjuvazisinin demokrasi oyununa umut bağlıyor, ondan da öteye Türk burjuvazisi ile işbirliği halinde olduğunu gösteriyordu. Açıkça Sol Birlik, herhangi bir protestoda bulunarak, Türk burjuvazisini darıltmak istemiyordu.

12 Eylöl 1980 öncesinin çok renkliliği içinde olan sektör solculara gelince, ulusal kurtuluşçu Kürdistan Komiteleri, bunlarla anti-faşist platformu oluşturmıştı. Bu olumlu bir adımdı. Bu güçler çok iyi biliyordu ki, hepsinin kitlesel gücü, ERNK'nin disiplinli, bilinçli, kararlı kitlesi yanında hem nicel hem de nitel olarak eüer-kalırdı. Sorun, kimin fazla kitle çıkaracağı değildi. Önemli olan faşizme karşı dayanışma, ittifak ve tek yumruk halinde çıkabilmektir. Halkın talebi ve uluslararası devrimi, demokrat güçlerin dayanışması açısından, ortak platform zorundaydı.

Fakat bu güçler, dar hesaplar, slogan öncülüğü, nicel güçler ve daha çok da sosyal-şoven tutumları nedeniyle ayrı kümelendiler. On'u bir arada ancak 1000 kişilik kitle toplayabildiler. O da kortejde önde olma ve 'slogan' vb. nedenlerle kavgaya tutuşarak ne denli ciddiye alınmaz güçler olduklarını gösterdiler. Bir yerde boylarının üçte birini aldılar.

ERNK, sadece Köln'de 6000, Strasbourg'da 600, Den Haag'ta 600 kişilik kararlı kitleyi yürüttü. Libya, Lübnan vb. yerlerde kitlesel protesto toplantıları gerçekleştirdi. Bunlar münferit eylemler olmayıp, dağlarda verilen gerilla savaşının vadi yitir devam eden onurlu zindan direnişinin birleşkesi ve ERNK'de ifadesini bulan kitlesel yansıması oldu.

8. yılına giren Türk faşizmini protesto miting ve eylemlerinin bir daha ortaya çıkardığı gerçek, faşizmin çıkmazı kadar, sosyal-şovenizm ve reformculuğun da çıkmazı olmuştur. Diğer yandan zafer kazanan ve kazanacak olan PKK öncülüğünde, ERNK'de cepheleşen ve ARGK'de ordulaşan Kürdistan halkı olduğu bir daha sergilenmiştir.

Yaşasın Kürdistan ve Türkiye emekçilerinin enternasyonalist dayanışması!
Kabulsun Türk sömürgeci faşizmi ve sosyal-şovenizmi!
Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

●Strasbourg Fransa: 600'ün üstünde ERNK'li yurtsever, 12 Eylöl faşizmini protesto etti

Strasbourg'un Place Kléber meydanına toplanan yurtsever kitleler ve dayanışmacılar, faşist sömürgeciliği lanetlediler ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin görkenliliğini selamladılar.

PKK, ERNK, ARGK bayrak ve flamaları altında toplanan yurtseverler, işçi, kadın, gençlik birlikleri düzeninde yürüyüşe geçtiler. Tasman bayrak ve flama ile direniş sloganları altına tarihî anlar yasatıldılar. Yürüyüşe Fransız halkının da büyük ilgisi oldu. Günün anlamı üzerine konuşmalar yapıldı. Kürte Türkiye ve Fransızca bildiriler dağıtıldı.

Kortejde bayrak, flama, pankart ve şerh posterlerinin yanı sıra üzerinde Türk bayrağı olan bir tabut bulunuyordu. Kitlelerin "Bire bin, kana kan, her idama intikam" sloganları altında faşizmin tabutu, henüz dökülerek yakıldı. Bu sahne, kitleleri coşturdu. Bu, sadece bir gün ve kararlılık göstergesi değildi, zira Kürdistan'da ARGK, günbegün vurdugu darbelerle sömürge-

ci-faşist rejimi çökertiyordu. Yurtsever kitleler bu gerçeği ifade ediyorlardı.

Miting alanında yapılan konuşmalardan sonra folklor ekipleri ve ozanlar, devrimci-yurtsever halk kültüründen örnekler sundular.

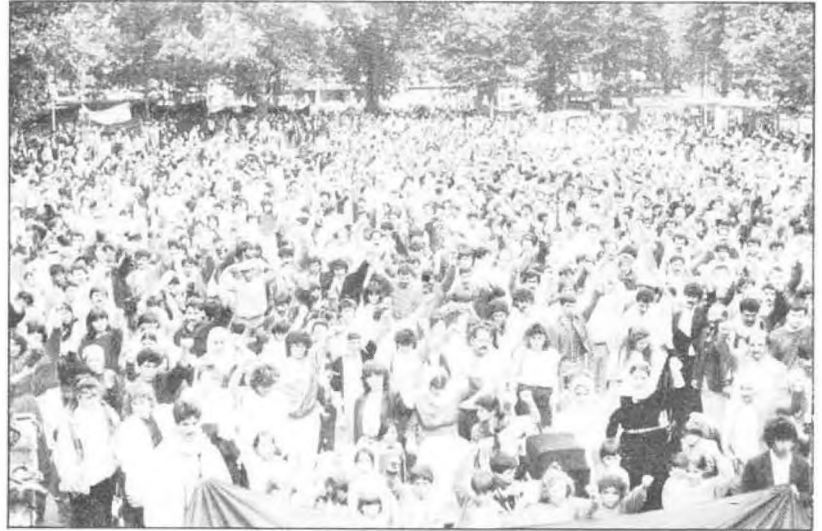
Miting, faşizmi lanetleyen ve ulusal kurtuluşu dile getiren kitlesel sloganlarla neticelendi.

Yurtsever kitlelerin birçok alanında gerçekleştirdikleri 12 Eylöl faşist rejimini protesto toplantı ve mitinglerinin bir parçası olan Strasbourg mitin-

gi, PKK öncülüğünde Kürdistan yurtsever kitlelerinin ERNK'de örgütlenme ve mücadele kararlılığının en somut bir örneği oldu.

●Den Haag Hollanda:

Almanya, Köln ve Fransa, Strasbourg yürüyüş ve mitinglerinin yanı sıra aynı gün ERNK'nin çağrısına uyan yurtsever kitleler 600 civarında bir katılımla yedinci yılını tamamlayan 12 Eylöl faşizmini ve halkımıza karşı özel yıkım savaşını protesto etti.

ERNK'de toplanan binlerce yurtsever ARGK'nin özgürlük mücadelemizin garantisi olduğunu haykırıyor.

YURTSEVERLER UYARDI: "SABRIMIZ TAŞTI"**Stuttgart, Köln ve Düsseldorf'ta yurtseverlerin uyarı eylemleri**

Kürdistan yurtseverleri gruplar halinde Alman savcılık ve polis yetkililerinin el konulan dernek malzemeleri ve Paris Kürdistan Komitesi'ne ait paranın verilmesinin geciktirilmesi protesto amacıyla yasal işgal eylemleri gerçekleştirdiler.

Köln, 18 Eylül:

50 civarındaki kadın, çocuk, işçilerden oluşan yurtsever grup, 6 saat süreyle WDR (Batı Alman Radyosu) binasını işgal ettiler. Polis, yasal eylemi provoke etmek ve önlemek istediysede yurtseverlerin kararlılığı karşısında geri adım attı. Göstericiler, bildiriyi dağıttılar. Çok sayıda basın, ajans muhabiri eylemi yerinde izledi. Eylem, günlük basın ve radyola yansıdı.

Düsseldorf, 18 Eylül:

30 civarındaki yurtsever kitle, Nordrhein-Westfalen eyaleti Grüne (Yeşiller) merkez binasını saat 11.00-16.00 arası işgal ettiler. Bildiri dağıttılar. Basın muhabirlerine sözlü eylem amaçlarını açıkladılar. Grüne yetkilileri, eyleme dayanışma göstererek, 30 haber ajansına eylem ve amaçlarını bildirdiler.

Stuttgart, 18 Eylül:

80 kişilik yurtsever grup DPA (Alman Haber Ajansı) binasını işgal ettiler. Polisin müdahalesi başarısız kaldı. Eylem ve amaçları bildiri ve eylemi izleyen basın aracılığıyla geniş kesimlere duyuruldu.

Bilindiği üzere 27 Temmuz-4 Ağustos 1987 tarihleri arasında, Alman polisi, Türk devletinin istemleri doğrultu-

sunda Kürdistanlı yurtseverlere ait çok sayıda ev, dernek ve bir yayınevini basmış, aramalar yapmış, çok sayıda malzeme, yasal dernekevraklarına ve bu arada Paris Kürdistan Komitesi'ne ait 700.000 mark değerindeki para ve eşyaya el koymuştu.

Alman devleti, bu aramalar ve bu doğrultuda geliştirdiği propagandalarla PKK, ERNK'yi töhmet altında bırakmak istemişti. Diğer yandan Alman basını, Türk burjuva basını ile ortaklaşa geliştirdikleri propaganda ile polisin el koyduğu normal yasal dernek evraklarının 'çok önemli örgütsel belgeler' olduğu kanısını yayarak yurtseverleri şartlandırmaya çalışmışlardır.

Aneak binlerce yurtsever, Avrupa, özellikle de geniş Alman demokratik çevrelerinin de yakın dayanışmasıyla, miting, işgal, bildiri, basın toplantısı vb. yasal siyasal protesto eylemleri gerçekleştirecek, Alman devletinin oyunlarını bozmuşlardır.

Nitekim, Alman devleti geri adım atmak zorunda kalmış, baskılarını gerekçelendirmediği gibi, ileri sürdüğü gerekçeleri de geçersiz duruma gelmiştir.

Alman polis ve savcılık yetkilileri, bir şey elde edemeyince el koydukları para ve malzemeyi geri vermek zorunda kaldılar. Bunu bir kararlı açıklayan savcılık, bu yolla gelen tepkileri frenlemeye ve tehirlerini önlemeye amaçladı. Beş haftadır, tamamlanan yasal işlemlere ve savcılık açıklamalarına rağmen, gasp edilenler geri verilmemektedir.

ma galip gelecekti. Nitekim, öyle de oldu. Bugün, teşhir ve tecrit olan bu güçlerdir. Bu güçlerin uyduculuk ilişkilerine dayanarak kopardıkları bütün gürlütlüğe rağmen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin pratik etkinliğine ve buna eşlik eden örgütsel, siyasal faaliyetlere bağlı olarak, dayanışmacı güçler her alanda desteklerini sürdürmekte ve arttırmaktadırlar.

Almanya, Belçika, Hollanda vd Avrupa ülkelerinde **Kürt Halkının Dostları** olarak bir araya gelen ve aralarında bilim adamları, politikacılar vb. etkin şahsiyetlerin de olduğu dayanışmacılar, son olarak Almanya'nın Düsseldorf, Hannover, Batı Berlin şehirlerinde bir araya geldiler. Eylül ayında yapılan toplantılara, ERNK temsilcileri de katıldı. Çoğu Alman olan dayanışmacılar, toplantılarda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelen çeşitli saldırıları ve bu saldırıların daha etkin karşılanması ile daha ileri dayanışma yöntemlerini değerlendirdiler. 1987 kış ve baharında yapılan ve 1000 civarında dayanışmacının katıldığı toplantıların bu sonuncuları daha kitlesel oldu ve ileri

Yurtseverler gerçekleştirdikleri işgal ve protesto eylemleriyle sabırlarının taşıdığını hatırlattılar.

Baskıların ve olayların gelişimini bir bildiri ile açıklayan yurtseverler savcılığın tutumunu ve eylem amaçlarını şöyle açıkladılar:

"Savcılık her gün paranın geri verilmesini geciktiren bahaneler bulmaktadır. Bu defa da savcılık, 'Parayı kime vereceğimizi araştırdık' diye söylüyor. Bunun için, 'hazır ifadeler gerektirmiş.' Bir iki günde tamamlanabilecek ifadeleri her nedense Alman hükümet yetkilileri tarafından haftalardır becerilemiyor.

"Biz yurtsever kitleler olarak bu baskı yöntemlerinden vazgeçilmesini ve yasal paranın derhal geri verilmesini talep ediyoruz. Aksi durumda, artık sabrımız kalmamıştır.

"Eylemimizin amacı olan isteklerimiz şunlardır:

1- El konulan para derhal geri verilmeli. Baskılar durdurulmalıdır.

2- Olayın baş sorumlusu savcı ve diğer yöneticiler hakkında yasa dışı tutumundan dolayı hukuksal işlemler yapılmalıdır.

3- Demokratik kamuoyundan isteklerimizin desteklenmesini talep ediyoruz."

Umarız ki, Alman yetkilileri bu uyarıları dikkate alır, yasal ve demokratik olmayan tutum ve uygulamalarından vazgeçerler. Aksi durumda kimse hakını arama gücünden yoksun değildir. Hele söz konusu baskı ve uygulamalar, Türk faşizmi adına yapıyorsa

Sabırları taşan kitle gücünü de kimse kontrol etme yetki ve gücünde olamaz.

değerlendirmelere vardı

Dayanışmanın çeşitliliş, uluslararası platformları, mitingleri ve çeşitli yazılı araçları geliştirme ve değerlendirmenin zorunluluğunu belirttikleri gibi, dayanışma çalışmalarında Kürdistan Komitesi'lerinin insiyatifile çalışmaya da benimsediler.

● Hannover/Almanya:

Ağustos 1987 ayı içinde Hünkerom-Hannover kültür şubasının 3. Kongresi yapıldı. Şube kongresi adına, gazetemize şu haber mesajı iletildi:

"Şube kongremizden, şube bünyesinde yürütülen çalışmalar, geniş boyutlarıyla ve yoğun tartışmalarla değerlendirildi. Bu çalışmanın yetmezlikleri ortaya kondu. Giderilmesi için kararlar alındı. Şube yönetimi, yetmezlikleri dolayısıyla özleştirildi. Bir sonraki dönemde şube çalışmalarını yürütecek yönetim oluşturuldu.

Tüm kongre delegeleri, ulusal bağımsızlık mücadelesi doğrultusunda devrimci yurtsever kültürel faaliyetlerin yoğunlaştırılmasının zorunluluğunu ve bu yönde büyük bir etkinlik içine girmesi gerektiğini belirttiler."

Bir Grup ERNK'li Yurtsever,

Tamil Devrimci-Yurtseverleriyle

Dayanışmanın Bir Örneğini Daha Sundular

Ortak Açlık Grevi Gerçekleştirildi

Açlık grevini gerçekleştiren ERNK ve LTTE devrimci yurtsever dayanışmacıları

Paris'te, ERNK'ye bağlı bir grup yurtsever Kürdistanlı, Sri Lanka'da Tamil halkı üzerindeki sömürgeci baskıyı protesto amacıyla Tamil devrimci-yurtseverlerle birlikte ortak açlık grevi düzenlediler. Halklar arası kardeşliğin ve enternasyonalist dayanışmanın güçlü bir örneğini sergileyen Kürdistanlı yurtseverler ortak eylem amaçlarını şöyle açıkladılar:

"Dünya kamuoyu tarafından uzun bir süreden beri Tamil halkının kendi öz örgütleri önderliğinde, Sri Lanka sömürgeciliğine karşı bağımsızlık mücadelesi yürüttüğü izlenmektedir. Tamil Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, Sri Lanka sömürgeciliği ve emperyalizm açısından tehlikeli bir durum arzettiğinden, Sri Lanka'nın kendi güçlerini yeniden toplamak için taktiksel bir otonomi dayattığı ve bunu uluslararası diplomatik ilişkileriyle zorla kabul ettirmek istediği görülmektedir.

Tamilli yurtseverlerin bildirdiğine göre, otonomi dayatmasından hemen sonra Sri Lanka sömürgeciliği, yoğun katliamlar başlatarak Tamil halkına boyun eğdirmek istemektedir. Bu katliamları protesto etmek için Sri Lanka devlet yönetim merkezleri önünde Tamilli yurtseverler ölüm orucunu başlatmışlardır. Sri Lanka'nın katliamlarını kamuoyuna duyurmak, protesto etmek ve Sri Lanka'daki ölüm orucuyla dayanışma temeline Fransız-Tamil Dayanışma Komitesi, 19 Eylül 1987 tarihinde KKKK salonunda açlık grevine başlamış durumdadır.

Biz Kürdistanlı yurtseverler olarak, sömürgeci Sri Lanka hükümetinin bu durumunu protesto ediyor, Paris'teki açlık grevine bizzat güç katarak Tamil halkının bağımsızlık mücadelesini destekliyoruz. Kürdistan'daki mazlum halkımız Türk sömürgeciliğine karşı yürüttüğü bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin dünya ezilen halklarının mü-

cadelesinin bir parçası olması; bizim böyle bir görevi yerine getirmemizi zorunlu kılmaktadır... Ve demokratik-ilerici güçleri Tamil ve Kürdistan halklarının bağımsızlık mücadelesiyle dayanışmaya çağırıyoruz."

Tamil devrimci-yurtseverler de eylem amaçlarını dağıttıkları bir bildiri ile şöyle açıkladılar:

"— Yüzyıllardan beri Tamiller'e ait bölgelerde Sihnallerin baş vurduğu sömürgeci şiddetin durdurulması.

— Kent Bekçileri'nin (Sihnallı tüpmenlerden oluşan silahlı gençler) silahsızlandırılması.

— Geçici hükümet görevi başlamadan önce, Sri Lanka polis karakolları yapımının askıya alınması.

— Tamil siyasi tutukluların derhal serbest bırakılması.

— Rajiv Gandhi tarafından Liderimiz Pirabakaran'a çıkarılmışın savunulması, kesin ve belirleyici kararların yalnız Tamil yöneticilerinin onayıyla alınması yönünde verilen vaatlerin yerine getirilmesi.

Biz Fransa'daki Tamiller faşist Türk cuntasına karşı verilen ulusal kurtuluş mücadelesini destekleyen Kürdistanlılarla birlikte, Kürdistan Yurtsever İşçiler Derneği'nde 19 Eylül 1987 tarihinden beri açlık grevini sürdürüyoruz.

Sri Lanka ve Hindistan hükümetlerinin istemlerimize karşı ihanetini dünya kamuoyuna açıklamak ve Tamil halkının kaderini kendisinin belirlemesine dayanan haklı mücadelesini desteklemek amacıyla başlattığımız açlık greviyle dayanışmalarımızı heklıyoruz."

19 Eylül 1987 tarihinde başlayıp 23 Eylül'de sona eren açlık grevi, kamuoyunun yoğun ilgisini çekti ve demokratik-ilerlerden büyük dayanışma desteği gördü. Ayrıca çok sayıda basın ve ajans muhabirleri açlık grevini ziyaret ederek eylemi kamuoyuna duyurdular.

— Yaşasın halkların enternasyonalist dayanışması!

— Kahrolsun emperyalizmin sömürgeci ve kukla yönetimleri!

● Enternasyonalist dayanışmanın güzel bir örneği:

Sömürgeci Türk faşizmine karşı Kürdistan halkının mücadelesinin etki ve siyasal yankıları artıyor. Bir yandan Türkiye basını baş konu olarak sorunu işlemeye devam ederken, aynı düzeyde yabancı basını da konuya ilgi duyuyor.

Bu gelişme ve yankıların en önemli demokrat ve devrimci güçlerin halkımızın kurtuluş mücadelesine duydukları ilgi ve içine girdikleri dayanışma çalışmalarındır.

Türk sömürgeciliği, basını, emperyalist destekçileri, Türkiye sosyal-göven güçleri ile Kürdistan işbirlikçi reformist güçleri, durmadan PKK öncülüğüne ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yoğun saldırılarda bulunup, uluslararası demokrat, yurtsever, sosyalist güçleri mücadelemize karşı şartlandırmak ve bir yerde siyasal ambargo uygulamak istemektedirler. Bir dönemde kadar da bunu gerçekleştirmişlerdir.

Fakat, devrimci sağduyu ve devrimci-yurtsever çalış-

Türk Burjuvazisinin Hızlandırılmış Oyunu Referandumdan Sonra, Şimdi de Erken Seçim

Baştafaki 1 sayfa

yon civarında yetişkin işgücü işsizdir Türkiye'nin dış borçları 35 milyar doları aşmıştır. Bu rakam, Türkiye'yi dünyanın en borçlu ülkesi arasına sokmaktadır Enflasyon %50'nin üzerindedir. Zindanlar doludur Faşist yasalar, eğitimden hukuka kadar, her alanda egemendir. Demokratik hiç bir hakkın varlığından söz edilemez. Derneklerden, sendikalar grevlere kadar, her şeyde yasaklamalar vardır İşkenceler günceldir Toplumda sosyal çöküş yaşanıyor Bir yanda yazışma, bir yanda ise en ahlaki değerleri alım-satım konusu yapma, fuhuş, hirsizlik, intiharlar toplum yaşamında en fazla yer tutan öğeler olmuştur

Açlık grevlerinden sendikalar grevlere, dinsel iticai akımlara kadar, çok renkli karşı koyuş, bir yerde çelişkilerin vardırdığı boyutu göstermektedir.

Bütün bu çelişki ve faşizmin

FAŞİST ORDUNUN ÇAPULCULUĞU

Sömürgeci Türk devleti, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine karşılık, halkımız üzerinde estirdiği terörü Kürdistan'ın diğer parçalarına da taşımakta. Bu faşist terörle halkımıza ait, varını-yoğunu çapulcu karakterine uygun bir şekilde talan etmektedir

Temmuz ve Ağustos aylarında, sınır boyunca yaşayan Doğu Kürdistanlı insanlarımız yaylalara koyun sürüleleriyle çıkarken, sömürgeci yetkililer "sınırı geçiyor-sunuz" bahanesiyle 5 kez talan girişiminde bulunmuştur Temmuz ortalarında gerçekleşen bir olay şöyle gelişir

Yine, sınır geçişi bahane edilerek, bir obanın 500'e yakın koyunu götürülmek istenir. O esnada hazır bulunan koyunların sahibi kadınlar, buna engel olmak isteyince, yaylamlar ateşi açılır ve üç Kürt kadını katledilir Olay mahkemeye intikal eder Bunun sonucu Türkiye ve İran yetkilileri arasında yapılan görüşmelerden sonra, götürülen koyunların 280 kadari geri iade edilir. Bunu kabul etmeyen koyun sahipleri, sürülerini korumak için silahlanırlar. Çapulcular yeniden koyunları götürmek için yeni bir talan girişiminde bulunmak isteyince yöre halkı çatışmaya girerek direnir Çatışmada çapulcu kolluk kuvvetleri 1'i üstleştiren üç asker kayıp verir Bu olaydan sonra Doğu Kürdistan sınırına yoğun askeri güç yerleştirilir

Ağustos ayında da talan seferlerini devam ettiren çapulcular, üç kez yöre halkının koyun sürülerini götürmüş ve geri vermemiştir Bununla da yetinmeyen çapulcu Türk ordusu yeni seferlere hazırlanmaktadır Halk tüm tehdit ve baskılara karşı boyun eğmemekte, talana karşı direnmektedir.

ortam üzerinde liberalizm adına yükselen, 12 Eylül ün ürünü işbirlikçi holdingler sınıfı var. Dünyada bu kadar kısa sürede, bu denli zenginleşen sınıf yoktur. O denli de ahlaksız olan bu sınıf, Türk ordusu ile içiçe örgütlenecek, bir yandan Körfez Arap petrolüne, bir yandan İsrail siyonizmine, diğer yandan ABD tekellerine dayanacak, hepsinin bileşkesi olacaktır.

Böylece herşeyi çözümlenmiş görünen faşist rejim, derinleştirdiği siyasal, ekonomik, sosyal çelişkilerin içinde bulacaktır kendini.

Sorunun bir de Kürdistan boyutu var

12 Eylül faşizmi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini tasfiye edemedi. Tam aksine, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi onu tasfiye edecek düzeyde boyutlandı. Bu boyutlar kitleseldir siyasaldır ve askerdir Nitekim, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bütün kesim ve kurumlarıyla Türk devletinin ana gündem konusu olacaktır. Pratikte Kür-

FAŞİST İRAK UÇAKLARI ÇUKURCA'YI YİNE BOMBALADI

23 Eylül 1987 günü sabahın erken saatlerinde Irak Hava Kuvvetlerine bağlı 2 jet uçağı Çukurca'nın Narlı köyünü bombaladı. Bombalama saldırısında 3 Kürt köylüsü öldü 20'ye yakını da yaralandı Bunun dışında elimize geçen bilgilere göre, Narlı köyü İlokkulda saldırıdan isabet almış ve çok sayıda öğrencinin öldüğü belirtilmektedir

Irak jet uçaklarının bombalama saldırısında hayatını kaybedenlerin isimleri şöyle: Hamdi Özbek (67), Kadir Özcan ve hastaneye kaldırılınca yolda hayatını kaybeden Bahri Erdal adlı bir çocuk. Bombalama esnasında köylülerin tarlalarında çalıştıklarından daha fazla kayıp meydana gelmemiştir Ayrıca, 15 dakika süren ve napalm bombalarının da kullanıldığı saldırıda çok büyük maddi hasar da meydana gelmiştir

Bu son saldırı, faşist Irak rejimi ile faşist Türk rejimi arasında 1980'de varılan bir anlaşma sonucu gerçekleşmiştir Yapılan anlaşma gereği, iki sömürgeci devlet karşılıklı olarak 30 km sınır içinde serbest operasyon vb. hareketler gerçekleştirebilirler. Halkımızın imhası için sınır tanınamakta ve Kürdistan serbest atış bölgesi olarak kullanılmaktadır. Faşist Türk ordusunun Güney Kürdistan'da operasyonlara giriştiği gibi, Irak rejimi de zaman zaman, Kuzey-Batı Kürdistan'da halkımıza karşı bombalama saldırılarında bulunmaktadır Geçen yıl Çukurca'da Rêkani aşireti köylerine ve Şemdinli'nin 2 köyüne bombalama saldırısı yapmıştı Ve yine bu yılın 22 Ağustos'unda Uludere'nin bazı köyleri bombalanmıştı

distan'da süren savaş, Genelkurmaylık bunalımı, Olağanüstü Hal Yasası Valisi, savaşa ayrılan 200 milyarın üzerindeki resmi fon, çetecilik, Özel Jandarma Kolordusu, kontralar, Türk dış diplomasisinin ana konusunun Kürdistan olması vb. gelişmeler gerçeğin bu yönünün Türk devleti için denli çıkmazlar yarattığını göstermektedir.

Yine Ortadoğu sorunu var İran-Irak savaşı, bu odak ve Kürdistan genelindeki gelişmeler, Türk burjuvazisinin ve emperyalizmin temel gündem sorunlarından oluyor

Türk burjuvazisi çözümsüzlüğe çare arıyor

Rejime işçi ve köylüler muhalif Kürdistan, derin ulusal muhalefet ve kurtuluş savaşı yürütüyor. Muhalefet, bununla sınırlı değil İflas eden orta sınıfların yanında, rejimin bu hükümle (ANAP) geleceğinden endişeleri artan tekeleli burjuvazi de belli kesimleriyle muhalefete katıldı.

Muhalefetleri karıştırmak gerekir Kürdistan dışında, devrimci muhalefet örgüt-süzdür Örgütülü olan, tekel gruplarının iç muhalefeti idi. Bu iki muhalefetin nitelik, örgütlenme, amaç ve savaş yöntemi ile araçları değişti. İkisinin birli ve ittifakları hiç bir zaman söz konusu olamaz

Ne acı ki, Türk solu sayesinde tekeleli burjuvazi orta ve alt sınıfların devrimci potansiyelini, "kendini demokrasi yafıtları" altında düzene tabi ki-

lacaktır.

ABD, Türk ordusunu, özellikle Genelkurmaylığı uzun erimli programlar. Sıra, tekeleli burjuvazinin iç hesaplaşmasına gelmiştir. Bu şekilde toplumsal muhalefet de, bir türlü giremediği örgütsel doğru rayından çıkarılacaktır. Kitlelerin talebi, demokrasi ve emek olduğuna göre, tekeleli burjuvazi önderleri bunları kullanacak, her biri demokrasinin havarisi kışkırtacaktır 1980 öncesinin faşist parlamento düzenlemesi içinde olan Demirel, birden demokrasi şampiyonu olacaktır 12 Eylül faşizminin ürünü olan SHP, bu gerçek "utanç" üzerinden atamadığından, Türkiye'nin en onursuz burjuva lideri B. Ecevit, muhtemel sol muhalefeti frenlemek için tekrar devreye sokulacaktır.

Söz konusu, rejimin geleceği ve bugleceği en fazla tehdit eden Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi olduğuna göre, burjuva partilerinin arasındaki söz döllosu bu hassas konuda düğümlenecektir Birbirine saldırarak, birbirini olayların gelişmesini sorumlusu olarak suçlayarak, bu arada söylenmemesi gereken şeyleri söyleyecek, birtakım ayıplarını karşılıklı açmak zorunda kalacaklar, fakat kimse katliamlara, süper valiye, çeteliğe, kontralara karşı kamayacaktır Söz konusu "Misak-ı Milli" olduğunda, hepsi vahşet yöntemlerini diğmede yarışacaktır. Acı ticareti yapılacak, "Misak-ı Milli"ye bağlılık toplantı ve millî sefer-

berlikleri düzenlenecektir.

Türk solu devrede

Düğün palyaçoşuz olabilir mi? Palyaço da hazır. Türk solu burjuvaziden fazla gürültü koparacaktır Sözü-müz nicece olarak bir avuç, fakat geleceği temsil eden onurlu insan ve tutumlara değil Toplumsal muhalefet su seli gibidir. Onu ne denli kapatılsa kapatılsa nitelik ve örgütsel olarak ne denli zaafları olursa olsun hareket edeceği yolu bulacak çatlıkları açacak genişletecektir Açlık grevleri, zindan direnişleri gösteriler, grevler vd bunun birer parçalarıdır. Ancak söz konusu Türk solu bu onurlu muhalefetin sahibi değildir

Gerçekte, Türk burjuvazisinin demokrasi oyunu tellallığını Türk solu yapacak sesini burjuvazinin güç getiremediği yerlere de ulaştıracaktır. Hele de ne adına Türk solu, zahmet edip biraz Tercüman yazarlarının yazılarını okursa, o dergiciklerine verilen olanagın nasil izine verildiği ve kendilerine nasıl rol oynattığını görürler. Aksi durumda, bu ideolojik-politik, örgütsel konularıyla faşizmin elinin tersiyle tekrar tuzbuz olmaları işten bile değildir

Devran 19 sayfa

Faşist Evren Kürdistan'a Boynu Bükük Gitti

Faşist şef K. Evren, 21 Eylül günü Kürdistan'a gitti İlk durağı Diyarbakır oldu Kenan Evren'i Olağanüstü Hal Bölge Valisi H. Kozakçoğlu, Özel Kolordu Komutanı Hulusi Sayın ve çeşitli üst düzey askeri ve MIT yetkilileri karşıladı. Ayrıca "süper vali" H. Kozakçoğlu, Evren'e Kürdistan'la ilgili brifing sundu.

Kürdistan'daki gerilla savaşının vardırdığı boyut karşısında, 12 Eylül cuntasının başı Evren, boynu bükük olarak Kürdistan'a gitti Hatırlanacağı gibi, 15 Ağustos '84 Atılımının ilk dönemlerinde, K. Evren, çok keskin demeçler veriyordu: "Kıncı artıkları der-

Devran 18 sayfa

Metris Açlık Grevi Sona Erdi

Metris cezaevinde yaklaşık 40 gün süren açlık grevi, 23 Eylül 1987 tarihinde siyasi tutukluların istemlerinin kabulü ile sona erdi. Siyasi tutuklular, amaçlarını ulaştıklarını açıkladılar.

Diğer yandan, Adalet Bakanlığı üst düzey yetkililerinin açıklamalarına göre, tek tip elbise giyimine karşı çıkan ve açlık-ölüm orucu eylemlerine katılan siyasi tutuklular hakkında dava açılacağını belirttiler Bu açıklamadan anlaşılması gereken, zindanlardaki baskı ve işkencenin sürekliliğini devam ettirmek için gerekçelerin hazırlanmasıdır.

B. Berlin'de Faşist Özal Protesto Edildi

25 Eylül günü Türk Başbakanı T. Özal, Üçüncü Uluslararası Demokratik Birliği Liderler Toplantısı na katılmak üzere B. Berlin'e geldi. Emperyalist ülkelerin en gerici kanadı olan muhafazakar parti başkanlarının katıldığı toplantıda, tekeleli burjuvazinin ekonomik, siyasal, askeri sorunları tartışıldı.

Bu toplantıda faşist-kukla başbakan Özal, birçok ikili görüşmede bulundu. Görüşmelerinde, Türkiye'nin içinde bulunduğu bunalımın çözümü için destek aradı. Özellikle Türkiye'nin Kürdistan'da yaşadığı çıkmaz ve ekonomik krizi bilinmektedir. Bunun yanı sıra Avrupa Topluluğu'na tam üyelik için muhafazakar liderlerle yoğun temasta bulunan Özal destek vaadi aldı. Daha çok da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı emperyalist temsilcilerden daha fazla destek talep etti.

B. Berlin'de, Özal için alarm verilerek yoğun güvenlik önlemleri alındı. Bu arada T. Özal'ın B. Berlin'e gelişini protesto etmek amacıyla, Türk vatandaşlarından çıkarılan ileri-ticari-demokratlar bir basın toplantısı yaptılar Bunun dışında ERNK'ye bağlı Kürdistanlı yurtseverler de bildiriler dağıtarak, Özal'ı protesto ettiler.

İşçilerin Mitingi Faşist Burjuva Rejimi Korkuttu

Türk İş-e bağlı Deri-İş sendikasına üye işçilerin lokavt yasasının kaldırılması için başlattıkları grev devam etmektedir. Ve 21 Eylül'de Deri-İş sendikası dışında daha birçok sendikadan da katıldığı "Lokavt-Protesto ve Grevlerle Dayanışma Mitingi" gerçekleştirilerek işçilerin grevleri sürmektedir.

Düzenlenen mitinge, Deri-İş, Petrol-İş, Otomobil-İş, Basın-İş, Tez-Koop-İş, Kristal-İş, Laspetkim-İş, Belediye İş'e bağlı işçilerin yanı sıra kadın ve çocuklar da katıldı. Bayrampaşa Belediye Meydanı'nda gerçekleştirilen mitinge katılanların sayısı 2000 kadar oldu. Sendika başkanlarının yaptıkları konuşmalarda grevi kararlılıkla devam ettireceklerini dile getirdiler. Ayrıca konuşmalar esnasında, "Kahrolsun faşist diktatörlük", "Tek yol devrim", "İşçiler birleşin" sloganları atıldı. Mitinge katılan çocuklar da, "Babam çalışmak, ben okumak istiyorum", "Babamın hakkını verin" yazılı pankartlar açtılar.

Polis kordonu altında mitinge katılan işçiler, "1 Mayıs marşı"nı söyleyerek Topkapı'ya kadar yürüdüler ve burda sol yumruklarını havaya kaldırarak yemin edip dağıldılar.

Bir Belge İddiasının Ardındaki Gerçek

Sözkonusu belge ve yazı 30 Ağustos-5 Eylül 1987 tarihli "2000 e Doğru" dergisinin 35 sayısında yayımlandı.

Genelkurmaylık kaynaklı yazıyı, vermiş çerçevesi içinde değerlendirmek bir yerde bu azgın kemalistlerin tuzağına düşmek, sorunu, "Herici ve insancıl Kemalizm ve Kemalizm karyatları" gibi suni sınırlar içinde tartışmak olacak. Zira bizzat yazının amacı bu suniliği meşru kılmaktır.

Bu nedenle sorunu asıl nedenleriyle tartışmak, "2000 e Doğru" nun kirli amaçlarını da ortaya sermek açısından en doğru yöntemi olacaktır.

Yıl 1918:

Osmanlı İmparatorluğu yenilmiştir. İşgal altındadır İstanbul'da işbirlikçi hükümetler vardır. M. Kemal: komutanı olduğu Filistin cephesinde yenilmiş, kaçarcasına Şam'a, Halep'e, Diyarbakır'a, Adana'ya çekilmiş, orada da durmamış, İstanbul'a geçmiştir. Bütün Türk-Osmanlı paşaları emperyalist elçilerin kapılarında kendilerini satılığa çıkarmış, İngiliz ajanlarıyla görüşmüş, İzzet Paşa hükümetinde bakan olmak istemiştir.

En sonunda, İngilizlerin onayını alarak, Damat Ferit Paşa tarafından Anadolu halk hareketini bastırmak üzere, müfettiş fursuyla Anadolu'ya yollanır.

Anadolu'nun koşulları değişiktir. Halk silahlı ve direnme içindedir. Hareketin içine girerek hareketi tasfiye etmek, M. Kemal'e en doğru yol görünür. Sözde direniş saflarına geçen M. Kemal, daha 1918'de İstanbul hükümeti temsilcileriyle Amasya'da Amasya Tamimi zeminde anlaşmış "Misak-ı Milli" programı burada benimsemiştir.

"Misak-ı Milli'nin anlamını M. Kemal'den dinleyelim."

"Bir ifade bulalım. Milli hududumuz nedir? Benimahal Türklerle ve benemahal mükaderatımızla teşrîk-i mesai etmiş olan Kürtlerle meşkur olan mahaller bizim için huddud-u milimiz dahilinde kalmak lazım gelir mi? Hayır, hayır. Bu pek vasi olur. Bunun üst tarafında kalan Türkler ve ırkdaşlarımızla dahil... Misak-ı Milli'mizde muayyen ve müsbet bir hat yoktur. Kuvvet ve kudretimizle tespit edeceğimiz hat, hatt-ı huddud olacaktır." (Meclis gizli oturumları s. 281)

Demek ki Kemalizm ilk çıkışı, ırkçı, emperyalist ve Kürt halkının varlığını inkar eder bir karakterdedir. Nitekim, Kazım Karabekir aynı dönemde M. Kemal'e yolladığı telgrafta, "Kürdistan'da örgütlenebilecekleri ve esnaf-tan destek alacaklarını" belirtmektedir. Kaldı ki, M. Kemal, 1920 öncesi Diyarbakır'da kaldığında usak Kürt ağalarının durumunu iyi izler. Zaten Osmanlı devletinin güttüğü usaklaştırma politikası fiilen sürmektedir.

TBMM ve Kürt mebusları:

1920'lerde Kürdistan'da egemen olan, aşiret örgütlenmesidir. Direnişçi klasik aşiret egemenleri yanında, örgütlü işbirlikçi-usak Kürt hakim sınıfı vardır. Bunlar, 1880'den beri Osmanlı devlet bürokrasisi içinde örgütlenen Zedegan ukullarından ve Hamidiye Alaylarından geçen aşiret egemenleri ve onlardan türemiş aristokratlardır. Bilindiği gibi bunlar, 1908'de Kürt Taali Örgütü'nde birleşir, özerklik istemiyle Osmanlı egemenlerine sınırlı bir muhalefet yaparlar. Hiçbir zaman bunlar Kürt halkını temsil etmezler ve edemezler. Osmanlı egemenleri bunları denetler. Bir ara, örgütün içinden bazıları Kürdistan'a dönmeyi teklif ederler. Egemen anlayış, İstanbul'da kalmadılar. Açık olarak usaklık eğilimi ağır basar. Osmanlılara bağlı kalarak özerkliği kavuşma peşinde olurlar.

Belirgin işbirlikçiliğin öncülüğünü Şeyh Ubeydullah'ın oğlu Şeyh Abdulkadir yapar. Şeyh Abdulkadir, Damat Ferit Paşa'nın Ayan meclisi başkanıdır. Bilindiği gibi, Şeyh Abdulkadir ve oğlu, bu sadakatlarının karşılığını 1925'te Diyarbakır'da asılarak alırlar.

M. Kemal, bu ilişkileri devralır. Sivas ve Erzurum Kongrelerinde Kürt egemenlerine yer verir. Hediye eder. Mavzerlerin üstüne adlarını yazdır. İşlevsiz komisyon üyelerine atar onları.

Bu usaklar, TBMM'ye de girerler. Bunlara, Kürt milletvekili denir. Bunlar Kürtçe konuşur, Kürt millî kıyafetleri giyerler.

Bundan hareketle, ne bu unsurlara Kürt halkının temsilcileri denilebilir, ne TBMM demokratik bir kurum olur, ne de kemalistlerin Kürt halkının demokratik haklarına saygılı olduğu söylenebilir.

Olssa olsa, Kürt hakim sınıflarının usaklığı ve Kemalizm kurnazlığından bahsedilebilir. Bugün de TBMM'de Kürtler vardır. Hatta sayıyı vurulduğunda Türk unsurlardan pek de az değildirler. Meclisin, siyasal yaşamdaki ağırlığı ayrı bir konudur. Öyle olsa bile, bunların mecliste konumunun Kürt halkının temsilciliği ile alakası yoktur. Bir özerklik üzerinde yükselse bile, bir anlamı olamaz ve Kürt halkını bağlamaz. Tam aksine; bu usaklar Kürt halkına en büyük ihanet içindedirler.

Nitekim, 1920'lerde meclise giren Kürt aşiret reisleri ya azgın birer kemalist olurlar, ya da Yusuf Ziya, Hasan Hayri gibi tek tek asılırlar. Hasan Hayri'nin, "Mezarımı yol üstüne koyun ki Türklerle (kemalistlere) uyduğum için gelen geçen Kürt idkürsün" sözleri büyük bir pişmanlık ve gerçeğin ifadesidir.

Kaldı ki, kemalistler 1920'de güçsüzdürler. Henüz Çerkez Ethem, TKP, Yeşil Ordu, silahlı halk, küçük-burjuva muhalefi, denetlenmeyen Kürt halk potansiyeli vardır. M. Kemal, bütün bu güçleri dik-

kate edecek; daha çok, komplolarla tek tek safdışı edecektir. Bunlar biliniyor. Cellad, bizzat M. Kemal'in kendisidir.

Derslerle Dolu Örnek Koçgiri:

Kemalistler, bir yandan Anadolu direnmesini tasfiye ederken, diğer yandan Kürdistan'ı zaptetmenin planlarını geliştirirler. Sevr Antlaşması (1920) bir takım Kürt egemenlerini harekete geçirir. Bunlar, Kemalizmin karakterini az çok kavramışlardır. M. Kemal, emperyalist ordulara karşı savuşturmadığı merkez ordusu ve Topal Osman çetesiyle, Kürdistan'a karşı provokasyonlara başlar. Amaç nettir: Ayaklanma birikimini erken açığa çıkarmak ve dağıtmak.

Dersim'den Bitlis'e kadar düşünülen ayaklanma, örgütlü ve zamansız başlatılır. Kısa rastlatılması ayaklanmanın ciddi bir eksikliği olur. Ayaklanmanın en büyük zaafı yine önderlik olur. Aşiretçi önderlik kararsızdır. Direnme içinde bile, aşiret egemenleri teslimiyet ve uzlaşma ağır basar. İhanetler, komplolar ve teslimiyetler ayaklanmanın sonunu getirir. Ardından Nurettin Paşa ve Topal Osman'ın katliamları gelişir. İstiklal Mahkemeleri ve idam kararları, Kemalizmin Kürdistan politikasını netleştirir. Ayaklanma şu sonuçları ortaya çıkarmıştır. Bunlardan birincisi, M. Kemal ayaklanmaları provokasyonla erken başlatıyor. İkincisi, Kemalizmin Kürdistan politikasının ana ögesi katliamlar ve soykırımcılık oluyor. Üçüncüsü, Kemalizm, ayaklanmaları yenmek için en çok önderliğin sınıf karakterinden ve ihanetlerden yararlanıyor. Dördüncüsü, Kemalizm, Türk solculuğunu yanına alarak ayaklanmaları gerici ve emperyalizmin kişiktirmesi olarak getiriyor.

M. Kemal'in Koçgiri'de katliamları, 1925 Şeyh Said ve 1938 Dersim ayaklanmaları düzeyinde geliştiğinin nedeni tamamen dönemsel ve taktik gereğidir. Bu dönemde hem Kemalizm o denli güçlü değildir, hem de Kürdistan'da askeri, siyasal işgali yoktur. Ayaklanmaya gebe büyük bir potansiyel vardır. Hem de bölgeyi bir katliam girişimi denetlenemezse, Kürdistan'da önü alınamaz ayaklanmalara yol açacağından korkulmaktadır. TBMM'de bile Kemalizme muhalif bur-

juva, küçük-burjuva gruplar vardır. Koçgiri'de katliam yapan Nureddin Paşa daha o dönemde toplu iskanı önerir. Bunu gerçekleştirmenin siyasal riskleri fazla, pratik koşulları azdır. Sonradan faşist Türk generali Kenan Esengil, M. Kemal'in Nureddin Paşa'nın planını uygulamamasını, "M. Kemal Paşa'nın millî mücadele safhasında en büyük zaafı" olarak değerlendirecektir (Millî Mücadelede İç Ayaklanmalar, sayfa 193).

Lozan 1923 ve M. Kemal'in İzmir Basın Toplantısı...

1920-23 arasında Kürdistan hariç bütün alanlarda M. Kemal, muhaliflerini alt etmiştir. 1922'de Mudanya'da emperyalistlerle anlaşmış, Lozan'da ise bütünleşmek istemektedir. Gerek Kemalizmin, gerekse Lozan'ın temel gündem konusu Kürdistan'dır. Siyasal olarak Kürdistan'ın en büyük parçası Türk burjuvazisinin elinde kalmışsa bile, henüz Kürdistan'da kemalist askeri, siyasal otorite tesis edilememiştir.

Lozan'da İngiliz emperyalizmi ile kemalistler arasındaki en büyük çekişme konusu İngilizlerin işgalindeki Güney Kürdistan, daha doğrusu Musul ve Kerkük'tür. Tartışılan Kürdistan'ın statüsü değildir. Daha çok kim paylaşımından büyük pay alacak üzerinedir. İngilizler, Irak mandatar devletinin sınırlarının Musul'un 300-400 km kuzeyinden geçmesini istemekte ve 100 yıl süreyle Musul-Kerkük petrol-lerini işletme imtiyazını ellerinde tutmakta diretmektedirler. Kemalistler ise, Musul petrollerinde hak iddia etmektedirler. Aksi durumda taraflar arasında bir sorun vardır. Orada Kürt halkının savunucuları da yoktur. Kürt halkı, kendini savunacak politik olanaklardan yoksundur.

Lozan'da kemalistler, emperyalistlere teslim olurlar. Her türlü taviz verilir. Emperyalistlerin, Osmanlı İmparatorluğu üzerindeki ekonomik, siyasal ayrıcalıkları daha da kötü koşullarla kabul edilir. Kemalistler, savaşta kazandıkları zaferi, masada emperyalistlere teslim ederler. İnanırcı olmaları için İzmir İktisat Kongresinde (17 Şubat-4 Mart 1923) toprak ağaları ve komisyoncu-komprador burjuvazisini siyasal-ekonomik diktatörlüğü karar altına alınır. Kararlar Lozan'da dikt edilir.

Lozan'da kemalist heyetin sözcüsü İsmet İnönü iki id-

diayla ortaya çıkar. Birincisi, kemalistler, usak Kürt ağaları vasıtasıyla "Kürtler" adına müracaatta bulunurlar. Buna göre "Türkiye'de yaşayan Kürtler, kendilerini Türkiye sınırları içinde Türk vatandaş kabul ediyorlardı." Bu müracaatı yapanlar kimlerdir? Bunlar bütün Kürt halk ayaklanmalarında milislik yapan, her ayaklanmada kemalistler sayesinde usaklığın karşılığı olarak daha çok toprak mülkiyetlerine geçiren Diyarbakır mebusları Feyzi Bey, Zülfî Bey vb. toprak ağalarıdır. Bu usaklar, İzmir İktisat Kongresinde de en büyük yeri işgal ederler. Nitekim M. Kemal'e, "Neden toprak reformu yapıyorsunuz?" sorusu sorulduğunda (2000 e Doğru dergisinin 15. sayısında basılmıştır), cevabı, "Toprak reformu yapıp Feyzi ağaları mı darıtlalım" olur.

İkincisi, Türk heyeti, bin dreden son getirerek, "Kürtlerin dağı Türk olduğu"nu ispatlamaya çalışırlar. İsmet İnönü'yu kedimni laireyle oynaması gibi azarlayan Lord Curzon bile bu pişkin iddia üzerine şunları söyler: "Kürtlerin Türk olduğunu iddia edecek yeryüzünde tek insan olamaz, tabii sizin dışınızda sayın İnönü."

Lozan'da kemalistler teslim olurlar. Ama sonucu zafer olarak değerlendirirler. Zafer noktaları da kemalistlere göre şöyledir: "Anadolu Yunanlılardan kurtuldu. Gineyde 20 Ekim 1921 Ankara itilafname-i si ile bugünkü sınırlar (Misak-ı Milli, bn.) elde edildi. Ermenistan'ın yaratılması ıstırahle karıştı. Kürdistan meselesi bahis konusu olmadı." (Tek Adam, Ş. S. Aydemir)

Görüldüğü üzere, Kürdistan sorunu baştan beri kemalistlerin ana sorunudur. Emperyalizmle gelişikleri ve aynı zamanda uyumunun ana konusu Kürdistan'dır. Denilebilir ki, kemalist egemenlik Kürdistan üzerinde yükselmıştır.

Bundan hangi sonuçlar çıkarılabilir?

Birincisi; kemalistler, 1923'te "Misak-ı Milli"yi statileştirmelerine rağmen, gerçekte ise Kürdistan sorunu çözüm-süz duruyordu; zira henüz Kürdistan işgal edilmemiştir. İkincisi, emperyalizm henem Kürdistan potansiyeli-ni kullanma tehlikesi vardı; hem de kemalistler gibi soruna inkarcı yaklaşıyorlardı. Zira 1925'te bu potansiyel patlayacaktır. Aynı şekilde Güney Kürdistan'da da Şeyh Deraman 18. sayfa

Yurtseverlerin
Kaleminden
Kürdistan
Ulusal Kurtuluş Savaşı

Ulusal kurtuluş ve sosyalizm geçiş çağı olan çağımızda yüzlerce, binlerce devrimci ulusal kurtuluş ve sosyalizm için uzun ama onursuz bir yaşam yerine kısa ama onurlu bir mücadeleyi tercih ederek direnişin mücadelesinin ve devrimci kararlılığın en soylu örneklerini sergilediler. Bu insanlar amaçlarından sapmadan doğru bildikleri yolda hiçbir kişisel çıkar gözetmeden ölümün ölümsüzlüğüne eriştiler. Dağlarda, kentlerde ve hapishanelerde direnişin, insanca direnişin onurunu yüreklerinin ta içinde taşıdılar. Yine bu insanlar için uzun ama kölece yaşamak hiçbir anlam taşımıyordu. Onlar direnişin yeri ve zamanı olmaz diyerek, her yerde her zaman direndiler. Ölümsüzlüğe Teslimiyetçi işbirlikçi, reformist hareket ve kişilere de layık oldukları cezalarını vererek dağda da yüceldiler. Onlar halklarımızın gönüllerindeki yerlerinde çıkmamacasına yerleştiler. Devrimci mücadele tarihinin sayfalarına altın harflerle

Herkesin bildiği gibi, 6 Eylül'de Türkiye'de sahte bir referandum yapıldı. 1982 faşist anayasasının geçici 4. maddesi halk oyuyla sunuldu. Bu geçici maddede de, "12 Eylül öncesi iktidar ve ana muhalefet partisi ve liderlerine onar yıl süreyle siyaset yasağı(!)" getirilmişti. Açıkça görüldüğü gibi, yapılacak olan bu sahte referandum burjuvazinin kendi iç sorununa ilişkin bir sorun, sosyalistlerin gündemine dahi giremez. Girmemesi de gerekir. Ama durum böyle mi oldu? Hayır. Türkiye solu nun önemli bir bölümü bu sahte referandumu alet olup, Demirel, Ecevit, Erbakan ve faşist Türkiye'ye aynı konuma düşerek, ortaklaşa "6 Eylül'de demokrasi için sandık başına" kampanyasını yürüttüler; değişik illerde referandum ve demokrasi panelleri düzenlediler. Ve böylece bir kez daha Türk solu nun sefaleti görülmüş oldu. Kuşkusuz bu sahte referandumla ilişkin, onurlu tavır takınan kesimler de oldu. Sözüm onlara değil; sözümüz onlarla birlikte onursuzluk girdabına düşen sahte sol adır.

Gerçi, bu sahte referandumun yararı da olmadı değil. Her zaman, parlamento seçimleri olsun, referandumlar olsun sol'un yüzünü göstermede birer ayna işlevini gördüler. Yenilgi dönemleri de böyle. Dönemlerindeki kitlelere çok ihtilaleci görünen kesimlerin gerçekten de görüldükleri gibi, hiç de ihtilaleci olmadıkları

"Yaşasın Direniş, Kahrolsun İhanet ve Hainler"

geçtiler.

Yüzyıllardır baskı, sömürü ve zulüm altında inim inim iniletilmiş, ulusal benliğinden soyutlanmaya çalışılmış, asimilasyonun her türlü süsü tabi kılınmış varlığı dahi inkar edilerek bütün hakları gasp edilen Kürdistan'ın yiğit evlatları, direnişçi ve mücadeleci bir ruha sahip PKK'nın yakıldığı direniş meşalesi altında toplanarak, PKK önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelesini bilinçli ve devrimci bir kararlılıkla adım adım başarıya götürüyorlar. Bunu görmemek için hain, işbirlikçi, reformist olmak ya da olaylara sömürgecilerin gözükleriyle bakmak gerekir. Kaldı ki sömürgeciler bile artık gerçekleri, gelişen mücadelesinin boyutlarını inkar edemez duruma geldiler. Sömürgecilerin içine girdiği çıkmazı görmek için günlük burjuva basınına göz atmak yeterliyken, bizdeki bazı gözü görmeyenler hala halkımızı imnim, mım inlemlerine arka çıkarak ne yazık ki PKK'ya satışmayı kendi taban kitlelerini elde tutmanın yolu olarak görüyorlar. Bu bayırlara şunu sormak isterim: sizler bugüne kadar ne yaptınız? Yaptıklarınız ve yapmadıklarınızın şimdiye kadar bir dokümantasyonunu çıkarınız mı? Görünen köy kılavuz istemeyiz, sömürgeci güçler a-nomazı ağılatmaya çalışırken, sizler onlara arka çıktınız.

Sömürgecilere karşı savaş veren, ülkemizi adım adım kurtuluşa götürün PKK hareketine saldırdınız. Bunun adı nedir? Ben söyleyeyim İHANETTİR.

Kürdistanlı birçok iyi niyetli, devrimcilerle inkar edilemez insanı da kandırıp saflarımıza çektiniz ve o insanların iyi niyetinden faydalanıp haberleri bile olmadan ihanetin içine sürüklediniz. Artık bu iyi niyetli unsurlardan elinizi çekmeniz zararı geldi ve geçiyor. Dün kırsal alandan başlayan ve bugün kentlere sıçrayan, düşmanı her gün biraz daha çıkmaza

sokan ulusal kurtuluş savaşımızın bir gün daha beklemeye tahammülü yoktur. Sizler ihanetlerinizle ergeç başbaşa kalacaksınız ve tarih önünde hesap vereceksiniz. Bundan en küçük bir kuşkunuz olmasın. Ayrıca Kürt halkı da sizlerden ergeç hesap soracaktır. Ulusal kurtuluşumuz için Kürdistan dağlarında savaşan, gözünü kırpmadan ölüme giden ulusal kurtuluş neferlerimize ve onların öncü gücü Partimize çamur atmak, ka-

— Yaşasın PKK Önderliğindeki Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz!
— Yaşasın Bağımsızlık!
— Kahrolsun İhanet ve Hainler!

Heval Siyamed

Berxwedan'a

Berxwedan dergisinin değerli yazı kuruluşa bir demokrat olarak bir ilerici olarak yurt dışında bulunduğum süre içerisinde, gerek PKK ve her türlü çamur atmaya, her türlü karalamaya reva görülen cepheli açısından olsun, gerekse de PKK'nin cephesi açısından olsun tarafsız bir gözle olaylara bakıp ve de 13.7.1987 tarihinde Tercüman gazetesinde çıkan bir yazının bende bıraktığı etki ile bu yazıyı kaleme alma gereğini duydum. Yukarıda değindiğim ve beni etkileyen gazete haberi neydi? Faşist gazetenin haberine göre PKK'lı militanların elinde 15 gün esir kaldıktan sonra, bir yolunu bulup kaçan Sabri Tunç adlı Kürt Köylü-

sünün PKK'lı militanların elinde kaldığı 15 günlük yaşam öyküsüne, Tercüman gazetesi yer veriyor. Sabri Tunç adlı köylü konuşmalarını şöyle sürdürmektedir: "15 günlük süre içerisinde PKK militanlarının sadece kuru ekmek ve soğan yediklerini ve yeme bu süre içerisinde mağaralarda yaptıklarını, bundan dolayı sırtlarında yaralar çıktığını, arada bir yere at sermelere rağmen, rahat bir uykuya hasret kaldıklarını dile getirmektedir." Şimdi acaba Avrupa'da konforlu dairelerde rahat ve sade yaşam yaşayan sosyalistlerimiz(!) Kürt ve Türk halklarının temsilcileri(!) Kürdistan da savaşan, Kürt emekçilerinin hangi şartlar-

alamak sizlerin harcı değil. Sizler zaman içinde zaten eriyip gideceksiniz. Giderken koltuk sevdanızı ve ihanetinizi de beraber alarak tarihin karanlık sayfalarına gömüleceksiniz.

Özgür ve bağımsız Kürdistan'da ancak birer kara leke ve ihanet anıtı olarak hafızalarda kalacaksınız. Bugüne kadar her türlü pislik ve ihanete bulaşmış o pis ellerinizi halkımızın yakasından çekiniz, unutmayın ki, halkımız o pis ellerimizi ergeç kiracaktır bundan en küçük bir kuşkunuz olmasın.

da, hangi zorluklarla mücadele ettiklerini okuyup öğrenecekler mi? Eğer samimi iseler gerçekten Türk burjuvazisinin sol içerisindeki uzantıları konumunda değil iseler, her türlü doğa zorluklarına rağmen, elde silah en önemli varlıkları olan canlarını, Kürdistan'ın bağımsızlığı için seve seve veren bu değerlere birazcık olsun saygılı davranacaklar mı? Doğrusu kişinin bu gerçekleri arayıp bulabilmesi için her şeyden önce insan olması lazım. Yoksa aramızda gezen her iki ayaklı mahluk maalesef insan değildir.

Ben gerçekleri görmeyen görmemezlikten gelen mantık sahiplerine karşı, bilimsel tartışma yapmanın gereğine inanmıyorum.

A. Ç. Paris

Referandum ve Türk Solu'nun Sefaleti

ri açığa çıkar. Yine buna paralel olarak, çok uluslu ülkelerde enternasyonalizm konusunda mangelde küll bırakmayan ezen ulus devrimcilerinin bu yük bir kesimi enternasyonalist değil, gerçekte birer milliyetçi oldukları açığa çıkar. Çok uluslu Türkiye buna en güzel örnekler. 15 Ağustos eylemleri öncesi, çok enternasyonalist olduklarını açıklayan Türk solu nun; ezilen Kürt halkının, ulusal kurtuluşu için silaha başvurmasıyla birlikte onların nemem enternasyonalist olduklarını da gördük.

Referandum aynasında nasıl görüldüklerini hep birlikte izleyelim:

— "Yaşasın bir Türkiye'de çıkmamak istiyoruz." (TKP Genel Sekreteri Haydar Kutlu)

— "Yasaklı demokrasi olmaz" (Süleyman Demirel)

— "ANAP'ın zulmünden kurtulmak için, referandumda 'evet' oyu kullanalım." (Faşist Türkiye)

— "6 Eylül'de 'evet' oyu kullanalım." "Demokrasi için sandık başına" (TİP, Çark-Başak, sayı 43 (120), Temmuz 1987)

— "Referandumda 'evet' çıkarsa evlat ve Özal ağır bir darbe yemeye olacaktır." (TSİP, Kitle, sayı 310, Ağustos 1987)

— "Referandumda boş oyu gibi pasif tutumlar, 12 Eylül-Özal ittifakının hanesine yazıl-

acak, demokrasi sürecine zarar verecektir." (Doğu Perinçek görüşleri doğrultusunda çıkan Şaçağ dergisi, sayı 43, Ağustos 1987)

"Komünistler (siz İçişlerin Sesçisi) komünistlerin ayağına, F.C.) referandumu tarafsızlar. 'Evet' oyu kullanalım." (İşçinin Sesi, sayı 332, 1 Temmuz 1987)

Ve 6 Eylül referandumunda 'evet' oyu kullanmak için, düzenlenen paneller:

— "Referandum ve Demokrasi." (Yöneten, Murat Belge)

— "Referandumda benim 'evet'." (Ahmeti, Gün, ve Görüş dergilerinin ortaklaşa düzenledikleri açık oturumlar vb.)

Evet, 6 Eylül'de yapılan sahte referandumda üzerlerinde siyaset yasağı(!) olanları bir kez daha tanyalım:

Süleyman Demirel, AP Genel Başkanı, Faşist Türkiye, MHP Genel Başkanı, Neometin Erbakan, MSP Genel Başkanı ve CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit.

Hatırlanacağı gibi, 12 Eylül öncesi, AP, MHP ve MSP yan yana gelerek ortaklaşa 1. MC ve 2. MC hükümetini kurmuşlardı. Yine çok iyi hatırlayabildiğimiz gibi, 1. MC ve 2. MC hükümetleri döneminde tüm Türkiye ilerilemelerine kan kusturmuşlar, milyonlarca işçi ve emekçiyi açlık ve sefaletle

sürüklemişlerdi. Sol ve sosyalistlerin önünü kapatma ustası Ecevit ise, 1 Mayıs işçi bayramının İstanbul'da kutlanmasına müsaade etmemiş, yine 1979'da anti-demokratik dernek yasalarını çıkartarak, zaten kısıtlı bulunan demokratik hak ve özgürlükleri tamamen yok etmiş. Yine 12 Eylül öncesi ve sonrası tüm meydan konuşmalarında, basına vermiş olduğu tüm demeçlerinde "komünistleri karşı uyanık olunması ve onlara karşı en sert bir şekilde mücadele edilmesini" öneren kendisidir.

Görüldüğü gibi, 1. MC ve 2. MC hükümet liderleri ile Ecevit hükümeti döneminde halka karşı işlemiş oldukları binlerce suç varken, bugün aynı liderler utanmadan demokrasi, demokrasi" diye meydanlarda bağırıyordu. Hanelerinde yazılan binlerce suçtan dolayı, onları yargılamak yerine Türkiye solu nun önemli bir bölümü: Demirel, Ecevit, Erbakan ve faşist Türkiye için, referandumda 'evet' oyu verilmesini kitlelerden talep etti.

Daha dün, "Faşist Türkiye tutuklansın, MHP kapatılsın" diyenler bugün onun sözde kısıtlanmış olan özgürlüğü(!) için, işçilerden ve emekçilerden referandumda 'evet' oyu kullanmasını talep ediyorlar. Daha dün, "1. MC, 2. MC

düşürülmelidir" kampanyasını yürütenler, şimdi onların sözde kısıtlı olan özgürlükleri(!) için mücadele veriyorlar.

Nasıl olur da Türkiye solu nun büyük bir bölümü böyle bir onursuzluk girdabına düşüp, üç eski MC numaralı bir solun ve sosyalistlerin önüne duvar çekme ustasına özgürlük(!) talep edebilirler? Nasıl oluyor da onların sözde 12 Eylül faşizmine karşı oldukları aldatmacasına kanıp bizzat 12 Eylül faşizminin istediği sahte iktidarı ortadan kaldırılmasına alet olabiliyorlar?

Burada tabanlarında bulunan iyi niyetli insanlara sesleniyorum: Bu yazılanlar üzerinde uzun uzun tartışın. Sizleri biraz olsun düşünmeye davet ediyorum.

Partileriniz, örgütleriniz, dün bizlere yaşamı çekilmez hale getiren MC liderlerine atılıyor, onlarla aynı konuma düşmüşler şimdi.

Partileriniz, örgütleriniz tarihten silinmek istenen Kürt halkının üzerindeki baskıların, yasakların kaldırılmasını değil, sizleri yurdunuzdan sürgün edenlere, kendi anadillerinize okuma-yazmayı, konuşmayı yasaklayanlara, özgürlük talep ediyor. Sizleri düşünmeye davet ediyorum. Onların yaptıkları onursuzluklar, onlarla birlikte onursuzluğa düşmeyin...

F. Cebiroğlu
Eylül 1987

Her Renkten Düşmanı Tanımak da Yurtseverlik Görevidir

Berxwedan'ın 15 Eylül tarihli sayısında, "TKSP, karşı-devrim gücü olduğunu itiraf ediyor" başlıklı yazısı okudum. Okuduğum bu yazıda, Riya Azadi'nin Haziran 1987 tarihli sayısından alıntılar aktarılmış. Yazıyı bir solukta okudum, yapılan aydınlatıcı değerlendirmeye TKSP'nin gerçek yüzünü gördüm. Söz konusu yazıda haklı olarak TKSP karşı-devrim gücü olarak değerlendiriliyor. Ve bu yazıyı okuduktan sonra, ilk işim Riya Azadi'yi bulup okumak oldu. Riya Azadi'de okuduğum yazı, tek kelimeyle iğrençti. Ve kendi kendime "evet TKSP bir karşı-devrim gücü ve buna ek olarak, TKSP'nin başı Kemal Burkay da halk düşmanıdır" dedim.

Şaşmamak gerekir. Tüm yönleriyle PKK'ye ve önderliğinde geliştirdiği Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bakmak yeterli olacak. TKSP'nin bu denli düşmanca saldırılarını anlayabilmek için

En başta söylenmesi gereken bir şey varsa o da şudur: Her Kürdistanlı yurtseverin bir görevi de, her renkten

düşmanını iyi tanımasıdır. Bu nedenle Riya Azadi'deki, yalnız PKK'ye değil, O'nun şahsında ve hatta ağıktan Kürdistan halkına -PKK'ye desteğinden ötürü- saldıran halk düşmanı K. Burkay'ın yazısı mutlaka okunmalıdır. İlk başta da TKSP'ye sempati duyan dürüst yurtseverler okumalı: okumularsa da tekrar okuyup düşünceleri dürtü-lüklerinin bir gereğidir. Gerçekten bağımsız ve eleştirel gözle okurlarsa ne kadar yanlışlıklarını görecekler ve PKK'ye karşı şartlandırılmışlıklarından utanç duyarak K. Burkay'ı lanetleyeceklerdir.

Kemalizmin kışla kültürünü iliklerine dek yaşamış K. Burkay bir halk düşmanıdır dedim. Evet, gerçekler yerli yerine oturtulduğunda görülecektir ki, o, hem de sinsi bir halk düşmanıdır.

PKK ve direniş mücadelesini daha çok karalamadığı için sömürgeci basını da suçluyor. Kendince, sömürgeci-basın PKK'yi çok abartı-yormuş. Bu, kukla başbakan Özal'ın sakat mantığının tespiti. Ancak hiç kimsenin inkar

edemeyeceği bir nokta var ki, sömürgeci basın, Özgürlük Yolu (TKSP, Komkar) ailesini, PKK'ye düşmanlığından ötürü çok seviyor. Sömürgeci basın, bu onursuz, uşak ruhlu güruhun PKK'ye yönelik hemen her yazısından azını alıntı yaptı veya yapıyor. "Riya Azadi ve sömürgeci basını takip eden herkes, PKK'ye ilişkin haberlerde birbirlerine kaynaklık ettikleri gerçeğini teslim edecekler."

Gerçekten söz konusu yazı baştan sona kadar ilginç mi ilginç. Doğru ya, Riya Azadi'deki PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik iftira ve karalamaları burjuva basında okumuş değiliz. İlginç yazıda, kimi yerde halk PKK'ye destek verdiği için bilingsiz ve olayları kavramıyor; kimi yerde ise sözde halk PKK'ye destek vermiyor, nedeni de halkın bilinci ve olayları kavradığı içindir! İşte bir tipik küçük-burjuvancın halka bakış açısı.

İhtiraslarıyla kendini yitip bitiren K. Burkay, halkımıza kin besliyor, onu cahil görüyor. Halkımızın, PKK'ye sa-

hip çıkması, PKK'yi kurtuluşunun güvencesi olarak görmesi, kendince halkımızın gittikçe bilinçlenmesi değil, cahilliğe doğru girmesidir. Yani, halk PKK'yi desteklerse cahil, olayları kavramıyor; desteklemese bilinçli demektir. Bakırköy hastaları bile bu mantığa gülmeyi mi? Bu, işin Kemal Burkaycası olsa gerek. Nasılsa bahtının rüzgarına kapılmış gidiyor. Kenan Evren de bir demecinde, Türkiye halkının cahil, demokrasiye hazır olmadığını açıklamıştı. K. Burkay da aynı tespiti Kürdistan halkı için yapıyor.

PKK ve direniş mücadelesi, çocukların hayalini kursağında düğümledi, kuş beyinlerini allak-bullak etti. Doğal ki, bu soysuzlar ne söylediklerini bilemeyecekler. Onları içim, söylenenler PKK'ye yönelik olsun yeter!

(15 Ağustos 1984 sonrası kastediliyor.) "Aporularla uğraşmadık, okun sıvri ucunu sömürgeci-faşist düşmana çevirdik. O dönemde, PKK'ye yönelik bir teşhir bu çevrelerde (yurtsever, ilerici, kesimler kastediliyor) yapılmıştı. 'PKK sömürgeci güçlere karşı eylem koysa, onlar PKK ile uğraşsınlar' deneceğinden, olayların iç yüzünün anlaşılmasını belli bir zaman ve deneye gerek vardı." (Riya Azadi, Haziran 1987) K. Burkay, burada hem suçunu itiraf ediyor, hem de büyük bir utanmazlıkla büyük bir yalan söylüyor. Burkay başlı TKSP, okun sıvri ucunu sömürgeciye değil, PKK'ye çevirdi. Ancak okun ucu, çelik gibi bir yapıya sahip PKK'ye işlemedi. Burkay'ın aşınması oku daha da körelti. Saldırıların gündemde tutulması birlikte, toz pembe hayaller de kurdu, "PKK imha olacak. O'nun yarattığı mirasa konacağım ve böylelikle PKK mirasıyla şimdikinden daha rahat yaşamı sunacak efendilerim" diye. Tabii bu arada bay Burkay bir deney de yaptı. Hedeflediği zaman da geçti. Ancak bu süreçte günler PKK'nin eylem haberleriyle geçti. Kürdistan halkı için müjde oldu, bay Burkay için ise karahaber doluydu gelip geçen günler. Ve halkın PKK'ye desteği daha da arttı. Durum böyle olunca kışla kültürünün kişiliğini şekillendirdiği Kürt Kemal de, son çırpışları içinde sancılar nöbetine tutulacaktı elbet. Bu kez hastane gölüne çaldığı maya hiç tutmadı.

Yine Kürt halkının yüzkarası Kemal Burkay, uşaklığı, reformist-teslimiyetçi ruhunu, yazısının bir bölümünde şöyle ispatlayarak belgeliyor: "Bugün öğrenciler de bir dizi eylem yapıyor. Bunlar yürekli eylemlerdir ve onlar faşist diktatörlüğün geriletin adımlarıdır, mevziler kazandı. İşçiler grev yapıyor ve olağanüstü zor koşullarda zafere ulaştırılıyor. Düşman elbet onlara da saldırıyor. Ama basılabileceği araçlar sınırlı. Bu, konan eylemlerin koşu-

lara (yani, burjuva düzenin yasaları çerçevesinde, bu) uygun biçimde seçilmesinden geliyor." (Riya Azadi, Haz. 87)

Hayır, bay Burkay. Türk devleti bize düşman, geleceğimizin, varlığımızın düşmanı. Onun yaşaması bizim yokluğumuz, bizim varlığımız da onun yokluğu demektir. Ama biz ülkemizi seviyoruz, dağıtma, taşma, toprağını, suyunu, havasını ve efendilerince yok edilmek istenen köle insanlarımızı çok seviyoruz, ülkemizin dağları kadar Bağımsızlık ve özgürlüğümüz için savaşmak zorundayız. Bunu, Kürdistanlı olmanın görevi olarak görüyoruz. Onay! Türk devletinden dlenmek, ihanetin ta kendisi. Halkımızın iradesi onayı çoktan vermiş. Geç kaldık bile. Yaşam kaynağımız bağımsız Kürdistan'dır. Sen, sosyal-demokrasi kucagında mığıl mığıl uyu, başkaca da her şeyi umutluver. Laf la peynir gemisi yürümediği için yorgun düşmüşsündür, kimbilir. Kürdistan'da sana zaten yer kalmadı. Artık Kürdistan direnişçiler dışarı oldu. Uşakları, teslimiyetçileri kabul etmez. Yalnız bir sen değilsin tarihin yüzkarası. Sen bilirsün ama, istersen bir dilekçe daha ver efendilerine daha sıkı fıkılaşmak için. Zaman zaman da uyusukluğunu gidermek için İsveç ormanlarında temiz hava teneffüs et, iyi gelir. Sana bu yakışır. Özgürlüğüne gerçekten susanmış ama efendisinin izinsiz, kölelik zincirlerinin gözülmesine karşı çıkan Romalı köle kadar bile olsan, sükratmelisin. Çünkü sen özgürlüğe inanmıyorsun ve de istemiyorsun. Zira küçük dünyan yıkılacaktır.

Son olarak, mücadelemize ilişkin K. Evren ile K. Burkay'ın ortak tespitini aktarmak istiyorum.

"Iran-Irak savaşı sona erince, biranda salıncıyı terketmeleri (PKK kastediliyor) şarttır olmaz" (age Haz. 87)

Bu tespit epey eskidir. Zamanında faşist Evren bu tespiti yapınca, sömürgeci basının köşe yazarları yanlış bulup Evren'i objektifliğe davet ettiler. Bu tespitte en şiddetli tepkiyi gösteren de Süleyman Demirel olmuştu.

Durumlar biraz böyle. Kemal, Östünden kaçıp geçtiğin köprünün altından çok sular aktı. Unutma, Kürdistan'da yaşamak, senin ööl gibi korktuğun direniş mümkün. Yalnız ki, bu da tabiatına aykırı.

Tüm Kürdistanlı yurtseverler! Açık düşman, düşmanlığını ağıktan açığa sergiler. Bir de dost maskesi altında gizli düşman vardır ki, bu daha bir can düşmanımızdır. Unutmayalım, tarihimiz direnişlerle dolu, ama hep yenildi. Yenilginin en büyük nedenlerinden biri de ihanetin kallesliği değil miydi? Bunun için uyanık olmak, dostumuzu ve düşmanımızı tüm yönleriyle tanımak bağımsızlıktan yana olan bir yurtseverlerin kesinlikle yabana atılmayacağı bir görevdir.

Bir Berxwedan okuyucusu

LİBYA'DAN MEKTUP

Her şeyden önce Libya'dan devrimci selamlar iletir ve mücadeledenize başarılar dilerim. Türkiye'de demokrat bir işçi olarak, Kürdistan'da verilen mücadeleden ne kadar şanlı ve kahramanca olduğunu defalarca takdir etmekteyim.

Yiğit Kürdistan halkının kurtuluş mücadelesi her safhada zafere doğru emin adımlarla giderken, Türkiye'deki durum ise çok acı bir gerçeği ifade etmektedir. Bu durum, yani Türkiye'deki suskunluk, Türkiye'de demokrat ve ilerici insanları endişelendiriyor. Faşizmin kirli pençeleri arasında inim inim imtilen Türkiye halkı, hep böyle mi kalacak? Faşizmin ve de gerici-liğinin baskı ve sömürsüne karşı hep suskun mu olacak?

Bunun hiçbir çaresi yok mudur? Elbetteki vardır. Bunun tek çaresi önderlik sorunudur. Milyonları peşinden sürükleyip, faşizme karşı eyleme kalıdırabilecek olan bir önderlik kaçınılmazdır. Kürdistan halkının geçmişi durumuyla bugünkü durumunu karşılaştırdığımızda önderliğin önemini açıkça görebiliriz. Eskiden Kürdistan halkının neyi vardı? Neredeyse unutulmuş bir halktı. En katı baskılara maruz kalmaktaydı. Kendi özgür iradesini koşturamıyordu. En keskin "komünistlerimiz" tarafından bile "dağı Türkler" olarak tanıtılıyordu. Doğal olarak bütün bunlar Kürdistan halkının öndersizliğinden kaynaklanmaktaydı. Ama şimdi her şey değişti. Kürt halkı PKK gibi şanlı bir önderde kavuştu. PKK tüm halkı bağrında toplayacağı ERNK gibi bir cephe ve ARG gibi bir ordu kurdu. İşte Kürdistan

Kürdistan Halkı Kazanacaktır!

halkı şimdi böylesine güçlü silahlara sahip olduğu için, sömürgeciliği yıkımın eşğine getirmiş bulunmaktadır.

Evet, bugün Türk halkının da PKK gibi kararlı ve bilinçli bir önderliğe ihtiyacı vardır. Türkiye halkının böylesine güçlü bir önderliğe kavuşması halinde yaratamayacağı gelişme, yitirmeyeceği baskı ve sömürü düzeni olmaz. Ben bütün bunları devrime inanmış bir işçi olarak söylüyorum. Ama ne yazık ki Türkiye'de bu vasıflara uygun bir örgüt göremiyoruz. Yani Türk halkının gerçek önderi henüz yaratılamamıştır. Faşizmin başına gelişinin yedinci yılından daha henüz bir kıpırdanma ve hareketlenme göremiyoruz.

12 Eylül öncesi "devrimcilik" modayı, Özlüce belirtmek gerekir ki şimdi de "demokratik" modası başlamıştır. Geçmiş keskinleri şimdi birer itaatkar "demokrat" kesilmişlerdir. Sanki faşizm, Türk halkının yiğit evlatlarının kanını dökmeyi, sanki onları işkence tezgahlarında katletmeyi, sanki her yer güllük gülistanlıktır. Bu yüzden mücadeleye ve savaşılmaya gerek kalmamıştır. En büyük arzumuz bütün bu sahte karlıklara dur diyecek olan bir önderliğin olmasıdır.

Avrupa varoşlarında volta atan Türkiye solu, "demokrasiye geçiş" ve "sosyal-demokrasinin" varlığından sık sık bahsetmektedir. Hatta her şeyini buna göre ayarlamaktadır. Yaptıkları açıklamalarda SHP ve DSP gibi faşizmin uzantılarını her derde derman olarak tanıtmaktadırlar. Bununla halkı daha da derin bir çıkmaz içerisine soktuklarını bilmelidirler. Bunlar halkımızın derdine

derman olamazlar, ancak teslimiyetçilerin zehirlendikleri birer bataklıklardır. Açlığın, sefaletin, yozluğun ve işkencenin kol gezdiği bir yerde demokrasiden bahsedilebilir mi? Bunlar faşizmin kuyruk takımdırlar. Kürdistan ve Türkiye halklarını uyuşturan ve de aldatan unsurlardır. O sosyal-demokrat dedikleri iki yüzlü canlar, emirleri ve şoven tavırlarıyla, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı takılmaktadırlar. Sosyal-sövenlerin de aynı tavırları içerisine girdiklerini ibretle izlemekteyiz.

Yıllık iznini geçirmek üzere Türkiye'ye gittiğinde gerçekleri daha açık bir biçimde gördüm. Kürdistan'da verilen mücadele Türkiye halkının belli bir kesimi üzerinde olumlu etki bırakmıştır. Bu etkinin daha geniş kesimleri kapsayacağı açıktır. İzinde bulunduğum süre içerisinde birçok insanla konuştum. Art niyetli olanlar dahil hemen hemen herkes faşist devletin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bastıramayacağını ifade etmekteydi. Bu da Kürdistan halkı kazanacaktır anlamına gelir.

Bu konuda, Kürdistan'da asteğmen olarak görev yapan bir kişi gerçekleri çok açık bir biçimde dile getirmekteydi. Asteğmen özellikle Kürt halkının yiğitlik ve kararlılığını defalarca dile getirmekte ve mutlak kazanacağını vurgulamaktaydı. Hatta askerlerin savaşta kararsız olduklarını, savaşmak istemediklerini vurguladı. Bunun üzerine faşist subaylar, ancak tehdit ve şantajlarla askerleri savaştırabiliyorlardı.

Türkiyeli bir Berxwedan okuyucusu

Dersim Nasıl Katledildi?

Sarı Kemal

Sagır İsmet

Dersim celladı Alpdoğan Paşa
Koçgiri Celladı Nurettin Paşanın damadıSabiha Gökçen:
İlk pilotluk sınavını Dersim
köylerini bombalayarak ver-
di. Halen yaşıyor.

Dersim ayaklanmasının neden, gelişim ve sonuçları 1920-40 dönemindeki ayaklanmalardan farklı değildir. Bir farkla ki Dersim dönemin son ayaklanmasıdır. Dersim, henüz düşmemiş olan son kaleler. Dersim, direniştir, kindir, onurdur.

1920'lerden beri kemalistler Dersim'e kinlidir. 1914-17 Osmanlı Rus savaşında, Dersim savaş dışıdır. Osmanlı katliamlarından kaçan Ermeni köylülerinin son sığınağıdır. 1920 Koçgiri ayaklanmasında, Dersim cephe gerisidir. 1925 Şeyh Said ayaklanması Dersim'e varmaz, ama sömürgeci orduyu da topraklarına koymaz.

Yıl 1937-1938. Kemalist diktatörlük, Kürdistan genelinde kurumsallaşmıştır. Askeri siyasal denetimini sağlamıştır. Türkiye'de örgütlü toplumsal muhalefet yoktur. Emperyalist sistem savaşa sürüklenen bir siyasal-askeri bloklaşmayı yaşamaktadır. Emperyalist devletler Sovyetler Birliği'ne toplu saldırımanın hazırlıkları içindeler. Kemalist diktatörlük, bu kamplaşmanın içindedir. Bir yandan Mussolini ve Hitler'le otururken, diğer yandan İngiliz ve Fransız emperyalistleriyle pazarlık yapmaktadır. Faşist yasalarla kemalist devlet pro-faşist bir karakter kazanmaktadır.

Kemalist burjuvazi, 1920'den başlattığı katliamların son halkasına gelmiş, bu arada Kürt feodallerinin çoğunluğunu usaklaştırmayı becermiştir.

Katliam hazırlığı içinde olan soykırım ordusuna karşı küçük Dersim'in başarı şansı olamazdı.

Dünya, Türkiye ve bölge siyasal koşulları katledilecek Dersim'e seyirci kalmaya muvazir. Dersim dağılıktır. Doğal bir kale gibidir. Hepsinden öte insanı, kölelik tanımamıştır. Kemalistler bu gerçeklikten çekinirler. Dersim'de kupalı ve geri doğal bir üretim ve asiret yapısı vardır. Yine de Türk sömürgeciliğinin uşağı ve milisi haline gelen asiretler az değildir.

Kemalistler önce saldırının ideolojik cephesini hazırlarlar. M. Kemal, "Dahildeki en

önemli meselemiz Dersim'dir" diyordu. Onun da halledilmesi gerekirdi. Dersim büyüktür, canavarlaşmıştır. Seyid Rıza gibi doğal asiret reisleri hedef gösterilir. Türk burjuvazi basını durmadan Seyid Rıza'yı "kan emen", "köylünün her şeyine el koyan derebeyi" olarak gösterir. Şoven "ulusal birlik" hissi her tarafı kaplar. Bu arada şovenizm ve katliam kokan kitaplar basılır. Bunlara göre Dersim köylüsü Türktür, nereden geldiği belli olmayan Kürt derebeyleri, şimdi Türk köylüsünü köleleştirmektedirler. O halde "Türk köylüsü kurtarılmalıdır".

Dersim'e ekonomik ambargo uygulanır. Bu uygulama, doğal ve önemli oranda komşu bölgelere bağımlı asiret ekonomilerini sarsar.

Sıra, askeri provokasyonlardadır. Provokasyon, Kemalizmin karakteridir. 1935'te çıkarılan bir yasayla Koçgiri celladı Nurettin Paşa'nın damadı Alpdoğan Paşa; Elazığ Dersim, Bingöl'e askeri-siyasi vaholarak atanır. Mütellisten Dersim kanunu çıkarılır. Dersim'in adı "Tunçeli" yapılır. Yıllar açılmaya, askeri karakollar inşa edilmeye başlanır. Uçaklar alçak uçuşlarıyla katliamı haber verirler adeta.

Alpdoğan Paşa, bir yandan asiret reisleriyle tek tek görüşüp, onları usaklığa ikna etmeye çalışırken, diğer yandan 200.000 silahın iadesini ve kayıtsız-şartsız teslimiyet dayatır. Bu arada doğrudan köylülere ve onurlarına saldırılar olur. Kemalist ordu, katliam yapma kararındadır.

Savaş meydanında direnmeden teslim olmak alçaklığın büyüğüdür. Koşullar ve olanaklar ne olursa olsun direnmek onurlu insanların ve halkların yoludur.

Dersim asiretleri, kemalist ordunun hazırlıklarını görüyor ve yorumlayabiliyor. Teslim olmamak, Türk ordusunu Dersim'e sokmamak, özgür toplum ve asiret geleneklerini sürdürmek istiyor. Direnişçi asiret otoritesi ve bilinci mutlak belirleyicidir. Asiret egemenleri kararsız ve uzlaşıcıdır. Birlikte zorluk çekilir. Bazı asiret egemenleri kema-

list paşalarla uzlaşmıştır bile. Yukarı Abasan, Ferhadan, Kara Balyan, Bahtiyar, Yusufan, Demnan, Haydaran ve bazı Kalkan asiretleri Seyid Rıza ile hareket ederler.

Provokasyonlar ilerler. Asiret alanlarında komlocu ordu ajanları cirit atar. İlde de katliam yapılacaktır. Sayı ve donanım küçük, ama direniş ve onuru büyük. Dersim direnir. Diyarbakır ve Elazığ'dan getirilen ordularla asiret alanlarına saldırıya geçilir. Türk savaş uçakları, hiçbir korunma önlemleri olmayan asiretlere bomba yağdırır. Hedef çocuk, yaşlı kadın erkek hayvan, ev dağ, taş bütün Dersim'dir. Her şey imha edilmekte, her şey yıkılmakta, hiçbir şey canlı kabul edilmemektedir.

Kemalist ordunun ilk kadın pilotu Sabiha Gökçen, ölüm bombalarını Dersim üzerine dökerken, ilk barbarlık sınavını başarıyla verir. Dersim, Türk ordusunun vahşet ve soykırım laboratuvarı olur.

Seyid Rıza, gelecek görmez. Dışarıdan yardım olanaksızdır. Kürdistan katliamları gelen katı bir işgal altındadır. Emperyalist devletler her yönü ile kemalist devleti desteklemektedirler. Seyid Rıza, oğlunu faşist Alpdoğan Paşa ile görüşmeye yollar. Seyid Rıza'nın oğlu yem olur. Elazığ'ın Kirgan asiret alanında Türk ordusunun binbaşısı Şevket ve uçakları tarafından katledilir.

Dersim'de korunan Kürtlük ve insanlık onuru olur. 1937 baharında fiilen başlayan savaş olur. Bu savaş, donanimsız bir avuç insanın Kemalizm canavarına karşı savaşır. Büyük kahramanlıklar sergilenir. Türk ordusu Hozat'tan dışarı atılır. Faşist ordu takviye edilir. Köyler yerle bir edilir. Dereler, çukurlar ceset dolar. Teslim olanlar bile öldürülür. Yaş ve cinsiyet farkı yapılmaz. Mağaralar içi insan dolu olarak ağızları betonlanır. Dersim kadını, Türk askerine teslim olmamak için ateşe atar kendini, uçurumlardan atlar. Laç deresi, insanlığın katledildiği ibret deresi olur.

1937 sonbaharında Türk ordusu her tarafı yıkarak ve her şeyi katlederek duruma egemen olmuştur. İnsanlar,

dağlara, uçurumlara, kuytu-lara çekilir. Ama teslim ol-mazlar. Dersim vahşetin ve kahramanlığın alımı olur.

Alanı işgal edilen Seyid Rıza 1937 Kasım'ında kom-ployla esir alınır. Savaşmış ve yenilmişti. Doğal asiret ö-nedliği, hem duygusal, hem kararsızdır. Düşmanına inan-mak zorunda kalır. Elazığ'da göstermelik bir mahkemeden sonra, küçük oğlu Reşit Hü-seyin, Yusufan asiret reisi Kamber, Kureysan asiret rei-si Seyid Hüseyin, Ali Ağa ve çok sayıda Kürt savaşçısıyla beraber idam edilir.

Seyid Rıza'nın son sözleri şunlar olur:

"75 yaşındayım. Kürdistan'ın şehadetine kavuşuyorum. Kürt gençleri intikamımı alacaklardır. Yaşasın Kürtlük ve Kürdistan."

Direniş ve katliamlar 1938 Ekim'ine kadar devam etti. Türk ordusu ve kemalist dev-

DERSİM VE İHANETLER

Nuri Dersimi:

"Doğan çocuğunuzun adını Rayber koymayın"

Hain Rayber
ve oğlu:İhanetin mükafatı
ölüm olur

Dersim 1938'den alınacak en önemli derslerden biri kahramanlıkların büyüklüğü yanında, ihanetlerin çokluğuudur. Bunlardan ilginç olanları Türk binbaşısı Şevket'e yardımcı olarak Seyid Rıza'nın oğlunu öldüren Kirgan asiret milisleridir.

Bir diğeri Rayber'dir. Rayber, Seyid Rıza'nın akrabasıdır. İşbirlikçiliği biliniyor. Türk ordusu, Rayber'i ayaklanmanın askeri komutanı A-lışer'i varmakla görevlendirir. Hain, yemek üzerinde A-lışer'i vurur. A-lışer'in kabra-

man eşi Zarife, silaha davranarak haine ateş eder. Rayber'i vuramaz. Yanındaki vurur. Rayber haini, Zarife yi de vurur. Kafalarını keser ve Türk paşalarına götürür. Mükafatının karşılığı olarak Rayber ve oğlu Türk askerleri tarafından kurşuna dizilir. Bir diğeri hain Şahin Bey'i vuran İdris'dir. Bu hain de Kürt savaşçıları tarafından cezalandırılır.

Nuri Dersimi, Kürt analarına, "Doğan çocuğunuzun adını Rayber koymayın" vasiyetinde bulunur.

DERSİM SADECE 1938'DE Mİ KATLEDİLDİ?

Türk devleti, 1936-38 arasında binlerce Kürt insanını katletti. Dersim'in kişiliğinde Kürdistan katledilmek istendi.

Ama, Dersim katliamı ikileşti. Asıl Dersim katliamı 1938'den sonra gelişti. Bu katliam çok daha tahrip ediciydi. Dersim, bir ordugah haline getirildi. Soykırımdan arta kalanları, kemalist kışla kültürüne alındılar. Dersim özel politika uygulandı. Hiçbir ekonomik yatırım yapılmadı. Aşiret toprakları kamulaştırıldı. Yıllarca arkası kesilmeyen iskan hareketleriyle Dersim, Türkiye'ye göç ettirildi. Ama daha da kötüsü yapıldı. Dersim askeri kışlalar ve okullarla dolduruldu.

"Kürdistan'ın Darağaçları, Kışla Kültürü ve Devrimci İntikam Görevimiz" adlı broşür de bu süreçte yayımlandı.

"Bu yörenin bir yerinde şehir merkezi, bir vilayet kuralı. Dersim muntakası Genel Valisi ve Kumandanı olan Türk generali Aptullah Alpdoğan, Burası Kılan dır, Kılan Türklerin yeridir" der. Munzur suyu ile Pülümür çayının keşiştiği noktada bulunan Memek köyünü kast ederek, "Burayı vilayet yapıyoruz" diye açıklar. Böylelikle küçük Memek köyü emir ile vilayet olur. Burada iki kışla kurulur ve bu kışlalarda Dersim katliamı geliştirilir. Kışlaların etrafında yeni yeni binalar yaptırılır ve bir sömürge kolonisi oluşturulur. Savatları ve parçalarıyla, polis merkezleri ve jandarma karakollarıyla sömürge koloninin bir merkezi yaratılır. Hemen bunun ardından okullar inşa edilir, katliamlar esasında anaları ve babalarını kaybeden bebekler mu okullara alınır. Mustafa Kemal hepsinin gerçek babası olarak belletir. Büyüyen çocuklar gerçek anaları ve babaları yerine kemalistleri karıştırdılar bulurlar. Artık ruhlarına ve beyinlerine işlenen tek bir gerçeklik vardır; o da Kemalizm gerçekliğidir. Bebekler, atalarının binlerce yıllık tarihini kırarak petirdiği her şeyle artık ilişkilerini kesmişlerdir. Nasıl kesmesinler ki? Bebekler, Türklük okullarında yeni baştan yoğrulup

yetistirilir. Yeni adıyla Tunceli'de eğitilmiş bebeklerden teşekkül etmiş bir küçük Türk ulusunu maket yaratılır. Dersim sametında insanlık tarihi Hitler faşizmini bile gölgede bırakan korkunç uygulamalarla karşı karşıyadır. O bin yılların kadim halkından geriye kalan yetim yavrular, soykırımlar ve katliamların kurbanlarından arta kalan çocuklar, artık bebek halindeki kemalistlerdir; işgaleci ve katliamcı güçlerin Dersim'de yarattığı küçük Türk ulusunu maketinin temel malzemeleridir. Evet, Kemalizm denilen şey tam da böyle bir aşağılık uygulamanın kendisidir.

Dersim de yüzbinleri katleden sakat bırakan, topraklarından sürüp çıkaran Kemalizmdir, ama yine de herkes birer Kemal kesilir. Hem de bu, kemalist vahşetin döktüğü kanlarla. Munzur suyu kıpırmızı akarken yapılar. Yeni kuşak binlerce yılın tarihle ve çağla ilişkisi bıçaklı kesir gibi kesilmiştir. Hatta anasıyla göbek bağı yeni kesilen bebe bile, dinin o korkunç soykırımları ve katliamlarını artık bilmeme durumundadır. Bu kadar yakın bir tarihle bile bütün bağlar koparılır. Yeni neslin insanlarına göre Kemalizm kendilerini katletmemiş, tersine kurtarmıştır. Kemalizmin hismine uğrayarak im-

Seyid Rıza

DERSİM 1938 VE TÜRK SOLU'NUN TAVRI

1925 Kürdistan halk direnmeleri ve Türk solu:

"Yobazların sarkıları, yobaz zümresine kefen olmalı." (Orak-Çekiç dergisi, 1925)

"Ayaklanma eski bir İngiliz-Rus oyunudur. Türkiye sosyal-ekonomik inkılap yolundadır..." (Şefik Hüsnü, Aydınlık Sosyalist dergisi)

1938 ve Türk solu:

"Ankara hükümeti Dersim bölgesinde Kürt aşiretlerinin yeni gerici bir ayaklanmasını bastırmakla uğraşiyor. Bugün kemalist hükümetin enerjik reformları yüzünden kendi iktidarlarını tehdit altında hisseden feodal unsurların ümitsiz bir direnişiyle karşı karşıya bulunuyoruz. Kemalist hükümet, Büyük Millet Meclisi'nde tedbir kararları aldırmaı başarmıştır." (İsmail Bilen, 29 Temmuz 1937, aktaran Nökt dergisi, 28 Haziran 1987)

1981 ve TKP'nin Sesi Radyosu:

(1984 15 Ağustos atılımı için) "... Demokrasinin komposu eylemler..."

İntikam!

İntikam!.. Kürdistan namusuna surulen lekeyi temizlemek için.

İntikam!.. Süngülenen yüzbinlerce Kürt yavrularının feryadını dindirmek için.

İntikam!.. Girdaplara atılan, ateşlerde yakılan gelin ve kızlarımızın

Kürdistan uluklarında uğuldayan acılarını teskin etmek için.

İntikam!.. Darağaçlarının altında ölümü kahramanca selamlayan, Yağusın Özgür ve Bağısız Kürdistan diye

haykırarak şehadet tacını giyen binlerce vatan evlatlarının amaçlarını gerçekleştirmek için.

İntikam!.. Kürdistan denilen barabazar anayurdun kurtarılması için.

İntikam!.. 'Uygurluk' denilen kâhpenin arkasına sığınarak bize uluyan köpekleri susturmak için.

İntikam!.. İntikam!.. İntikam!..

Nuri Dersimi

Dersim vahşetinden bir görüntü

DERSİM 1938 UNUTULMADI

Baştarafı 1. sayfa da

çözdüklerine inandılar. Kemalistlere göre son bir Türk devleti ve Türklük düşüncesi yaratmak için Kürtlük ve Kürdistanlılık zihniyetinin öldürülmesi gerekirdi. Kemalizm, 1920-40 arasında bunu yaptı. Binleri öldürdü. Her tarafı yıktı. Milyonları mecburi iskana tabi tuttu.

Bununla da yetinmedi. Siyasal-askeri otoritelerini dağıttığı Kürt aşiret reislerini ve toprak ağalarını ıssal bir sınıf haline getirdi. Bu kanlı zemin üzerinde ekonomik, sosyal, kültürel sömürgecilik tesis etti. Askeri zorla Demoklesin kılıcı gibi Kürt halkının tepesinde tutarak, toplumun kemalist medeniyet dediği yok oluş çemberinden geçirdi. Sosyal maketlerini oluşturdu. Tahribatı üzerinde sol'unu biçimlendirdi.

Kemalizm başarısıyla övünebilirdi. Katliamlarıyla dünyanın en vahşi rejimini olduğuyla gurur duyabiliyordu. Kemalist politikalarla yarattığı tahribat ve ölümlerle övünebilirdi.

Ancak bir halk yok edilemezdi. Bir halka dil, ulusal kimlik ve ülke lazımdı. Bir halk düşünebildiği ölçüde, çatlaklardan sızacak, bunlara varmak için savaşıacak, gürbüzleşecekti. Kürdistan halkının bu özgür kimliğine kavuşması ve kendisinden alınan her şeyi geri alma savaşını, artık Kemalizm bastıramazdı.

1938'de Dersim yenildi. Kemalizmin, Dersim'de temsil ettiği gerici, ırkçılık; ondan da öteye, faşizmi Dersim, hakları için, onuru için direndi. Kemalist faşizmi yene- meydi. Düşmanın örgüt, güç ve koşulları uygundu. Dersim'in kişiliğinde halkın bu olanaklardan yoksundu.

Bugün durum değişti. Kemalizm açık faşizme varmıştır. Kemalist rejim, örgütlü ve askeri olarak güçlüdür. Fakat yapısal olarak çözemeyeceği ekonomik, siyasal, askeri sorunların içindedir. Dünya artık Kemalizm'i desteklemiyor. Emperyalist destekçileri dışında kemalist rejim, ilerici insanlıktan terit olmuştur.

Kemalizmin karşısında, halkımızın değişen gerçekliği vardır. Kürdistan halkı yok edilememiştir. Bilinen nedenlerden dolayı şimdiye değin halk olarak defalarca yenildi. Fakat hiçbir zaman teslimiyeti kabul etmedi.

Kemalizm, Dersim'de isyan olan, mağaralarda boğdurulan, uçurumlardan atlayan, iplere çekilen özgürlük aşkını yok edemedi. Seyid Rıza'nın vasiyeti yerine geliyor. Kürdistan gençleri, intikamını alıyor. Bu intikam sadece gençlikle sınırlı değil, sadece Dersim'le sınırlı değil; topyekün Kürdistan'ı ve tüm halkı kapsıyor. Dersim isyanlarının yöreindeki, namusundaki bağımsızlık ve özgürlük tutkusu, artık salt aşiret bilinci, geri bir örgütlenme ve mücadele ile verilmiyor. Aynı ruh, aynı istem, çağdaş düşünce, örgütlenme ve savaşa varmıştır.

Bu savaş karşısında Kemalizmin başarı şansı yoktur

Dersim yenilmedi. Dersim, özgürlük tohumlarını serdi. Bu tohumlar yeşererek çiçek açmakta, olgunlaşmaktadır. Dersim dağları, şimdi Kürdistan ulusal kurtuluş militanları ARGK savaşçılarıyla taşıyor. Luç dereleri şimdi, kemalist orduya mezar olacaktır. Hem de Kemalizmin bütün vahşetine rağmen.

Dersim unutulmadı. Dersim yenilmedi. Dersim'deki bağımsızlık ve özgürlük aşkı şimdi Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Savaşında dile geliyor.

ha edilenler ve ezilenler ise, vahşilerdir, gericilerdir. Dersim'de uygurluk Kemalizmin şahsında doğmuştur. Artık bunun dersi verilir, okullar bunun için kurulur, kışlalar bunun sarınculuğunu yapar. Bu arada bebekler de büyür, delikanlı olurlar. 1940'lardan itibaren Kemalizm, Dersim'e akıtılmaya başlandı. Zaman, doğan çocuklardan çoğunun adı Kemal olarak konur. Bu kemaller yedi yuza ayak bastıklarında ilkokula başlarlar. Okulların sayısı da giderek artırılır. 1960'lara gelindiğinde delikanlı çoğunlukta kemalistler artık ortaokul ve liseyi de bitirmişlerdir. Bu kez üniversiteye kapağı atarlar ve 1965'lere doğru üniversiteyi bitirmenin esigine girerler. Ana-babaları Kemalizm tarafından katledilenler, Kürdistan'da ilk defa ve üstelik de yaygın bir biçimde sömürgeci metropollerde üniversiteyi bitirmek üzeredirler. En sonu büyük bir ihtenlikle, büyük bir Kemalizm tutkusuyla tepeden tırnağa CHP ve Atatürk tutkusıyla üniversiteyi bitirirler... Bir Türklük fursatıdır başlar, hem de 'ilerici' Türklük, hem de 'sol' Kemalizm biçiminde ortaya çıkan Türklük. Öyle ki, bu fursatı kendisini kaptırmamış delikanlı yok gibidir. Dersim sahasında güllerce ve binlerce bebe İstiklal Marşı'nı ve Türklük Anı'dı'nı çok güzel okurlar. Dilleri mükemmel Türkçe konuşur. Bir Türkten daha çok Türk kültürüne egemendirler, adeta Türk ulusunun gözbebeği olup çıkarlar. Artık Dersim'de Türk ulusculuğu çiçek açmıştır."

Asıl katliamı buydu. Sadece kemalist piçler yetişmedi, Kemalizmin yaptığı tahribat üzerinde, mezhep özellikleri araç yapılarak, solculuk biçiminde ulusal inkarcı örgütlenmeler gelişti.

Tüm bunlar, Kemalizmin, Kürdistan politikasının maketi yapıldı. Katliamlarla tesis edilen egemenlik, ulusal inkarcı tamamlanmalı, Kürt ulusunu eritilmeliydi. Kemalizmin en büyük iki yardımcısı, onun ürünü, onun piçleri olan Türk şoven solculuğu ve Kürt kışla kültürünün ürünü olan halis kemalistlerdi.

GENÇLİĞİN TOPLUMSAL KONUMU, TOPLUMSAL VE ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELELERİNDEKİ YERİ:

Toplumların zihni ve emek gücü olarak en diri potansiyeliyi oluşturan gençlik toplumların geleceğinin güvencesidir. "Gençliği kazanmak geleceği kazanmaktır" gerçeği her toplum için geçerlidir. Kendi içinde homojen bir katman olmayan gençliğin en önemli özelliği belli bir yaş kesitini temsil etmesi ve bundan kaynaklanan net olmayan sınıfsal konumudur. Gençlik daha çok sınıfsal ayrışmaya hazır akıcı ve dinamik toplumsal kesiti oluşturmaktadır. Türdeş bir katman olmayan gençlik; işçi gençlik, köylü gençlik, aydın gençlik gibi kategorilere ayrıldığı gibi cinsiyet yönünden de ayrıma uğrar, sınıfsal bağları yönünden de hakim sınıflardan, ara sınıflardan ve emekçi sınıflardan kaynaklanan gençlik olarak kategorilere ayrılır. Bu heterojenlik gençliğe, onu bütün sınıflarla iç içe tutan bir zenginlik kazandırır. Gençliğin yaş özelliği, zihni ve fiziki dirliği, bütün sınıflarla olan bağları, onu, bütün toplumu etkileyen, toplumsal sorunlara karşı duyarlı, deriye açık, atak, mücadeleci ve devrimci bir potansiyel haline getirir.

Sınıflara ve uluslara kurtuluş bilincinin dışından, üretimden kopuk, ana toplumsal sorunların bilmeceyle hareket eden bir aydın "azınlığı" tarafından aktarıldığı gerçeği, aydın gençliğin, dolayısıyla gençliğin toplumdaki rolünü daha önemli kılar. Gençliğin ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesindeki bu rol ve iticiliği ideolojik, politik, örgütsel olduğu kadar eylemseldir de. Hakim sınıflardan kaynaklanan, onların sosyal-politik gerçekliliğini izleyen bir azınlık dışında gençlik yığınları objektif konumlarıyla devrimci-yurtsever bir konumda bulunurlar.

Burjuvazi, gençliği toplumsal ve ulusal misyonundan uzaklaştırmak zihni ve emek-gücü potansiyelini sınıf çıkarları doğrultusunda kullanmak amacıyla, net olmayan sınıf bağlarını, ataklığını, duygusallığını, sosyal, kültürel, eğitim, ekonomik ve diğer sorunları araç yapıp, çok yönlü politikaları maruz bırakmaktadır. Bir yandan baskı ve ideolojik önlemlerle onu siyasal mücadeleden uzak tutmaya çalışırken, diğer yandan

YEKİTİYA XORTEN WELATPARÊZÊN ŞORÊŞGERE KURDISTAN

birtakım reformlarla, küçük-burjuva özelliklerini geliştirerek, burjuva yozluğu içinde tutarak, gençliğin en verimli yıllarını egemenlik ve baskı gücü olan ordusunda tüketerek, bu mekanizma içinde onu robotlaştırıp, sömürü savaşları içinde kırarak, gençliği denetlemeyi ve kullanmayı bir politika haline getirir. Burjuvazi, gençliği ucuze ve yedek işgücü deposu olarak kullanmaktadır. Gençliği sınıf özelikleri ve sorunları, burjuvazinin bu politikalarıyla birleştirince, cesaret ve ataklığı, onu şoven ve faşist politikaların, bir malzemesi haline getirebilmektedir.

Gençliğin toplumsal konum, taşıdığı sınıfsal zenginlik potansiyeli ve bunlardan kaynaklanan özellik ve sorunları, her sınıf ve katman gibi ona özgül bir konum kazandırıyor. Bu da, gençliğin sorunları, ezilen sınıfların ulusal ve toplumsal sorunları ile bütünlük oluşturmaktadır. Gençliğin temel sorunlarından olan zihni ve emek-gücü potansiyelini, baskı ve sömürü olmadan toplum yararına demokratik bir tarzda geliştirmesi; demokratik eğitim, iş, kültür, sosyal ve siyasal-ekonomik güvenceye kavuşmasıdır. Ulusal ve sınıfsal baskı ve politikalar altında gençliğin bu demokratik koşullara sahip olmasına imkan yoktur. Gençliğin toplumsal sorunlarının çözümü ve bağımsız-demokratik gelişme yoluna girmesi ancak ulusal demokratik ve toplumsal devrimlerle mümkündür.

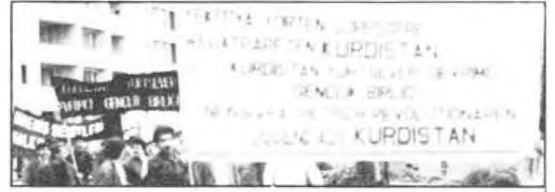
Gençliğin sorunlarının demokratik çözümünü engelleyen ve kurtuluşunu önleyen sömürgeci ve burjuva politikaların birtakım reformlarla ve bu amaçlı mücadeleyle aşılmasına imkan yoktur. Gençlik toplumsal konumu ve bazı kesitleriyle sömürü çarkı ile de iç içedir. Bu özellik ve sınıfsal dinamizm, sömürü mekanizmasını erken kavramaya, çözüm aramaya, kurtuluş teorilerini arayıp topluma mal etmeye ve bu yolda örgütlenmeye ittiği gibi sömürü çarkına da yetersiz ve çarpık tepki almaya da yol açabilmektedir. Reformculuk, gençliğin sınıf bağlarının netsizliği, sorunlarını, aydın kesiminin küçük-burjuva özelliklerini araç yapıp, gençliği böler, toplumsal olumlu rolünden soyutlar, mücadelesini, burjuva-sömürgeci düzen içinde birtakım iyileşme tedbirleri ve bunlar uğruna örgütlenme ve mücadele ile sınırlar. Çoğu kez ulusal ve toplumsal eşitsizliğin derin olduğu koşullarda, bu koşulların ürünü olarak gençliğin sömürü ve baskı çarkına tepkisi, cesaret, ataklığı ve potansiyel çarpıtılarak, toplumsal hareketi tümüyle gençliğe—özellikle de aydın gençliğe—dayalı olarak sürdürme anlayışları geliştirilmektedir. Bu durumda gençlik hareketi emekçi sınıfların siyasal hareketi ile bütünleşmeyi beceremediğinden, reformculuğun ters yüzü olan, en az onun

kadar emekçi sınıflara zarar veren, ensonunda reformculuğa dönüş yapan sol-sekter anarşist akımlara kaynak olabilmektedir.

Gençlik yığınlarının gerçek kurtuluşu, ideolojik, politik, örgütsel mücadelesinin emekçi yığınların kurtuluş mücadelesi ile bütünleştiği birleşik, cesaret, ataklığıyla mücadelesinin her aşamasında itici güç olma rolünü yerine getirebildiği ulusal ve toplumsal kurtuluş devrimleridir. Gençliğin, ulusal ve toplumsal kurtuluş ve mücadelesi, emekçi sınıfların bilinçlenme, örgütlenme ve iktidar savaşıyla bütünlük oluşturmaktadır. İşçi sınıfının örgütlenme ve mücadele tarihi, gençliğin de örgütlenme ve mücadele tarihidir. 1917 Sosyalist Ekim Devrimi, proletaryanın öncülük ve kişiliğinde tüm emekçi sınıf ve katmanların kurtuluş olduğu kadar, gençliğin de kurtuluş tarihi olmuştur. Bu tarihte, gençlik yığınları her yönü ile demokratik, bağımsız, toplum yararına olan gelişme imkanlarını bu yolda örgütlenme ve mücadele olanaklarını yakalamıştır. Gençliğin, emekçi sınıflara bilinç getirme, onları örgütlenme ve eyleme kaldırmaya yerine getirdiği devrimci kayışlar olma rolü ulusal toplumsal kurtuluş ve anti-faşist mücadelelerde olduğu kadar, demokratik ve sosyalist toplum inşalarında da süreklidir.

Sömürge ülkelerde gençliğin sorunları daha ağır olduğu gibi ulusal kurtuluş mücadelesindeki rolü de daha belirgindir. İşbirlikçi egemen sınıflardan kaynaklanan kesiti dışında, geniş gençlik yığınları en durumu diğer halk yığınlarının durumundan farklı değildir. Sömürge ülke gençliği için her türlü demokratik gelişme yolu kapalıdır. Her şeyden önce gençlik, yabancı bir egemenliğin altındadır, ülke ve halk gerçekliği inkar edilmekte, ülke zenginlikleri ve halk değerleri yağmalanmaktadır. Baskı, yoksulluk, cehalet, sosyal yozlaşma, asimilasyon, sürgün ve katliamlar sömürgeci egemenlik altındaki halkları tanımlayan özellikler olmaktadır. Gençlik, toplumun en geniş katmanı olarak bu politikaları en fazla maruz kalmakta, bunların yanısıra külele ve sistematik olarak sömürgeci ordulara alarak halkına karşı savaşırılmaktadır. Sömürge ülke gençliğin tek kurtuluş yolu, ulusal demokratik devrimdir. Sömürge ülke gençliği sadece ulusal kurtuluşun temel bir savaşçı ağısı değil halkın genel yoksulluk ve cehaleti içinde yurtsever aydın gençlik ulusal kurtuluş siyasetini örgütleyecek, halkı motive edecek, ona kadrosal güç olacak temel katmandır. Tam bir toplumsal durgunluk içinde tutulan sömürge halkların ulusal kurtuluşçu, devrimci yurtsever aydın-gençlik hareketi oluşmadık, sömürgeci lige ve emperyalizme karşı mücadeleleri başarıya ula-

şamaz. Kurtuluşunu gerçekleştirmiş bütün sömürgelerde bu gelişme yaşanmış, devrimci aydınların öncülüğünde ulusal kurtuluş siyaseti geliştirilmiş ve emekçi sınıflara maledilmiştir. Sömürge ülke gençliği proletarya önderliğinde verilen anti-sömürgeci, anti-emperyalist, anti-feodal

ulusal bağımsızlık ve demokratik mücadelesinde güçlü bir temel öge, kadro ve savaşçı güçüdür.

KÜRDİSTAN GENÇLİĞİ VE KURTULUŞ SORUNU:

Kürdistan gençliği, halkımızın üzerinde uygulanan sömürgeci baskı, sömürü ve asimilasyondan en fazla etkilenen ve tahribatları en ağır bir şekilde üzerinde görülen bir kesimdir. Denilebilir ki, Türk sömürgeciliği, Kürdistan halkına uyguladığı asimilasyon ve ulusal inkarcılığı gençliğin başlatmakta ve onun vasıtasıyla ulusa yaymak istemektedir. Toplumumuzun geleceği olan gençlik sömürgeci politikalar altında, adeta toplumun geleceğini karartan kesim haline getirilmeye çalışılmıştır. Diğer bir yönüyle ülkemiz gençliğini tanımlamak, sorunlarını ortaya koymak ve çözüm yollarını bulmak, sömürgeci egemenlik altında halkımızı tanımlamak ve kurtuluş yolunu belirlemek olacaktır. Yıgınsal olarak işsizleştirilen, daha çok küçük yaşlarda kendini geçim sorumluluğu içinde bulan Kürdistan gençliği, gençlik olarak daha tek bir sorununu bile çözmeye olanığı bulmadan diğer emekçi sınıf ve tabakalarda bütünleşmektedir. O, adeta gençliği yaşamamaktadır.

Özgür halklar geleceğini gençlik üzerinde inşa eder, bütün politika ve geleceğe ilişkin yatırımlarını gençlik üzerinde yoğunlaştırırlar. Kürdistan da onlarla kıyaslanılabilecek bir gençlik gerçeğinden söz edilmemektedir.

Gençliğin en doğal hakkı olan eğitim onun ulusal kimliğinden koparıldığı alandır. 1920 lerin başında "Misak-ı Milli" programı ile devlet kuram ve Kürdistan'ın en büyük parçası üzerinde egemenliğini tesis eden Türk burjuva-sömürgeciliği, bu sınırları içinde "tek ulus" ülküsünü gerçekleştirmek amacıyla Kürdistan'ı ülkesi ve halkı ile inkar etme ve Türkleştirmeyi politika yaptı. Kürdistan da 1920-40 arasında gelişen dinlemelerin katliamları bastırılması, sömürgeci-askeri ve siyasi otoritesinin kurumlaştırılması ardından ilk planda geliştirilen sömürgeci kültür-egitim ve sosyal politika

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temel örgütlerinden "Yekitiya Xortên Şorêşgerên Welatparêzên Kurdistan (YXK)" program taslağından bölümler yayınlıyoruz.

ve kurumları olmuştur. Birer kışla kültürü yuvası olan bu kurumlar, ülke halkını eğitmek ve uyarlaştırmayı değil, Türkleştirmeyi ve uşaklaştırmayı amaçlamaktadır. Türk burjuva sömürgeciliğinin eğitim ve kültür kurumlarının burjuva demokratik formasyonu yoktur, bilimsel formasyonu ise çok sınırlıdır. Ulusu başkalaştırmayı amaçlayan, gençliği emegine, halkına ve ülkesine yabancılaştıran ve Türk şoven nülletçiliği temelinde geliştirilen sömürgeci eğitim ve kültür politikası, Kürdistan da geniş mali kadro ve kurumsal olanaklara sahip olup, düşünen kesim üzerinde hemen hemen hakimiyet kurmuştur. Bu politikanın ulusal tahribatı çok büyük olmuştur. Birçok ülkede bir avuç aydın tarafından başlatılan ulusal kurtuluş mücadelesinin Kürdistan'da yüzbinlerle ifade edilen sömürgeci aydın kesimine rağmen başlatılamama sebeplerinden birisi de, bu beyinsel sömürgecilik olmuştur. Çünkül, objektif planda ekonomik siyasal ve sosyal alanda geliştirilen sömürgeci, subjektif planda ülkenin düşünen beyinlerine meşru ve kabullenebilir bir düzen biçiminde yansıtılabırsa, böyle bir sömürgeciliği dünyada hiçbir güç yitkilemez. İşte, Türk burjuva sömürgeciliğinin, Kürdistan'daki eğitim ve kültür politikasının özü ve peşinde koştuğu bu gerçektir. Bu politika sonucu, Kürdistan gençliği, tarihsel olarak oluşmuş, fakat kurumsal varlığına kavuşturulamadığından bodur kalmış, ulusal gelenek ve kültüründen uzaklaştırılmış, ulusun geleceğinden önemli oranda soyutlanmış, Türk burjuva düşüncesi ve sosyal ortamı içinde çekilmiş, aralarında en yetkinleri daha da inkarcılığa itilecek sömürgeciliğin kadroları haline getirilmiştir. Yaratılan bu karikatür tip ise, en modern bir kişilik veya model olarak topluma da sunulmakta ve benimsenmesi istenmektedir.

Yetersiz ve inkarcı bir eğitime tabi tutulan gençlik yığınları, iş ve yüksek okula gitme olanaklarından yoksun kınarak, yarı asimile, yarı aydın-küçük burjuva olarak sokaka atılmaktadır. En dinamik yaşlarda işsiz ve eğitimsiz kalan gençlik yığınları bir

Otuz Yıldır Türk Sömürgeciliğini Yeneni Adam...

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Berxwedan: Bu durumda, subaylar askerleri cesaretlendirmek için neler yapıyorlar, onları mükafatlandırıyorlar mı?

Rüstem Amca: Asker hududa verildiğinde, öncesinde kendilerine cesaretlendirici nutuklar atılır. Sınırdan kaçakçıların, eşkıyanın ve devrimcilerin geçtiği belirtilir. Onları vurma veya yakalama durumunda, mükafatların verileceği bildirilir. En az bir ay fazla izin yapabilecekleri söylenir kendilerine. Ama tüm bu vaadler çare olamamakta, askerin korkusunu giderememektedir. Asker para değil, canını korumak istemektedir. Zorunlu olmadıkça çatışmaya girmekten yana değildir. Bu askerin Kürtleri sevdiğinden değil, inançsızlığındanır. Yoksa yeri geldiğinde, hepsi vahşette yarışır.

Tüm bu durumları bilen subaylar da, askere baskı yaparlar. Mevzi ve pusularına baskınlar yaparlar, denetleme adı altında Görevini yapmadığına inandıkları askeri dayığa yatırır. Hatta bazen askeri de jip arkasında sürükledikleri olmuştur. Bir askeri pusuda uyurken yakaladıklarında başına gelmedik iş bırakılmamakta. Diğerlerine ibret olması için, görülmemiş ceza yöntemleri uygulanır. Ne pahasına olursa olsun, devrimcilerden kokmaları sağlanmak isterler. En azından devrimcilerin yarısı kadar direnişçi olmalarını arzularlar. Sonuç yine de nafile!

Tek tek düzeyde Kürt, sınıra verilir. Sayısız olarak çok azdır bunlar. Devrimcilerle işbirliği yapacakları korkuyorlar. Genellikle, gelenler, iyi usak olan azgın unsurlardır. Zaten çatışmanın başını yürütenler de, bunlardan seçilmiştir. Halkına ihanet beyinlerine kazılmıştır. Türk asıllı olanların önemli bir bölümü

... Ve hududu geçmek isteyenler olağanüstü cesaretin temsilcileri olanlardır. Korku nedir bilmeyen yiğit insanlardır. Korkusu olanların işi yoktur burada. Zira herşeyi göze alanlar ancak hududu geçmeye yeltenir. Ölebileceğini de peşinen bilir. Düşmanın üzerine yürüyen kişidir. Savaşa giden kişidir..."

bazen havaya ateş ederken, bu tipler kendilerini öne atarlar. Bunlar da Kürt olduklarından, öldüklerinde Türk devleti, özuleceğine sevinir. Bu unsurların önemli bir bölümü, ihanetlerinin karşılığı olarak devrimciler tarafından cezalandırılmıştır. Fakat yine de burada, "Kürdü Kürde vurdurma" politikasını Türk devletinin gerçekleştirmekte olduğunu söylemek isterim. Yani, bu politika Türk devletine her alanda uygulanmaktadır demek istiyorum.

Berxwedan: Huduttaki komutanlar ticaret yapıyorlar

mi? Para, rüşvet alıyorlar mı?

Rüstem Amca: Hudut komutanları genellikle teğmen ve başçavuşlardır. Her birinin sivil ihbarcılardan kendilerine bağlı adamları vardır. Veya, onlarla kaçakçılar arasında ilişkileri sağlayanları vardır. Yüklüce rüşvet alırlar, bazen de kendi denetimlerinde kaçakçılığı örgütlerler, böylece para edinirler. Kaçakçılığı direkt yapıyorlar da az değildir. Emirlerinde bulunan askerlerle de bunun için rahatça kullanı-

bilmekteler. Bunlar kendi ticaretlerini yaparken, devrimcilere göz yumdukları da anlaşılmamalıdır. Tabii. Hatta bir devrimci yakalamak için les kargaları gibi pusudalar, çirpim dururlar. Çünkü devrimciler bir anlamda ticaretlerine de mani olmaktadır. Zengin olup, geri dönenlerin sayısı az değildir.

Aldıkları paralar milyonları aşar. Kaçakçıların temel ortaklarıdır. Esas vurgunu bu Türk subayları yapar.

Berxwedan: Huduttan geçerken neler hissedilir. Örneğin hududa vuran kişi sadece kaçakçı mıdır? Türk devleti böyle değerlendiyor.

Rüstem Amca: Şimdi Türk devleti de kesin bilmektedir ki, artık kaçakçılar değil, devrimcilerdir hududu geçenler. Zaten belli bir inancın, davranışın adamı olmayanlar, bu koşullarda hududu geçmez. Ve hududu geçmek isteyenler, olağanüstü cesaretin temsilcileri olanlardır. Korku nedir bilmeyen yiğit insanlardır. Korkusu olanların işi de yoktur burada. Zira herşeyi göze alanlar ancak hududu geçmeye yeltenir. Ölebileceğini de peşinen bilir. Düşmanın üzerine yürüyen kişidir. Savaşa giden kişidir. Hazırlıklarını da bu gerçekçe uygun olarak yapmışlardır.

Kürt halkının kurtuluşu uğruna mücadele eden devrimci ve yurtseverler, kutsal davalarını takip etmekte. Gönülleri kurtuluşun imanı ile doludur. Halkın sevgisiyle bezenmiştir. Sonuna kadar cefakar ve inançlıdır. Vatandaş kendilerini beklediğini bilir ve bu topraklarda devletin kurmaya koşar canla başla...

Vatan sevgisini kalbinde taşımayan, ulusuna bağlı ol-

mayan kişinin ne işi olabilir ki bu ateş çemberinde?

... Ölümden korkma diye birşey hissedilirse, baştan beri bozguna uğranılmış demektir. Hedefe ulaşma arzusu ön planda olmalı. Kürdistan'ı kucaklamaya koşulduğu bilinmeli..."

Ayrıca Türk devleti hududu geçenlerin ne amaçla geçtiklerini çok iyi bilir. Bu nedenle, o da savaşa hazır du-

Rüstem Amca: Ölü ve yaralı sayısı çok yüksektir. Katledilen birçok insanı şahsen tanıyordum. Mayınlara basan ve yaşamını yitirenlerin sayısı kabardır. Sınır boylarındaki köylerin her birinde, ayağı, eli kesik, sakat kalmış 5-6 insan vardır. Mayın çıkarmak isteyen yaralanan insanların da sayısı az değildir.

Hudutta biri ölmeyip de yaralansa ve Türk devletinin eline geçerse, onu mutlaka öldürürler gaziden. Bu mümkün olmadığı taktirde ancak,

... Kürdün düşmanları topraklarımızı parçalamışlar, keyfince sınırlar çizmişler. Halkımızı esarete mahkûm etmek, yok etmek istiyorlar. Halkımızın saydığı değerlere saldırıyorlar. Namusa el atıyorlar. Kızlarımız, kadınlarımız namusumuzdur ama, en büyük namus vatani topraklarıdır bu savaşa. Eğer toprağımız kirlenilmişse, düşman askerinin pis çizmeleri altında zaten bir şeyimiz kalmamıştır arta kalan. Ne zamanki bu sınırları kaldırdık ve vatani kurtuluşa götürdük, o zaman da kimse bize kölelik muamelesi yapamaz artık..."

onu doktora götürürler ve bapışhaneye atarlar. Belirttiğim gibi genellikle öldürürler insanlarımızı. Şimdi ise hudutta, karışıklarda devrimciler var. Devrimcileri öldürüyorlar. Bazen bilgi almak için sağ ele geçirmeye çalıştılar, ancak bilgi alamadıklarından hemen katletmektedirler.

Berxwedan: Bu bir savaşa değil midir?

Rüstem Amca: Bundan büyük savaş mı olur? Elbetteki bu bir savaştır zaten hudut geçişleri de mevcut savaştan sadece belli bir yönüdür. Savaşın bir cephesi de sınırlardır.

Kurtulacak ulusun, kurulacak devletin bir parça savaşı da en yoğunca sınırlar üzerinde gerçekleşiyor. Kürdün düşmanları topraklarımızı parçalamışlar, keyfince sınırlar çizmişler. Halkımızı esarete mahkûm etmek, yok etmek istiyorlar. Halkımızın saydığı değerlere saldırıyorlar. Namusa el atıyorlar. Kız-

larımız, kadınlarımız namusumuzdur ama, en büyük namus vatani topraklarıdır bu savaşa. Eğer toprağımız kirlenilmişse, düşman askerinin pis çizmeleri altında zaten bir şeyimiz kalmamıştır arta kalan. Ne zamanki bu sınırları kaldırdık ve vatani kurtuluşa götürdük, o zaman da kimse bize kölelik muamelesi yapamaz artık.

Berxwedan: İnsanlarımız bu ölümlere tahammül edebilirler mi?

Rüstem Amca: Şunu peşinen söyleyeyim. Mümkün olduğunca, Türk devleti insanlarımızı katletmek isteyecektir. En olmadık vahşeti gerçekleştirecektir. Kürt halkının gözü de yeterince korkutulmuştur geçmişte.

Ama Türk devleti bu sayfanın kapanmakta olduğunu görüyor, zincirlerin boşaldığını izliyor. Bu nedenle vahşetini ayyuka çıkaracaktır. Uyanmayı kırmak için.

Ama halkımız boyun eğmeyecektir. Direniş kabarıyor. Korku perdesi kalkıyor. Ve insanlarımız direniş yolunu, biricik yol olarak kendine bayrak ediyor. Herkes elinden geleni yapmaya koşuyor. Bir yarıştır gelişiyor halkımız arasında ve ulusal bilinç mücadele meydanlarında pratiğini sergiliyor. Bazıları silah temin ediyor, bazıları oğlunu, kızını katıyor mücadeleye, bazıları değişik yardımla bulunuyor. İnsanlarımız birbirine mücadele anlatıyor, birbirini aydınlatmaya çalışıyor. Halkımız şimdi bunu çok iyi biliyor ki, kurtuluş sağlanmayınca kadar, rahat yüzü göremeyecektir. Bu bilinçle ayağa kalkıyor ve devrimcilere bizzat katılıyor.

Berxwedan: Düşman sizi yakalamak için neler yapıyor?

Rüstem Amca: Beni yakalayabilmek için düşman çeşitli yollara başvurmuştur. Kırallık adamlarını peşime salmış. Başına yüklü paralar koymuştur. Tandık ve dostları beni ihbar etmeye, yakalamaya zorlamıştır.

Yüzlerce defa evime baskınlar düzenledi. Tüm aile fertleri baskı altına alındı, işkence edildi. Akrabalarımı köy meydanında çırıl-çıplak edilecek salakaya yatırıldı. Aynı uygulamaları başta köy muhtarları olmak üzere, tüm köylülere de reva gördüler.

Çeşitli defalar ihbar da edildi. Geçtiğim yerlerde pusular kuruldu bana. Köyümüz geceleri defalarca sardı. Çocuklarımı yakalayıp bazen götürdüler. Kötü şekilde dövdüler. Bazen 2 aydan fazla tutukladılar.

Bir seferinde Aradé de bulunan bir üstteğmen, yanıma 2 adamı beni hudutta vurdurtmak için sızdırmıştı. Becermeleri halinde kendilerine yüklü para vaad edilmişti. Ama adamlar pişmanlık duyarak bunu yapmadılar ve durumu bana açıkladılar. Aradan zaman geçti bunlar tutuklandı. Ellerini kollarını bağlanarak gün boyu işkence edildi.

Devamı 19. sayfada

Türk Sömürgeci Basınında IKDP-Türk Sömürgeciliğinin Cilveleşmesi Neyin Göstergesidir?

1984 15 Ağustos Atılımı gerçekleştiğinde, Türk sömürgeci yetkilileri var güçleriyle PKK'nın Barzanlılerce desteklendiğini, güçlerini onlardan aldığını, onların alanlarında üslendiğini vb. propaganda- larla, gerçeği çarpıtmayı, güçsüzlüğünü gizlemeyi hedefledi.

Şimdi ise, Türk devlet yetkilileri ve basın tam tersini yapıyor. MIT olduklarından şüphe duyulmayan sömürgeci basın yetkilileri, I-KDP, YNK, I-KDP vb. feodal-şarlatan burjuva güçlerin alanlarında, Paris, Londra ve Washington'daki kararorgânlarda cirit atıyor: bunların demecileri ve röportajları Türk sömürgeci basını süslüyor. Öyle ki bilmeyen, Türk sömürgeci-faşist devletin Kürt halkının dostu sayacak, ya da Türk sömürgeciliği ile bu güçler arasında gerçekten ilişkili aşan bir uyum ve ittifakın sözkonusu olabileceği kuşkusunu uyandırmaktadır.

Denenilir ki Türk basını, propaganda yapıyor. Bu güçler, PKK ve Kürt halkı aleyhine demeciler vermiyor. Türk devletini övmüyorlar. Eğer durum buyusa, bu güçlerin Türk basınıyla yakınlaşmaları gerekir. Radyoları ve dergileri vardır. Basın toplantıları yapma olanakları vardır.

Fakat, bu denli açık davranmıyorlar. Bir yandan Türk sömürgeci basın yayınlarına karşı bir şey yapmazlarken, diğer yandan yurtsever kitlelere, "Biz böyle demeciler vermedik" diyerek bir ikyüzlülük sergilemektedirler.

Türk sömürgeci basına verilen demecilerin altında yatan gerçekler nelerdir?

I-KDP'nin baştan beri Türk sömürgeciliğine karşı bir tutumu yoktur. Tam aksine uyumu vardır. Tarihinin hiçbir döneminde Türk egemenliğinin şu ya da bu şekilde Kürt halkının çıkarlarıyla uyuyan bir tutumu yoktur ve olamaz da. Biraz tarih bilgisi olanlar, Kürdistan sorununun öündeki temel engelin Türk burjuva sömürgeciliği olduğunu görür. 1921 Ankara, 1926 Bağdat ve 1937 Sadabad antlaşmaları sadece Kuzey-Batı Kürdistan'ın statüsü üzerine değil, tüm Kürdistan'ın köle statüsü üzerine olan antlaşma ve ittifaklardır.

Günümüzde de, Irak sömürgeciliğine en büyük desteği veren, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı askeri anlaşmalar imzalayan ve hayata geçiren Türk sömürgeciliğidir. 1983'te zorlanan Saddam diktatörlüğü, bugünkünden geniş bir otonomiye YNK'ye vermeye yanaşıyordu. Bu gelişmeyi önleyen doğrudan Türk devleti oldu.

Ama I-KDP, Türk devletine karşı politikasız oldu. 1961-78 döneminde en yakın ilişkiler içinde oldu. M. Barzani, "Türk askerine mermi sıkan bana sıkır" sözlerinin sahibi. Basit cümlelerle aktar-

dığımız bu gerçek, otonomiyi hedefleyen aşiretçi önderliğin ideolojik-politik tutarsızlığını ve pratik çıkmazını ifade ediyordu.

Aynı dönem Kuzey-Batı Kürdistan'daki kompradorlaşmaya bağlı olarak T-KDP önemli oranda MIT'in denetimine geçer. Bu gelişmeyle Türk devletinin I-KDP üzerindeki etkinliği daha artar. Hakkari, Van ağalarının çoğu Türk MIT'nin birer parçası haline gelirler. I-KDP bunu bilir ve mesru görür. Aynı dönemde ABD emperyalizmi ve İran Şahlık rejimi ile uydu ilişkileri içinde olduğundan MIT'le de içli dışlı olma bir sakınca görülmez.

Böylece içiciliğin ürünü olarak, I-KDP hattını milliyetçi görme yanılgısı içinde olan

ların her biri I-KDP tarafından yurtseverliğin önderleri olarak gösteriliyor.

1978'de, 700 civarında YNK savaşçısını bu unsurlar kattı. Yine KUK, Sami Abdurrahman tarafından MIT'in bir parçası haline gelen T-KDP'nin bir fonksiyonu olarak örgütlendirildi. 1979-80'de KUK'un PKK kadro ve savaşçılarına yönelik saldırılarının ardında açık olarak Türk MIT'i ve bu güçler bulunmaktaydı.

Barzaniler tekrar işbaşında

İran-Irak savaşı, Güney Kürdistan'da boşluk yaratmıştı. Halkın yurtsever direnme istemleri artmıştı. S. Abdurrahman, artık bu potansiyeli kontrol edemezdi. Bir

rin ciddi ablukası ile karşı karşıya bulunuyordu. Benzer şekilde bu güçler, PKK'ye de saldırıyorlardı. Dönemin koşulları ittifak ve dayanışmaları zorluyordu. PKK'nın bu yönlü yoğun çalışmaları vardı. PKK, I-KDP ile taktik ittifaka girdi. İttifak yanlış değil, isabetsiz ve doğruydur. Hem halkın talebidir, hem de PKK'ye geniş manevra, üslenme ve Güney Kürdistan kitleleriyle temas olanağı verdi. İttifakın ilkeleri net, açık ve halkımızın taleplerine denk düşüyordu.

I-KDP'de az bir yurtseverlik olsa ve ittifakın koşullarına yüzde bir bile uyabilseydi, ittifakın halkımızın ulusal kurtuluş ve birlik mücadelesine hizmet etme şansı çok daha fazla olurdu.

I-KDP, feodal kurnazlık, komploculuk ve olanaklarına dayanarak proletaryaya hattına karşı tasfiyeciler planları içinde oldu. I-KDP yöneticilerine göre, kendileri "Kürdistan kralı"ydı. Başkalarının uydusu olduklarına bakmadan her kese uyduculuk ve bağımlılık dayattılar. Bu anlayış doğrultusunda sinsi komploplar içinde oldular. Dr. Cereis adlı karanlık unsur, daha 1982 sonbaharında PKK'nın atılımını önlemek için 8 PKK kadrosunun şehit olmasına yol açan Hezil komposunda rol oynadı. İKP'nin tasfiyeciler ve komplociler planlarına ve saldırılarına destek oldu. Bir türlü ittifak koşullarına uymadı. Tam aksine, "aman dikkat edin, Türk askerleri burada olduğunuz görmesin", "içimizde ajanlar var, PKK'lı olduğunuz anlaşılmasın" vb. dayatmalarla bir yandan teslimiyeti dayatırken, diğer yandan gizlice Türk MIT ve ordu yetkilileriyle görüşüyor, hirtakım sözler veriyorlardı.

Nitekim, 1983 Mayıs'ta Türk ordusunun saldırı girişimine karşı I-KDP'nin aldığı tavır öğreticidir. I-KDP sorumluları tek kurşun sıkmadan, açık olarak Türk subayları ile görüşüp, sınırdaki bütün kamp ve köyleri boşalttı. Alınan I-KDP sorumlusu (Dr. Cereis), "Direnmemek için yönetimleriden emir geldiğini ve her kim bize diren diyorsa, o Kürdistan'ın düşmanıdır" diyecek kadar şaşkınlıyordu.

15 Ağustos 1984 Atılımı I-KDP'nin bütün hünerlerini ortaya serdi

Atılım, Güney Kürdistan halkı ve peşmergelerini sevinç içinde bırakırken, I-KDP sorumlularını korku histerisi tuttu. I-KDP şunları dayattı: "Sınırdan şu kadar km içeriye kadar Hakkari, Van, Siirt ve Ağrı'da eylem yapmayın, İKP'yi teşhir etmeyin, içimizdeki tasfiyeciliğe yaşam hakkı tanıyın" vb.

Çok açık olarak bu istemler ancak Türk Genelkurmaylığı'nın istemleri olabilir ve I-KDP yetkilileri çok açık olarak başkasının istemlerini dayatıyorlardı.

I-KDP yönetimi bununla

da kalmadı. Zaxo, Amadiye vb. yerlerdeki bütün komitelerinin bileşimini değiştirdi. Yüzlerce aydını görevden aldı. Çoğuna sorguya çekti. PKK'yi ağıktan destekleyenleri tehdit etti. I-KDP yönetimi bir yandan İKP ile komplo hazırlıkları içinde olurken; diğer yandan Türk ordu yetkilileriyle görüşme oturdukları 1984 Ekiminde U' de I. Cereis, Türk MIT'le ilişkileriyle çorustu. I-KDP kitleleri görüşme masasına, MIT'in dayatmalarıyla gitti.

Bu görüşme, Cereis, Aras'ta Lak-I alanına yollandı. 1993 baharında Ferit Melen devreye girdi. Mardin, Diyarbakır vb. yerlerden toplanmış MIT mensubu eski T-KDP'çiler, İrân'a I-KDP yönetimine yollandılar. Aynı dönemde Yüksekova ağaları Zeydanlar, I-KDP yönetimiyle konuştular. Ardından Van Hakkari Ertaş aşiret reisleriyle toplantılar yapıldı ve bu toplantılar ardından ağalar çeteleşmeye ve silahlanmaya başladılar. Böylece I-KDP otonomi hattıyla Güney Kürdistan'daki çeteleşmeye kaynak olduğu gibi, Kuzey-Batı Kürdistan'daki çeteleşmeye de önemli bir dayanak oldu.

I-KDP doğrudan komplolara haşırıyor

I-KDP yönetimi, 1985 bahar İKP komposunda ciddi rol oynadı. Sınırda karakol adı altında, Kürdistanlılık ve direnişçilikle alakası olmayan, I-KDP'den çok Türk karakollarına bağlı ajan-tüccar ağalardan sınır denetleme mufrezeleri oluşturdu. Bu komplocu güçler açık olarak PKK savaşçılarına karşı konumlanıyor.

Nitekim bu güçler, 1985 Ağustos'ta Hamit AVCI'yi şehit ettiler. Birçok yurtseverin yanı sıra, 1987 Haziran'ında Vahit ERDEM adlı ARGK savaşçısını Şemdinli'de Türk ordusuna teslim ettiler. İhbar ve ajanlık raporları bunun dışındadır.

Kendi halkını düşmanına peşkeş çektiren, düşmanın istemyle devrimcileri katleden bir gücün yurtseverlikle alakası olabilir mi?

Güney ve Kuzey Kürdistan yurtsever kitleleri I-KDP'nin işbirlikçi hünerlerini görüyor ve lanet okuyor. I-KDP'nin en büyük korkusu da bu noktada toplanıyor. Ulusal bağımsızlık hattı ve pratiğinin gittikçe daha fazla Güney Kürdistan kitlelerini ve peşmergeleri sarmasından korkuyor.

Kazanan kim oldu?

I-KDP, yıllarca Güney Kürdistan potansiyelini tüketti. İç çatışmalarla savaşı gücünü kirdi. Kırk yıldır, sömürgeci güçlerin taktik uzantısı olmaktan kurtulmadı. Cephe-lerin gerekli olduğu dönemlerde ayrılık ve çatışmaları dayattı. Kürdistan'ı bölge ge-

Devamı 18. sayfa

Sömürgeci Türk basınının pryonlarından biri: Dr. Sait Barzani, yıllardır Şemdinli hudutunda, Düşmana tek mermi sıkmamıştır. Tüccardır. Ticaret ortakları Türk karakolları, ajanlar ve Saddam'ın çeteleridir. Bu nedenle hiç saldırıya uğramaz. Doktorluk unvanını da Şemdinli'de yoksul köylülerin kaur ve davalarını çalma hünerinden ve komploculuk hünerinden delayı almıştır...

Sait Kırnıztoprak ve Sait Elçi: MIT'in direktifleri doğrultusunda T-KDP vasıtasıyla I-KDP yöneticileri tarafından katledilir. Katillerin bir kısmı halen I-KDP'nin önemli mevkiilerini işgal ederler.

I-KDP yönetimi, siyasal strateji ve ittifaklarındaki çıkmazın ürünü olarak 1961-75 direnişini dağıttı. Direnişin yenilmesi siyasaldır. Yeniliğinin nedeni tümüyle I-KDP'nin sorumluluğundadır.

Türk sömürgeciliği, Güney Kürdistan potansiyelini kontrolünden çıkarması için Sami Abdurrahman'ın 1978'e kadar Habur boylarında üslenmesine göz yumdu. Sami Abdurrahman'ın işbirlikçileri de Türk karakollarınca yönetilen Jirkan ağaları Hacı Dirbas, Şexmus Kerevan ile Çukurca-Pinyaniş ağası Macit vb. oldu. Bunlar alanlarında MIT ve I-KDP'ye bağlı birer komplocu çete ve savaş ağası olarak örgütlendiler. Bu iblis ağa-

yerde rolü bitmişti. Ayrıca, yeni İran yönetiminin, Irak devletine karşı Güney Kürdistan potansiyeline ihtiyacı vardı. Barzani'nin çocukları bu rolle tekrar devreye sokuldu. I-KDP tarihten ders almadı. Değişik dönemde de olsa İran yönetiminin taktik uzantısı olmaktan kurtulamadı. Bir yerde savaş halindeydi İran'ın Güney Kürdistan ve Irak muhalefeti denetleme aracı oldu. Gerçekten I-KDP'nin geliştirdiği bütün cepheleşmeler bu amaca yönelik oldular. İKP vb. güçler ise I-KDP ile cephe ilişkileri içinde İran yönetiminin ikinci elden uzantıları olmaktan kurtulamadılar.

IKDP-PKK ilişkileri

1982'ye gelindiğinde I-KDP, YNK öncülüğünde, aralarında TKSP, DDKD, KUK, Ala Rızgari, I-KSP vb. güçle-

Aquino rejimi, Marcos'laşıyor; siyasal kitle muhalefeti artıyor; silahlı gerilla mücadelesi boyutlanıyor

Olayların kısa tarihçesi

300.000 km²'lik 7193 adadan oluşan ülke, 57,8 milyon nüfusu barındırmaktadır. Madenler bakımından zengin olan ülkenin en önemli özelliği, stratejik coğrafik konumudur. Filipinler tarihi, sömürgeci-

Filipinler Kaynıyor

lik tarihidir.

1521'de Portekizliler adaya hakim olurlar. 1564-1898 arası uzun dönemde İspanyollar adaya hakim olurlar. Bu tarihle, 20 milyon dolar karşılığında, ABD adanın yeni efendisi olur. 1939-45 arasında Japon emperyalistleri, bazı adaları ele geçirip kukla bir yönetim oluşturmalarına rağmen, bu işgal kalıcı olamaz. 1946'da ABD, adaya biçimsel bağımsızlık tanıır. Gerçekte Filipinler, ABD emperyalizminin bir yeni-sömürge karakolu olur.

Filipin halkı, yabancı işgale karşı hep direndi. 1896'daki büyük ayaklanmalarda binlerce insan öldürüldü. Filipinler Komünist Partisi (FKP), 1930'da kuruldu. 1934'te Filipin Sosyalist Partisi (FSP) ile birleşti. Etkin bir siyasal faaliyeti yürütmesine rağmen, hep stratejik hatalarla hareket etti. FKP, Japon işgaline karşı Anti-Japon Halk Ordusu'nu (HUKBALAP) örgütlemesine rağmen, ABD'ye karşı savaşı geliştiremedi. 1950'lerde FKP ve HUKBALAP tasfiye noktasına geldiler.

Filipinler, Vietnam savaşında ABD'ye karakol rolü oynadı. Filipin ordusu ve Philcag ile Phiccon adı altında özel birlikler Vietnam'da savaşırıldı.

Filipin demokrasisi kuruluyor

1965'te, ABD'nin kuklası Marcos devlet başkanı olur. Marcos, başkan olduğu "Yeni Toplum Partisi" ile diktatörlük kurar. Bir nevi parlamenter rejim kurulur. Gerçekte, yönetim ABD'nin elindedir. Özellikle de Pentagon ve CIA, Filipinleri yönetmektedir. ABD'nin etkisi her alandadır. Filipinler ordusu, ABD'nin bir pioniyordur. Ordu generalleri, toprak sahipleri ve işbirlikçi burjuvazinin ABD'ye bağlı tepedeki diktatörlüğü altında dünyanın ilginç diktatörlüğü kurulur. Toplum, sadece ekonomik değil, sosyal, kültürel ve ahlaksal çöküntüye de yaşıyor.

1968'de FKP tekrar örgütlenir. FKP, 1969'da Yeni Halk Ordusu'nu (NPA) kurar. NPA, köylülükten büyük destek görür. Kısa sürede ülkenin heşte birini denetler.

1968'de FKP tekrar örgütlenir. FKP, 1969'da Yeni Halk Ordusu'nu (NPA) kurar. NPA, köylülükten büyük destek görür. Kısa sürede ülkenin heşte birini denetler.

Marcos kaçıyor, Filipinler'de yeni perde açılıyor

Gelişmeler, ABD emperyalizmini ürktür. İran, Nikaragua vd örnekler vardır. Corazon Cojuangco Aquino devreye sokulur. Aquino'nun devreye sokulmasındaki amaç bellidir: Marcos yönetimi gelişmeleri durduramıyordu. Ülke, ABD'ye kötü bir bağımlılık içindeydi. Öyle ki, diğer emperyalist ülkelerin etkinli-

ği hiç yoktu denilebilir.

Halk, demokrasi istiyordu. Ülkenin dış borçları 28 milyar doları aşırıyordu. Köylülüğün %70'i topraksızdı. Azınlıklar, özerklik peşindeydiler. Ahlak-sal çöküntü vardı. FKP ve NPA, en büyük muhalefet gücüydü. Bu güç, işbirlikçi rejimi sarsıyordu. FKP, geçmiş deneylerden ders çıkarmıştı.

Marcos gitmesine rağmen, rejimi aynı kıldı. Ordu, Pentagon tarafından yönetiliyor. Generaller, Pentagoncu. İşbirlikçi burjuvazi ve toprak ağaları, düzenlerinden taviz verme niyetinde değillerdi. Aquino, bunları, daha doğrusu ABD'yi frenleyemedi. Bu da olanaksızdı. Zira, Aquino'nun en büyük dayanağı ABDydi. Rejim, ABD'nin, siyasal-ekonomik destek ve yönlendiriciliği ile yaşıyordu.

ral Enrile'ye bağlı geleneksel Marcos'cu güçler olan işbirlikçi tekelci burjuvazinin en sertlik yanlısı kesimleri açık faşizmden yanayken yönetim-de onlarla ilişkiyi yaşıyan Aquino'yu destekleyen işbirlikçi burjuvazinin orta kesimleri ve toprak kapitalistleri daha liberal yöntemleri izlemekteydiler.

Son Merkez Bankasındaki değişimler, hükümetteki değişimler, ordu da Aquino'cu kanadın temsilcisi Ramos'un istifa talepleri, bu iki kanadın çatışmalarının ürünüdür. Marcos'cu kanat, sürekli darbe çabaları içinde olurken, adeta ayrı bir yönetim olarak topluma karşı şiddet geliştiriyor. Nitekim ardarda özel terör timleri tarafından devrimci liderlere karşı siyasal cinayetler gerçekleştirilmektedir.

En son olarak 20 Eylül'de Ulusal Demokratik Birlik Örgütü - UNIDO nun başkanı

Katledilen UNIDO başkanı bayan Lean Alejandro ve mitkım isteyen kitleler.

Bayan Lean Alejandro, bu terör timlerinin suikastıyla öldürüldü.

Muhalefetin durumu

İlk günlerin aksine orta kesimler, Aquino hükümetinden umudu kesmişlerdir. Önemli oranda FKP'nin insiyatifi altında, geniş muhalefet güçlerini bünyesinde toplayan Yeni Yurtsever İttifak (NDF) örgütlenmiştir. Bu cephenin 5 milyon üzerinde üyesi olup, sendikaları da bünyesinde toplamaktadır. Bu büyük siyasal güç, şehirlerde çok sık kitlesel siyasal gösteriler ve mitingler düzenlemektedir.

Kitle desteği ve hareket alanı daha da genişleyen NPA, eylemlerini artırıyor. Kurulan alanlar, şimdi ülkenin 1/4 ünü kapsamaktadır. Gerilla sayısı 20.000'e çıkmıştır. Köylülüğün toprak işgalleri artıyor. Şehir kitlelerinin siyasal eylemleri ve işçilerin grevleri süreklilik kazanıyor.

NPA temsilcileri, dünya sosyalist ve demokrat güçlerine çağrı yaparak, siyasal ve askeri destek, özellikle de roketatar, tanksavar, uçaksavar vb ağır silahlar talep ettiler.

Bu arada, burjuva ordusunda da yeni düzenlemelere gidiliyor. Ulaşma koşullarını oluşturan Filipinler'de çelişkiler ve çatışmalar yoğunlaşacaktır. Tarihten önemli dersler çıkaran Filipin devrimci güçleri, uluslararası devrim güçlerinden de gerekli desteği görüp, koşulları değerlendirmeleri durumunda, zafere daha yakın olacaktır.

Körfez'de ABD'nin Provokasyonları Artıyor

Uzun süredir ABD savaş gemileri Basra Körfezinde bulunuyor. Bulunuş gerekçeleri: Uluslararası suların güvenliğini sağlamak ve Arap körfez ülkelerinin petrol sevkiyatı ile çeşitli ülkelere ait petrol tankerlerinin güvenliğini sağlamak.

Bütün bu önlemler, savaş halinde İran ve Irak'tan İran'a yönelik olduğu çok açık. Kukla Arap rejimleri, apar topar yaptıkları antlaşmalarla -özellikle Kuveyt- gemilerine ABD bayrağı çektiler.

Irak, durmadan havadan Harg Adasındaki İran petrol tesislerini ve diğer ekonomik tesisleri ile deniz hedefleri dediği petrol tankerlerini bombalıyor. Körfez Arap ülkeleri, hem Irak petrollerini taşıyor, hem de her türlü askeri-maddi desteği veriyorlar.

Bu durum İran ile Körfez ülkelerinin arasında daha da gerginleştiriyor. Nitekim, İran'ın Kuveyt vd.'lerine haklı tehditleri sürüyor. İran, başlıca gelir kaynağı olan petrol tesislerinin bombalanmasının devamı ve diğer Arap ülkelerinin Irak'a desteğinin devamı halinde Hürmüz boğazını kapatacağı tehdidi; ABD'nin Körfez sularını savaş gemi ve Awacs uçaklarıyla doldurmasına yetti.

Filili bir savaş yoksa da, ABD, savaşın filili bir tarafıdır. Bu gelişme, İran'ın daha sert tepkilerine yol açtı. İran, sahile roketatarlar yerleştirdi. Sahillerini korumaya aldı. Körfezin belli yerlerini mayınladı. Ayrıca arkası kesilmeyen taahhütlara gitti. İran, açıkça ABD'ye, tehditlerine boyun eğmeyeceğini belirtiyor.

ABD'nin çağrısıyla Fransa, İngiltere, İtalya da Körfezde mayın arama bahanesi ile, alana askeri gemilerini yolladılar. Bu durum, Körfezdeki ortamı daha da gerginleştirdi.

Açıkça, emperyalist güçler İran'ı savaşın zararlarına katlanacağı bir barışa zorluyorlar. İran'ın mevcut siyasal, sosyal gerçekliği böylesi bir barış kaldıramaz. Nitekim, kimse yakında bir barış umudu görmüyor.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Perez De Cuellar, Tahran'dan eli boş döndü. Her ne kadar İran'ın, barış için Saddam'ın devrilmesi koşullarında vaz geçtiği ileri sürülüyorsa da, böyle olsa bile ateşkes uzak bir ihtimaldir.

ABD, İran üzerindeki oyunları tırmayınca bu defa silah ambargosunu uluslararası alanda gerçekleştirmek istedi. Ancak sonuçsuz kalınca bundan da vaz geçmek zorunda kaldı.

23 Eylül günü, ABD savaş helikopterlerinin bir İran gemisini bombalamaları ve askerlerini esir almaları, İran tarafından bir savaş kışkırtıcılığı olarak değerlendirildi ve cevapsız bırakılmayacağı belirtildi.

Olaylar, İran-Irak savaşının süreci ve Körfez gerginliğinin artacağını göstermektedir. Gelişmelerin seyrinden korkan ABD, savaşın filili tarafı olan kışkırtmalarda bulunuyor. Böylesi bir gelişmenin ABD ve Körfez gericiliğinin lehine sonuçlanacağına da ihtimal verenler çok az.

ETİYOPYA DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ İLAN EDİLDİ

1.221.900 km² yüzölçümlü ve 46,6 milyon nüfuslu çok uluslu ve çok sayıda ulusal azınlığı kapsayan dünyanın en fakir ve en eski devletlerinden biri olan Etiyopya, 1974'te çağdışı ve gerici Kral Haile Selassie yönetiminin bir darbe ile yıkılışından bu yana, askeri bir konsey ve geçici bir anayasa ile yönetilmekteydi. Bu anayasa, 1986'nın ortalarında tartışmaya açılarak onaya sunulmuştu. Altı aydan beri süren tartışmalarda 120 maddelik önergeye ilişkin yarım milyon soru kaydedildi ve 95 değişiklik yapıldı. Sonunda bu yılın şubat ayında onaya sunularak kabul edilen anayasa gereğince, haziran ayında parlamento seçimleri gerçekleştirildi. Yeni parlamento, geçici hükümet başkanı Mengistu Haile Mariam'ı

yeni devlet başkanı olarak seçti. Diğer önemli bir kararı ise, Etiyopya'nın devlet statüsüne ilişkin. Alınan bir karar gereği, devletin adı Demokratik Halk Cumhuriyeti şeklinde değiştirildi.

Etiyopya'nın en önemli sorunu, Eritre halkının ulusal haklarının yasal bir statüye kavuşturulmasıydı. 1974'te gelen askeri yönetim, anti-emperyalist, ilerici küçük-burjuva karakterine rağmen, Eritre sorununa şovençe yaklaştı. Bu nedenle çatışmalar kesilmedi. Devlet, Demokratik Halk Cumhuriyeti adını almasına rağmen, Eritre'ye verilen statü otonomi oldu. Bu biçim, devletin demokratik karakterini dışladığı gibi, savaşın da süreceğini göstermektedir. ★

Berxwedan Paris muhbirinin Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları (LTTE) örgütünün Fransa temsilciliği ile yaptığı kısa röportaj

Berxwedan: Okuyucularımıza Sri Lanka tarihi ve Sri Lanka'daki Tamil toplumunu hakkındaki bilgi verebilir misiniz?

Cevap: Sri Lanka 65.610 km² lik bir alandır. Nüfusu 16.4 milyondur. Nüfusun 4 milyonu Tamil'dir. Tamiller, adanın kuzey ve doğusunda kendi ülkelere olan Tamil Eelam'da yaşamaktadırlar. Kendileri, ayrı bir halk olarak kültür, dil ve geleneklere sahiptirler.

Portekizliler adayı işgal ettiklerinde kuzey ve doğuda bulunan Tamil ve güneyde bulunan Sinhal krallığı olmak üzere ülke iki krallık tarafından yönetiliyordu. Adada sömürgeci egemenlik kuran Portekizliler ve Hollandalılar, çıkarlarına uygun düştüğü için uzun yıllar, iki krallıklı ülke statüsünü muhafaza ettiler.

Daha sonra adadaki sömürgeci egemenlik elendi ve güştirdi. Yeni ve kalıcı efendi olan İngilizler, iki krallıklı tek krallık şeklinde birleştirdiler.

1948 de adaya "siyasal bağımsızlık" verildi. Bu tarihte Sri Lanka toplumunda burjuva eğiliminin gelişmesi hızlandı. İngilizler, 1800'lerde 100 yıl boyunca Hindistan'da adaya, plantajlarda çalışmak üzere Tamil işçi taşıdılar. Bu büyük kitle, hep ezilen sömürülen ve horlanan kesim oldu. Sri Lanka burjuvazisi, bunların pasaportlarına el ko-

1958, 1961, 1977, 1981 ve 1983 te anti-Tamil soykırım hareketleri geliştirildi; binlerce Tamil öldürüldüğü gibi, bir o kadarı yurdundan edildi.

Berxwedan: Tamil siyasal örgütlerinin tarihi ve nitelikleri hakkında bizleri bilgilendirir misiniz?

Cevap: 1970'li yıllarda Tamil Eelam'da ulusal özgürlük için demokratik kitle ajitasyonu hızlandı. Bu gelişmeler içinde silahlı direniş hareketi biçimlendi.

1972 yılında Yeni Tamil Kaplanları örgütü, şimdiki liderleri Pirabakaran tarafından kuruldu. Örgüt yürüttüğü mücadele ile kitlelerin popüler siyasal örgütü haline geldi. 1976'da Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları adını aldı. Sonradan bazı küçük gruplar daha şekillendi.

Berxwedan: Hindistan devletinin, Tamillere ve Sri Lan-

LTTE örgütü lideri V. Pirabakaran

ka ya yaklaşımı nedir?

Cevap: Hindistan'ın güneyinde 62 milyon Tamil yaşamaktadır. Bunlar, mücadelemize büyük sempati duymaktadırlar. Fakat Hindistan yönetimi aşağıdaki nedenlerden dolayı mücadelemize karşı hep cephe aldı.

1. Hindistan, bölgelerinde gerçek bir sosyalist devletin vana değildir.

2. Küba'nın, Amerika kıtasında yarattığı etki ve gelişme gibi Sri Lanka'nın da güney Asya'da değişiklikler yarat-

partileri ve diğer anti-emperyalist güçleri mütefak görüyor ve onlarla ilişki geliştirme çaba ve arzusu içinde bulunuyor. Hareketimiz, bu doğrultuda militan bir ruh ve gaba içinde bulunuyor.

Berxwedan: Özerinde en çok konuşulan konu, son "barış" meselesidir. Kavramakta güçlük çekiyor. Bunun iç yüzü nedir?

Cevap: Biz bunu bir barış antlaşması olarak değerlendirmiyoruz. Bu, Tamil ve Sinhal halkına hiçbir şey vermeyen HINDISTAN - SRI LANKA Güvenlik Paktidir. Paktilanlaşmasından hemen sonra Sri Lanka hükümeti, sömürgeci politikasını alabildiğince hızlandırdı. Antlaşma üzerinden daha iki hafta geçmeden, Tamil eyaleti "Tricomala" Sinhaler tarafından işgal edildi. Halen binlerce Tamil masum insan Sri Lanka ordusunun nezaretinde tutulmaktadır.

Biz, silahlarımızı Hindistan başbakanının garantisi altında bıraktık. Şimdi daha değişik platformda mücadelemizi yükseltiyoruz. Halkımız ve militanlarımız, Hindistan ve dünya halklarının gerçek durumu kavramaları için zora dayanmayan protesto eylemleri sürdürmektedir. Mücadelemizin aragları değişmiş, ama amaçlarımız aynıdır.

Berxwedan: Bir ulusal kurtuluş hareketi, kendini nasıl silahsızlandırabilir?

Cevap: Silahlarımızı şu nedenden dolayı bıraktık. Birincisi, Hindistan halkını seviyoruz. Bölgemize 8 bin kadar Hindistan askeri geldi. Bunlara karşı savaşmak istemiyoruz.

İkincisi, dünyaya LTTE'nin (Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları) yalnız silahlara değil, aynı zamanda kitle desteğine dayandığını, siyasal güç olduğunu göstermek istiyoruz.

Üçüncüsü, Sri Lanka hükümetinin LTTE ve Hindistan kuvvetlerini konflikt içine koyarak, dünya kamuoyunu LTTE'ye karşı çıkarma taktikini boşa çıkarmak istiyoruz. Dördüncüsü, kendi konumumuzla dünya ve demokrasi güçlerine Hindistan-Sri Lanka Paktiları gerçek yüzünü göstermeyi amaçlıyoruz.

Berxwedan: Verdiginiz bilgiler için teşekkür ederiz. Berxwedan vasıtasıyla Kürdistan halkına duyurmak istediğiniz bir mesaj var mıdır?

Cevap: Bana bu imkanı verdiginiz için teşekkür ederim. Dünyanın neresinde olursa olsun, ezilen halkların mücadelesi ortaktır. Kürdistan halkının ulusal bağımsızlık mücadelesini duyuyor ve tanıyoruz. Halkımız ve örgütümüz adına bundan alacağımız pek çok ders bulunmaktadır. Dayanışmamızın gerekliliğine ve geleceğimize inanıyoruz.

Bu vesileyle, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü gücü PKK ve Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK'ye başarı ve dayanışma selamlarını iletmek istiyorum.

ABD ile Sovyetler Orta Menzilli Füzelelerin Kaldırılması Konusunda Prensipten Antlaşmasına Vardılar

E. Shewardnadze

G. Shultz

Eylül ayının ikinci yarısında SSCB Dışişleri Bakanı Edward Shewardnadze ile ABD Dışişleri Bakanı George Shultz bir araya geldiler. Uzun süreli heyetler halinde devam eden görüşmelerin, yakında gerçekleşmesi düşünülen Gorbacov-Reagan zirvesinde kesin şekli alacak orta menzilli füzelelerin ortadan kaldırılması üzerine prensipten antlaşmasına varılması, genellikle dünyada olumlu karşılandı.

Antlaşma kapsamına giren füzele, 500-5000 km mesafeli orta menzilli füzelele (INF), 500-1000 km mesafeli kısa menzilli nükleer füzelele (SRINF) ABD'nin Cruise ile Pershing-2 ve SSCB'nin üç nükleer başlıklı SS-20 ve tek başlıklı SS-4 füzelele antlaşma kapsamına giriyor. ABD'nin elinde İtalya, İngiltere, Belçika ve Almanya'da konuşlanmış 320 füzelele karşılık, Sovyetler'in 1000'in üzerinde füzelele bulunmaktadır. Kaldırılacak füzelelerin içine Federal Almanya'daki 72 adet 700 km mesafeli Pershing 1A'lar da giriyor.

Özerinde ön antlaşmaya varılan konulardan biri de, yeraltı atom denemeleri üzerinde kontrolün karşılıklı sağlanması, bu arada denemelerin sınırlandırılması ve gütükçe son verilmesi de geliyor.

Bütün bunlar 1987 sonlarında 3 zirvede bir araya gelmesi planlanan Gorbacov ve Reagan tarafından imzalanırsa gerçekleşebilir.

ABD ve mütefak bir yıldız savaşları projesinin İngiltere ile Fransa'nın atomu- sız(*) nükleer gücünün, halk dahili edilmemesi konusunda kazançlı olduklarını ileri sürmekte ve Reagan yönetiminin hep silahlanma yarışına olduğuna dair kayıyı silmeyi bir ölüde bağışıklama inanmaktadır.

Diğer yandan silah hareketlerinin bir ölüde kurtulan SSCB'nin, bu tasarrufla ekonomik kalkınmaya ayırmada ünken emperyalistler, en çok da SSCB'nin klasik silahlar konusundaki üstünlüğünden ürkmektedirler.

SSCB ise, ön antlaşmayı Gorbacov'un açılım politikasındaki bir istikrar adımı olarak değerlendirmektedir.

Ezilen halkların ise merak ettiği, bu karşılıklı yumuşamanın ne kadar gerçekçi olabileceği ve bunun dünya halklarının anti-emperyalist mücadelesine ne ölüde ve nasıl yansıyacağıdır. Örneğin, karşılıklı yumuşamanın Ortadoğu'ya statükonun korunması şeklinde yansması, yumuşamanın fazla anlamlı olamayacağını gösterecektir. Çünkü, halkların köleliği devam eder ve halklar üzerinde emperyalist saldırganlık demoklesin kitesi gibi sallanırken yumuşama, tavizden başka anlam ifade etmeyecektir.

7-11 Eylül 1987 tarihinde Almanya Sosyalist Birlik Partisinin (SED) Genel Sekreteri ve Demokratik Alman Cumhuriyeti Devlet Başkanı Erich Honecker, Federal Alman Cumhuriyeti'ne resmi bir ziyarette bulundu.

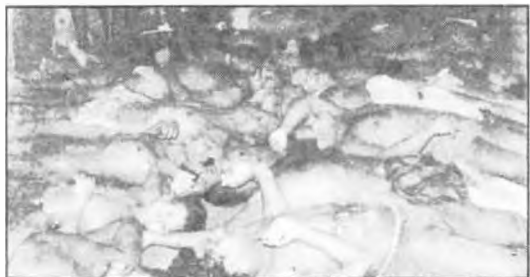
E. Honecker ve H. Kohl
İki ayrı gerçeklik

1939-45 İkinci Dünya Savaşından Hitler Almanya'sının yenilgiyle çıkması Almanya'nın parçalanması sonucunu doğurdu. Almanya'nın sosyalist, demokratik güçleri savaş sonrasının siyasal statükosunun da sonucu olarak, SSCB'nin yardımıyla ülkenin doğu kısmında Demokratik Alman Cumhuriyeti'ni kurdular. Sosyalist bir toplum örgütlenmesi içinde olan De-

demokratik Alman Cumhuriyeti toplamı, bugün 18.62 milyon nüfusa sahip olup, 108.333 km² lik ülke alanını elinde tutmaktadır.

Buna karşılık, Almanya'nın büyük bir kesimi "Yüzölçümü 248.678 km², Nüfusu 61.01 milyon) ABD, İngiliz ve Fransız emperyalizminin denetiminde emperyalist-kapitalist bir devlet olarak örgütlen-

Devamı 20. sayfada

Sri Lanka ordusunun Tamil soykırımlarından biri. Mandai theevu katliamı

yarak, bir nevi köle statüsüne soktu.

1958'de devletin resmi dilinin Sinhalce dili yapılması ve beraberinde getirdiği siyasal-hukuki kanunlar, Tamillerin durumunu iyice kötüleştirdi. İkinci sınıf vatandaşlığa hukuki olarak itilen Tamil toplumu, kitlesel işsizliğe sürüklendi.

Bu ani değişiklik, Tamil toplumunun siyasal-barışsallık tepki ve gösterilerine yol açtı. Sri Lanka, Sinhaler burjuvazisi, bu gösterileri silahla bastırmaya kalkıştı. 1956,

cağından korkuyorlar.

Bu nedenlerden Hindistan Gizli Haberalma Teşkilatı RAW, LTTE'nin, tek Tamil kitle hareketi olmasından ciddi rahatsızlık duymaktadır. Bizlerin Tamil Eelam'dan çıkardığımız (sürgün ettiğimiz) bazı sosyal hainleri silahlandırıp, bize karşı eğitiyor.

Berxwedan: Tamil Ulusal Kurtuluş Hareketinin politik mütefakleri kimlerdir?

Cevap: LTTE (Tamil Eelam Kurtuluş Kaplanları), sosyalist ülkeler dünya ulusal kurtuluş hareketleri, işçi sınıfı

Bir Belge İddiasının Ardından...

Baştarafı 7. sayfada

Mahmut ayaklanması vardı. Kemalistlerle emperyalistler o dönem şahısları Kürdistan üzerinde hem çekiyor, hem de ortak denetim altına almak istiyorlardı. Lozan'da Kemalizm zorlandı. Daha doğrusu ameliyat masasına yatırıldı. M. Kemal, Kürt egemenlerini yanına almak için olağanüstü çaba sarfetti. Çeşitli taktikler geliştirdi. Uşak Kürt ağalarına olmadık tavizler verdi.

Eğer M. Kemal, 1923'te Kürtlere özerklikten bahsetmişse, bu M. Kemal'in gerçekten bu yönlü bir düşünce içinde olduğunu göstermez. Tam aksine iktidarluk ve aşaklık karakterini gösterir. Diğer yandan Kemalizmin tutarsızlığını gösterir.

Peki, M. Kemal Kürtlere özerklığı istiyordu da kim önledi? Biliniyor ki, yeryüzünde hiçbir rejimde bireyin insiyatifi, kemalist rejimde M. Kemal'inki kadar geniş olmadı. 1925 ayaklanmaları bahane edilerek, Kürdistan'da katliam planlarını bizzat uygulamaya sokan M. Kemal'dir. 1938 Dersim imha planını uygulayan M. Kemal'dir.

Biliniyor ki, 1930'lara gelindiğinde Kemalizm, ekonomik, siyasal ve ideolojik olarak ıflas etti. Kemalizm bu dönemde faşizme yöneldi. Uygulama ve iddialarında Hitlerliği geride bıraktı.

Kemalizmin bu denli zorlanmasının nedeni yine Kürdistan sorunu idi. Bu dönemde yaratılan ırkçı, "Türk Tarih Tezi" ve "Güneş-Dil Teorisi" tamamen Kürt halkının varlığını hedefleyen teorilerdir. Bu tezler tamamen M. Kemal'in kafatası mantığının ürünüdür.

Kemalizm, yine zorlandı. İmdada bu defa ABD emperyalizminin Truman Doktrini ve Marshall yardımı yetişti.

Yıllarca sorun betonlanmış olarak kaldı. Türkiye den tek onurlu insan sorunu ağzına bile almadı. Tam aksine, Kemalizmin gözüyle soruna bakıldı. Şimdi, Kürt halkı ayaklanmış, savaş yürütüyor. Türk burjuvazisi telaş içindedir. "Misak-ı Milli"yi yasağın hesabı içindedir. Biraz da kurnazlık peşindedir.

Bu açıklamaları bazı sonuçlara vardırabiliriz.

Birincisi: Kemalizm, Kürt halkının düşmanıdır. Kemalizm, aynı zamanda Türkiye halkının da düşmanıdır. Ne Kemalizm ne de M. Kemal anti-emperyalisttir. Kemalist burjuvazi ve M. Kemal, ırkçı anti-demokratik, anti-sosyalisttir.

İkincisi: Türkiye ve Kürdistan halkının beraberliği tarihin hiçbir döneminde eşit koşullarda olmamıştır. Halkın sınıflar arasında bile olsa bu iki halkın hakim sınıflarının ittifakı olmamıştır. Hiçbir dönemde Kürt hakim sınıfları hiçbir şekilde Kürt halkını temsil etmemişlerdir. Ne dün ne bugün.

Üçüncüsü, Kürdistan sorunu özerklik sorunu değildir. Hiçbir dönemde, hiçbir şekilde,

özerklik talebi, Kürt halkının talebi olmamıştır. Tam aksine, Kürt halkı adına bu talebi ileri sürerler, bugünkü Kürdistan statüsünün önemli sorumlularındırlar.

Dördüncüsü, Kürdistan sorunu, özerklikle giderilecek bir sorun değildir. Sorun bağımsızlık ve halk demokrasisi sorunudur.

Beşincisi, Kürt halkı, Türkiye halkı ile beraber yaşayabilir. Fakat bu beraberlik burjuva egemenliği altında, ve zorla yaratılamaz. Buna Kürt halkı karar verebilir. Bu da Kürt halkının önce bağımsız ve özgür bir halk olmasıyla mümkündür.

Altıncısı: bir halkın özgür karar gücü, onun bağımsız örgütlenme, savaşma ve özgür toplum olma gücüdür. Bu durumda sadece Türkiye sosyalistlerinin değil, burjuva demokratlarının önündeki temel görev, Kürt halkının bağımsız örgütlenme ve ulusal kurtuluş mücadelesini kayıtsız şartsız desteklemeleridir. Bu destek, enternasyonalistliğinde, Türkiye halkının kurtuluşunun tek yoludur.

Yedincisi: Kürt halkı örgüt, birleşme ve savaş gücüyle hareket etmeye yönelik her aşımı açığa çıkaracak güçtedir. Kürdistan halkının bağımsızlık savaşı, sadece Türk burjuva sömürgeciliğine karşı değil, aynı zamanda özerklik ve işbirlikçi formüllerle sorunu gerici bir tarzda çözmeyi hedefleyen Kürt hakim sınıfları reformist küçük burjuvazisine karşıdır. da Kürdistan halkı, bu işbirlikçiliği mutlaka kurtacaktır.

Öhalde, "2000'e Doğru" dergisi neyi hedeflemektedir?

Genelkurmaylık kaynaklı bu haberle, bir yandan Kemalizm aklamak ve M. Kemalizmle yaşatılmak isteniyor, diğer yandan Türk burjuvazisinin Kürdistan'ı elinde tutmak için özerklığı dahi göze alabileceğine dair işbirlikçilere göz kırptıyor.

Artık çok geç: Kürt halkı kendi ve Türkiye halkının aleyhine olan özerklik vb. tuzaklara aldırış bile etmeyecektir. Kürdistan halkının bugünkü eğilimi ulusal bağımsızlık ve parçalanmış ülkesini birleştirmektir. Ayrılma talebi, devrimci bir taleptir. Bölge halklarının ve sosyalizmin çıkarı da bu yöndedir.

Bu yolda dükülecek kanın ve çekilen acıların gelecekte büyük yıkımların sorumlusu. Türk burjuvazisidir. Sosyalistlik ve burjuva demokratiği adı-na, faşist karaktere varan Türk burjuva devletini yaşatma çalışması içinde olan Türk sol güçleri ve özerklik peşinde olan Kürt işbirlikçiler fiilen dökülen kanın ortakçıları olmaktadır.

Genelkurmaylık arşivlerine kolay sızan Aksak Timur, bu sahtekarlıklarla boşuna çaba sarfediyor. M. Kemal, ırkçılığı, anti-demokratlığı, emperyalizme düşmanlığın, komplocu-

luğun simgesidir. Hiçbir dönemde Kemalizm ilerici olmadı. Hiçbir, TBMM'de demokratik bir kurum olmamıştır.

Kemalist devlet ve yasaları, M. Kemal'in içki masasında kurulmuştur. M. Kemal'in tarihe geçen özellikleri, katliamcılığı ve sahtekarlığıdır. Kemalizm sosyalizme dost görünerek düşmanlık yapan emperyalizme karşı olmak yaladı. Ardında en hayağı uşaklığı yapan, Anadolu halk hareketini tasfiye eden Kürt halkını katliamdan geçiren, bütün rakiplerini anti-demokratik yollarla ve komploarla saldıran Bonapartizm ve

faşizm karması bir burjuva diktatörlüğüdür.

Kemalizm bu özellikleriyle en çok Hitler'e ve Çan Kay Şek'e örnek olmuştur. Tarihi belgelere meraklı "2000'e Doğru" nun yazarları biraz da bu belgeleri yayınlasalar ne olur? "2000'e Doğru" nun malum yazarları başuna Kemalizmi ilerici gösterme çabası sarfediyorlar. Zira Kemalizmin karakteri ortaya serilmiştir. 1920 lerin Kemalizmi 1980 lerin 12 Eylül faşist diktatörlüğü olmak zorundaydı. Günümüzün en ideal kemalistleri T. Özal'lar ve K. Evren'lerdir. Nasıl, Şelik Hüsnüçülek evrim

geçirerek günümüz Perinçekçiliğine varmışsa: Kemalizm de evrim geçirecek, faşist diktatörlük olacak.

Sosyalizm dönüğü Çin millî burjuvazisine öykünen "2000'e Doğru" yazarı Mao'yı değil, Çan Kay Şek'i izliyor. Hele Kürdistan'da millî burjuvazi adına uşak yaratma çabaları sonuçsuzdur. Bunun en belirgin örneği, Kawa örneğinde yaşandı. Bu politikayı en iyi Türk Genelkurmayı güdüyor. Özerklik tuzaklarıyla I-KDP ÖY vb. lerinden uşak devşirme de sonuçsuz bir çabadır.

Kürdistan halkı, bütün bu tuzakları boş çıkaracak güçtedir.

Faşist Evren Kürdistan'a Boyunu...

Baştarafı 6. sayfada

sını atacak", "Hainleri asmayıp besleyecek miyiz?", "Çapulcuyla pubuc bırakacak devlet değiliz" vb. gibi demecler faşist basının sayfalarında manşete çıkarılıyordu. Gün geçtikçe şiddetlenen devrimci direniş mücadelesi, faşist general K. Evren'e tükürdüğünü bir bir yallattı. Ve bu türden keskin demecleri ağızdan aldırmadı. En son olarak, faşist Evren'in, Sivas'ta bulunduğu esnada gerçekleştirilen Pınarcık eyleminden sonra, Karakoçun'a geçip orada (25.6.87) yaptığı konuşmada, "Mezarlardan yavaş yavaş köylere min. Eşkiyaya karşı mücadeleye devlete yardımcı olmanızı rica ediyorum." Bu demeciyle kendi şahsında rejimin çaresizliğini sergiliyordu.

Yapılan bu gezinin amacı ne kadar gizli tutulduysa da, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yürütülen savaşta yerinde incelemek amacıyla yapıldığı ortaya çıktı. Nitekim, H. Kozakçıoğlu, H. Sayın vd. MİT, ordu ve kontrgerilla yetkililerinin hazır bul-

lunduğu bir dizi toplantıda 1988 yılı içinde Kürdistan'da ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yürütülecek özel savaşın son planlaması ve yürütülmesi üzerinde çalışılması, gezinin amacını net olarak ortaya koyuyordu.

K. Evren, 23 Eylül günü Silvan'da bir konuşma yaptı. Bu konuşmasında, yine halkın devletten yana tavır alması ve desteklemesi için rica ile karışık tehdit etmiştir. Ayrıca şöyle bir çağrı yapmıştır: "Terörden vazgeçin. Çok zarar verdiriz. Daha da vereceğiz." Bu çağrıdan 3 saat sonra ARKK savaşçıların cevabı geldi. Çiftçikavak'ta 11 köy korucusunu cezalandırarak, Evren'e tekrar tükürdüğünü yallattılar. Burjuva basını da eylemi, "PKK'dan Evren'e misilleme" şeklinde verdi. Evren'in yoğun güvenlik önlemleri altında, özellikle Silvan'a gitmesi anlamlıdır.

Evren savaş tathikatını izlemek için Erzuruma da uğradı

Bunun dışında, Erzu-

rum'da 10 Eylül'de başlayan ve hakiki mermilerin kullanıldığı "Mehmetçik-87" tatbikatını izlemek için Erzurum'a giden Evren, üst düzey general ve komutanlardan bilgi aldı. Bu tatbikatı NATO ülkeleri askeri yetkilileri de izlediler. Tathikat, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin imhası ve Ortadoğu halklarına yönelik savaş provaları amacıyla yapıyordu. Nitekim, tatbikatın başladığı 16 Eylül günü NATO Güneydoğu Avrupa Müttelik Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Mehmet Önder, Hürriyet gazetesine şu demeci veriyordu:

"Türk boğazları ve Doğu Anadolu'nun savunulmasının gereği gözönüne alındığında, silahlı kuvvetlerimizin modernize edilmesinin şart olduğu açıktır. Zira, Türk ordusu, gerilla savaşına karşıda tutunamamaktadır. Evren'in 17 Şubat 1985 tarihli demecindeki, "Ordumuz, I. Dünya Savaşında Allahüekber Dağları'nı geçememişti. Ama bugün ordumuz Allahüekber Dağları'nı da, Ağrı Dağı'nı da geçer" sözleri boş çıktı, çünkü çok önce bu ordu Kürdistan batağına saplanıp kalmıştır.

anlamıdır.

I-KDP, bu hünerleriyle bir yere varamaz. Ancak teerit ve çöküşü yaşayabilir. I-KDP yetkilileri bu utanç verici durum ve ilişkilerden vazgeçmelidirler. I-KDP yetkilileri:

- MIT mensubu Türk burjuva basını muhabirlerine kucak açmamalıdır.

- Türk burjuva basınının iddialarını yalanlamamalıdır.

- Kuzey-Batı Kürdistan işbirlikçi reformculuğuna kucak açmamalıdır.

- PKK kadro ve savaşçılarına karşı geliştirilen komplo-ları açıklamalıdır.

- PKK'nın ulusal kurtuluşcu birlik mücadelesi önünde engelleyici planlarından vazgeçmelidirler.

- Türk sömürgeci faşizmiyle ilişkilerden vazgeçmeli, bu ilişkilerin ihanet ilişkisi olduğunu görmelidirler.

I-KDP ancak bunları yapabildiği ve ulusal birlik mücadelesi yönünde olumlu çabalar içine girdiği ölçüde, yurtsever-devrimci güçlerin ilişkileri sözkonusu olabilecektir. Aksi durumda çöküş ve tecriti-ni hızlandıracaktır. İhanet ilişkileri sahibini ihanete ve yok oluşa götürür.

Türk Sömürgeci Basınından I-KDP...

Baştarafı 15. sayfada

riciliğinin bir alanı olarak tuttu. Sosyalizmi Kürdistan'a sokmamak için, sömürgeci güçlerden fazla engelleyici oldu. Çetelerin üzerine yürümedi. Ulusal birliktin yana olmadı.

Özet olarak: anti-PKK'çı çalışmaları sonuçsuz kaldı. Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı gelişti. Cepheleştirdi ve ordulaştı. Bu gelişme her zamankinden çok Güney Kürdistan kitleleri ve peşmeğre gücüne yansımaktadır. I-KDP'nin hünerleri ve komplo-ları tek tek ortaya çıkmaktadır. I-KDP her taraftan sıkışmaktadır, çıkış yolu bulamamaktadır. Sömürgeci güçler I-KDP yönetimi vasıtasıyla Güney Kürdistan potansiyeli üzerinde rahatça her oyunu geliştirmektedirler.

Türk Genelkurmaylığı, PKK öncülüğündeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı sıkıştıkça KDP'lerin kıymeti artar oldu. Fakat bu önem, politik ağırlıklarından değil, uşaklık hünerlerinden

gelmektedir. I-KDP, aklınca politika yapıyor. Türk devletine güvenerek kendini emniyette hissedene tek Kürt olabilir mi? Hele, Türk sömürgeciliğini frenleyerek otonomi alabileceklerini sananlar ancak ahmak olabilirler.

Türk ordusu, Musul ve Kerük'ü de hedeflemektedir. Bu yönelimin ardında ABD emperyalizmi var. I-KDP bu plana alınmak isteniyor. Durmadan Türk devletine I-KDP'nin artan methiyeleri düşündürüldü. Türk savaşçıların Güney Kürdistan'a saldırısının ardından I-KDP'nin tepki göstermemesi anlamlıdır. Devrimi bir avuç insanın erzak sorununa indirgemek ve bu örtü altında işbirliğini ilerletmek utanç vericidir. I-KDP, bağımlılığa alışmıştır. Efendi değişirmede sakınca görmüyor. Ama bu defaki çok tehlikeli. I-KDP'nin Türk faşizmiyle gizli ilişkilerinin sonucu bugün "Kurdistan Press"e yansıyan birtakım saibeli unsurların hapisten salınması

Otuz Yıldır Türk Sömürgeciliğini...

Baştafı 14. sayfada

ler.

Buna benzer bir olayı da, Kızıltepe'den gönderdikleri 2 kişi vasıtasıyla gerçekleştirmek istediler. Fakat bu komplo-lodan da zamanında haberdar oldum ve tedbir aldım. Bazen de "öldürdük" diye yalan propaganda yapıyorlardı.

Berxwedan: Hic yaşı ka-dın, çocuk, ihtiyar geçirdiniz mi?

Rüstem Amca: Huduttan çocuk da geçirdim. Geçirdiğim çocuklardan biri 6 aylık idi. Önceden çocuğa uyuması için 2 adet uyuturucu tablet ver-dik ki, şayet çatışma çıkarsa veya hududa yaklaştığımızda çocuk ağlamasın diye. Ancak çocuk uyumadı. Hududa 500-600 metre kala, çocuk ağla-maya başladı.

Çocuk ağlarken, annesi, sesini kesebilmek için didini duruyordu. İlk pusunun ya-kından geçtik. Pusuda asker vardı. Hududa daha fazla yak-laşmıştık. Aniden baktım ki, pusunun hemen yanbaşıda bir asker uzanarak mevzi-lenmiş. Önümüzde de bir kom-tunmuşu vardı. Tüm arka-daşlarım teerrühesizdi. Kum-tümseğinin arkasına geçip mevzi aldım, beraberimdeki-le de arkama geçip oturdular. Ben nereye gitsen, arka-

daşlarım da oraya geliyordu. Aniden askerlerin silahlarını bize yönelmiş olduğunu gör-düm. Kumun üzerine uzandım ve bizzat kumleri uyurdum. Fakat durum bizim için kötü idi. O anda karakoldan bir cemse hareketlendi ve bir aydınlat-ma fişğini ateşledi. Çevre aydınlandı. Zaman geçirt-meksizin cemseyi kurşun yağ-muruna tuttum. Durmak zo-runda kaldı. Arkasından kara-kola ateş ettim. Pencereden karakoldaki ışığı kurşunladım ve hedefi vurdum. Işık söndü. Bu ara arkadaşlarım da tel-lere ulaşmıştı. Geride tek ba-şım kalmıştım. Durmamam-larını ve onlara yetiyeceğimi söyledim. Çocuk durmaksızın ağlıyordu.

"... Biz her şeyi göze alarak geçiyoruz, asker ise canının korkusu içinde yaşar. Karşınıza çıkkanı devireceğimizi çok iyi bilir. Hedefimiz askerin yüreğine korku salmak olur..."

Daha sonra hududun öte tarafında, yeniden birleştik. Çatışmayı kayıp vermeden atlattığımız.

Kısacası durum ne olursa

olsun, geri dönmek gere-kir. Çatışmada ilk saldıranın bizlerden olması gerekiyor. Zaten saldırıldığında, asker-ler hemen yere kapanır ve savunmaya geçer. Bu da hu-duttan geçmemize olanak verir. Biz her şeyi göze alarak geçiyoruz, asker ise canının korkusu içinde yaşar. Kar-şınıza çıkkanı devireceğimizi çok iyi bilir. Hedefimiz as-kerin yüreğine korku salmak olur, böylece durumlarda.

Berxwedan: Halk arasında tanınan önemli kişileri geçir-diniz mi? Bunları geçirirken neler hissettiniz?

Rüstem Amca: Evet geçirdim. Çok kişi geçirdim. Örneğin Av.'ı geçirdim. Askerlerin arasından sınırdan geçirdim.

Kendisini hududa yaklaştırdım da bazı açıklama-larda bulundum. Bundan son-ra daha fazla hızlanılması ve öksürülmemesi gerektiğini söyledim. Atılan adımların çok sessiz olmasını istedim. Askerler hiçbir ses işiteme-liydi. Eğer çatışma çıkarsaydı, yine geçecektik. Bunu da ko-nuştuk. Zor kullanacaktık.

Sınırdan arka arkaya sırala-narak uzanmıştık. Aniden Av- 'nın öksürmesi geldi. Bo-ğazı tıkandı. Belli belirsiz ses-le çıkmaya başladı. Halini sordum ve birkaç dakika bek-lemeyi daha uygun gördüm. Daha sonra hududu geçtik

Herhangi bir çatışma da çık-madı. Sınırı geçtikten sonra...

Ancak geçtiğiniz süreçte Ayukat çok heyecanlanmış, epeyce korkmuştu. Sınır öte-sine vardığımızda, "daha çok asker var mı" diye sordu. "Kalmadı" dedim. Huduttan geçtiğimizi ve kurtuldu-ğumuzu henüz anlayamamış-tı. Ona "şimdi bol bol öksüre-bilirsin" dedim ve güldüm. Çok uğraştı ama bu sefer de bir türlü öksüremedi.

Daha biz hududa gelmeden önce korku içerisindeydi. Çatışma çıkarsa "ölebiliriz" gi-bisinden sözler sarfediyordu. Ben de sürekli korkmamamı için cesaret vermeye çalış-ıyordum. Çatışma çıkma-ması için çok dikkat edece-ğimizi, ustaca hareket edece-ğimizi ve bundan emin olması gerektiğini açıkladım. Bir çatışmanın çıkmayacağını ona inandırmak için epey uğraş-tım. Eğer zaten çatışma çı-karsa, Türk askerinin yö-re köylerine işkence edeceğini söyledim ve bu nedenle de kesinlikle çatışma çıkamaması için çaba harcamamız zorun-luluğunu belirttim.

Geçirdiğim bu kişinin bir devrimci olarak tanıdığını biliyordum. Hapishanede iş-kence gördüğünü, burada di-lerdiğini ve davasını savun-duğunu biliyordum. İyi bir insan olarak görüyordum onu ve bu nedenle geçirdim. İyi

olmayan birini geçirmem za-ten mümkün olamaz.

Kendisi de hapishane du-rumu üzerine bizimle konuştu. İşkenceleri anlattı. Direnişi anlattı. M. Hayri DURMUŞ'u anlattı. Büyük direnişleri an-lattı. Vücutundaki bazı izle-rini, ayaklarını bize gösterdi. Yaktıklarını belirtti. Gerçek-ten de vücudunda yaralar var-dı, işkence izleri taşıyordu.

Kurtulduktan sonraki ya-şamı üzerinde konuşmuyordu. Ne yapacağını bilemiyordu. Sadece hizmette çalışacağını söylüyordu. Eşini, ailesi, öğ-lum arada kaldı. Durdu, dur-madan.

Fakat şimdi işi bitirip ki, artık direnişten uzaklaşma-dönüşten, şehitlerden ayrı-lıyormuş. Bence bu çok kötü bir tutum. Demek amacı kendi-sini kurtarmakmış, kendisine yapılan hizmetleri unuta-biliyormuş. Bunu yapan kötü insandır, nankördür. Halkına ve ülkesine yaralar yaşamı-gerekeceği yapması gere-kliyordu. Parti onu kurtardık-dışmanın pençelerinden alıp çıkardı. O da direnmeli, hizmet etmeliydi. Kürt halkı için gö-rev başında olmalıydı. En azından direnişlerine şahit ol-duğu Hayri'leri buna anlattığı gibi her yerde anlatmalıydı. İnsanın doğruyu inkar etmesi ne kadar zor. İnsan olarak hayret ediyordum.

DEVAM EDECEK

Türk Burjuvazisinin Hızlandırılmış...

Baştafı 6. sayfada

Türk solu ('), burjuvazinin "referandum" oyununa "faşiz-min çözüldü", "demokrasi-nin gelişti", "12 Eylül ün red-di", "hareket alanlarını geniş-letme taktiği" vb. adlar verdi. Tabii, Marksizm-Leninizmi ta-hrifi etti, ayaklar altına aldı, o-nurlu zindan direnişlerini araç yaptı vb.

Onursuz işbirlikçi Kürt mil-liyetçilerine de iş ve gün doğ-du. Nasilca Türk burjuvazisi sıkışmış: Kürdistan da savaş vardı. Bu potansiyelle oyna-mak, onu Türk burjuvazisine peşkeş çekmek neden ol-masıdır ve onlar da demokra-si ('') mücadelesine katıldılar.

Dünyanın en ilginç "referandumu" gerçekleşti

Kimse, 6 Eylül "referandu-mun" anlamını bilemedi. Ya-saklı bir avuç burjuva lideri-nin yasaklı politik statüsünün kaldırılması uğruna, halk zo-runlu sandığa koşuldu. "Re-ferandum" masrafı da halk-tan çıkartıldı.

"Referandum", 12 Eylül ün yargılanması değildi. Öyle ol-sa, halkın 1949 u ANAP'a oy vermişti. Belli ki, "referan-dum", burjuvazinin bir iç he-saplaşması olmuştur. Sonuç-ları, Türkiye solunu yalanla-mıştır. Halkın tercihi, faşiz-min dipçikleri, yasaklar, ideolo-jik-politik şartlandırma al-tında, burjuvazinin yöntemle-riyle çizilemez.

Öyle bile olsa, "refer-andumda" tek bilimli tepki Mardin, Siirt, Hakkari Bin-

göl, Dersim, Diyarbakır, An-tep vb. Kürdistan şehirlerin-den gelmiştir.

"Referandum", ABD'nin denetiminde egemen Türk burjuvazisinin faşizden ortamda, Türk yöntemleriyle (Çünkü Filipinler, Arjantin vb. radi-kal, daha onurlu örnekler var) olan bir iç hesaplaşmasıdır. Kazanan da, kaybeden de Türk burjuvazisi olmuştur. Türkiye solu kaybetmiş, kitleler ise hiçbir şey kazanamamıştır.

Sıra ikinci rauntta

"Referandum" sonuçları da-ha belli olmadan, ANAP Ka-sım ayında erken seçim kararı aldı. Senaryo Washington da çizilmişti. T. Özal, K. Evren uyumuna bakıldığında, sena-ryonun NATO ve Washington kaynaklı olduğu hemen anla-sılır. Tıpkı 12 Eylül gibi. Daha "referandum" olmadan, erken seçime gidileceğini Washing-ton Post vb. ABD gazeteleri, diplomatik kaynaklarından yaz-dılar. Demirel, Ecevit, Erba-kan, Türkeş vd. 'leri yerlerini aldıklarına göre, şimdi de-mokrasi oyunu daha inandırıcı olabilir.

ABD, 2000 yılına kadar Türk Genelkurmaylığı düzenmiş-ti. Neden en irilerden, en dev-şirme, en uşak uzun süreli hü-kümete gitmesin. Erken seçim, uşak panayıdır. Uşaklar ya-rışacaktır. Tekeller, Demirel e sırt dönmüş. DYP, DSP de be-liren temelsiz boykot girişimi, seçim tarihine ilişkin olup, ANAP-SHP işbirliği ile önlen-di. Seçim, S. Demirel, B. Ece-

vit gibilerinin başını yiyebilir. Ya da Demirel-Özal bütünleş-mesi olabilir.

Bütün bu gelişmeler, emek-çi sınırlara hiçbir şey kazandı-rmaz. Tam aksine, seçimlere ve bu güçlere tabi olmak, derin bir yamalı anlamına gelir ki, böyleli bir durum emekçileri yamalı politikaya ve daha da ezilmeye mahkûm eder. Bir yerde kitleler, köleliklerini kendi elleriyle onaylamış olu-rlar.

Devrimci-demokratik güçlerin tutumu ne olmalıdır

Tutum nettir. Bu tür oyun-ları reddetmek ve her türlü araçla muhalefet etmek, kitle-lerin etkilenmesini önlemektir. Güçlü politik örgüt ve eylem varsa, bunun yansıması olarak her yerde sızılabilir, her araç-tan yararlanılabilir.

Sözümüz yine Türkiye so-lunadır. Türkiye solu, kendini örgütsüz ve devrimci politikas-ız bırakmıştır. Böyle olunca da, mücadele araçları geliş-tirmiyor. Neticede, kendi eli-yle burjuvazinin bu tuzak ara-cına tabi oluyor.

Kırk yıldır, Türk solu aynı tutumu sergiliyor. Tasfiye-cilik ve reformculuk, daha doğrusu burjuva kuyrukçulu-ğu tanımlamak isteniyorsa, Türkiye burjuva seçimlerine ve Türk solunun tutumuna bakmak yeterli olacaktır. 1950-den günümüze Türkiye solu, demokrasi genislemesi adına kitleleri burjuva seçimlerine

seferber etmiş, neticede ise demokrasi genişlememiş, her defasında gerici ve faşist yasalar gelmiştir.

Halbuki, daha 1848'de Marks ve Engels proletaryaya "kü-çük-burjuvazinin, 'oy ver-mezseniz gerici ve faşist kazanır' sözlerine kanmamalarını, oy verme yerine bağışsız örgüt-lenme, aytasyon ve propa-nda için girmeleri gerekti-ğini" söylerler. Acaba, Lenin'in 1905'ten 1917'ye kadar müca-dele ettiği tasfiyeciliğin, re-formculuğun kendileriyle ben-zerliğini Türk solu değerlen-diriyor mu?

Türk solu, 1950 lerden burjuva seçimlerine tutarlı tavı alsa-ydı, bugün bu durumda olmazdı. Onurlu zindan dire-nişleri, kitlelerin öz çıkarı burjuva seçimlerinde olamaz. Zindandaki politik tutuklular, salt affedilmek için savaşmı-yor. Onlar politik iktidar için zindanlara düştüler, bunun için öldüler, işkence gördüler. Kitlelerin kurtuluşu, salt bir-takim ekonomik-demokratik haklar değildir. Sorunu buna indirgeyen Türk solu, mide-den olaylara bakıyor.

Söz konusu olan sadece pro-testo etmek değil, kitlelerin asıl talebi olan örgütlü politik eylemi yükseltmektir. Türk solu, sağcı Tercüman yazarı Taha Akyol'a baksın. Taha Akyol bile, T. Özal'a, Lenin'in "Halkların Dostları Kimler-dir" kitabından yararlan-masını salık veriyor. Türk solu, Leninizmi mi, Menşevizmi mi izlediğine iyi bak-

malıdır.

Burjuva seçimlerine taraf olmak, kitleleri buna koştak, eski türkünün tekrarı olur. Böyle birşey onursuzluğun da ötesinde, ihanettir.

Kürdistan yurtsever halkı, düşmanları arasında tercih yapmayacaktır

Kürdistan halkının düşman-ları, bağımsızlık ve özgürlüğü-ne kasteden "Misak-ı Milli"ci Türkiye burjuva sistemidir. Kürt halkı, bu sistemden kay-naklanan her oyun ve politika, sahiplerinin kendine düşman olduğunu bilmektedir.

Kürdistan halkının acıları-nı susturalarak, onu Türk burjuvazisine seçim oyunları yoluyla perçinlemek isteyen herkes, Türkiye halkının düş-manıdır. "Bu nedenle sosyal-şovenler, işbirlikçi milliyetçi-le, feodal-komprador politika-sırlarlatılanlar, öncekiler gibi halkımızı aldatamayacaklardır.

Kürdistan halkının bu tav-ri, bu karşı koyuşu, sadece doğru siyasal tavır oluşuyla sınırlı değildir. Kürdistan halkı, PKK, ERNK, ARGK öncü-lüğü ile karşı koyuşu, ulusal kurtuluş mücadelesinin bir parçası olarak siyasal, örgüt-sel, askeri alanda sergile-mektedir. Bu nedenle, halkı-mızı kölelik oyunlarına çek-mek isteyenler, halkımızın pratik tepkisine kalkanmayı göze alamaz. Kürdistan halkı, caniler ve uşaklar arasında seçim yapmayacaktır.

— Her onurlu emekçinin, demokratın, yurtseverin görevi, burjuvazinin seçim oyunlarını protesto etmektir.

— Hedef, faşizmin sahte demokrasisi değil; devrimle gerçekleşecek halk demokrasisi ve bu uğurda mücadeledir.

Birliklerin Çalışma Tarzı Üzerine...

Baştarafı 13. sayfa

lardan kaynaklanan ulusal inkarcı ve işbirlikçi birlik anlayışlarıyla mücadeleli almalıdır. Her cephesel birlik: Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki tahribatının ürünü olarak günümüzde seksiyon olarak örgütlenilmeye çalışılan Türkiye sosyal-şoven solu nundan kaynaklanan birlikleri tanımamalıdır. Benzer şekilde yurtsever maske takarak kitleleri reformcu örgütlenme ve politika içine hapseten işbirlikçi reformist birlikleri tanımamalı, bunları ideolojik, politik, örgütsel çalışmalarla asmayı ve dağıtmayı hedef olarak almalıdır. Ancak bu durumda devrimci yurtsever birlik politikacılığından söz edilebilir.

Birlikler, Türkiye, Ortadoğu vb. yerlerde yurtsever kitlelerini örgütlerken, bu alanları enternasyonalist dayanışmaları yükseltmenin bir alanı olarak değerlendirirler. Özelikle Türkiye'deki yurtsever Kürdistan kitleleri örgütlenirken, bir yandan sosyal-şovenizme karşı mücadele edilirken, diğer yandan iki halkın faşist sömürgecilğe karşı devrimci ittifakı gerçekleştirilmesine göre hareket edilmelidir. Mevcut durumda, Türkiye solundan kaynaklanan nedenlerden, Türkiye emekçilerinin devrimci örgütleniş yokluğu da dikkate alınarak birlikler, Türkiye emekçilerinin örgütlenme ve mücadeleleriyle yakın dayanışma içinde bulunmalıdır.

Kuzey-Batı Kürdistan'ın diğer Kürdistan parçalarına göre ileri sosyal yapısı, ulusal kurtuluşçu örgütlenme ve savaşının karakteri ve kazandırdığı pratik etkinliğe dayanarak, birlikler, politik çalışmalarını diğer Kürdistan parçalarına yayabilmeli, bulundukları her uluslararası platformda sorunları dile getirmeli, ulusal kurtuluşçu birliklerin gelişmesine politik destek vermeli, onlarla dayanışma ve işbirliğinin ulusal birlik mücadelesinin zorunlu bir koşulu olarak almalı ve uygulamalıdır.

Birlikler, her politik olanak ve araçtan yararlanabilmeli, her alanı ulusal kurtuluş mücadelesiyle uluslararası devrimci, demokrat güçlerin ilişkisi ve dayanışmalarını arttırdıkları ve faşist-sömürgecilik ile işbirlikçilerinin teşhir ve tecrit edildiği mevziler olarak değerlendirilmelidir. Özellikle de Avrupa ve Ortadoğu alanlarının bu yönlü değerlendirilmesi ve mevcut çalışmaların birlik çalışmalarıyla (propaganda, yürüyüş, seminer, toplantı, broşür, bildiri vb. araçlarla) derinleştirilmesi zorunlu olmaktadır.

Birlikler, En Önemli Halka Olarak, Örgütlenmede Doğru Çalışma Anlayışına Ulaşmalıdır

Berxwedan 36 sayfa birliklerin mücadele ve örgütlenme sorunlarında bu konuya genişçe değinilmiştir. Buna ek olarak şunlar belirtilmiştir:

Birincisi: birlikler, cephesel örgütler olup, illegal örgütlenirler. Birliklerin kitlese karakteri, örgütlenmede legal ve yarı-legal biçim ve araçların yaygın kullanılması zorunlu olmaktadır. Merkezi anlayışla komiteler tarzında, üstten alta doğru örgütlenen birlikler özellikle alan özgünlüğüne göre örgütlenirken, sektör ve sağ, reformist örgütlenme biçimlerine düşmemekte dikkatli davranmaları gerekir.

Örneğin: sendika vb. araçlar özellikle işçi kitlelerini örgütlenmenin yaygın bir aracı olmak zorundadır. Illegal örgütleniyor diye tümüyle bu ve benzeri araçları reddetmek nasıl yanlış ise, işçi vb. birlik örgütlenmelerini tümüyle bu araçlara indirgemek de reformcu çalışmadır. Çünkü, tek başına sendikal mücadele ne denli gelişkin bile olsa siyasal mücadele değildir. Hele Kürdistan gibi sendikacılığın ekonomik tuzak olması yanında ulusal inkarcı bir araç olduğu dikkate alınmaz, bu tür araçları kullanmadaki hassasiyet daha iyi anlaşılır. Benzer durum, öğrenci dernekleri vb. için de geçerlidir. Bu araçlar işlevi içinde kullanılmadığından yıllardır Türkiye solunu hiçbir araçlar olmaktadır. Olsa olsa, bu araçlar kitlelere varmanın ve onları örgütlenmenin etkin bir aracı olarak değerlendirilebilir.

İkincisi: birlikler, cephe örgütlenmesinin bir kolu oldukları gibi, bulundukları alanlarda da kollar halinde örgütlenirler. Her birlik kolu, merkezi birlik çalışmasının bir parçasıdır. Bulunduğu alanın koşullarına göre mücadele araçları ve yöntemleri değişebilir. Örneğin Avrupa ve Kuzey-Batı Kürdistan'daki örgütlenme araçları, yöntemleri ve mücadele biçimleri oldukça değişiklik gösterir. Fakat bu değişiklik biçim üzerinedir. Öze fark yoktur. Örgütlenmenin merkeziliği ve siyasal eylemliliğin, ulusal kurtuluşçukarakterli özdeki birliği sağlar.

Birlikler kollarını örgütlerken, alan koşullarından doğan mücadele araç ve yöntemlerini ilişkin özerklikleri, örgütsel özerklik değildir. Bölgesi bir anlayış: koşullara adaptasyon adı altında tamamen o alana uyarlanma, özden kopma ve reformculuğa kayma

anlamına gelir.

Çüncüsü: birlik çalışmalarındaki önemli noktalardan biri de, birlik örgütsel çalışmalarını, cephe örgütsel çalışmalarıyla bütünlük ve ayrılığı bulabilme ve pratikte çalışmaları buna göre düzenlemektir.

Cephenin örgütsel kurulumlaşması, birliklerin örgütsel kurulumlaşmasından geçer. Birlikler, cephenin siyasal ilkeleleri doğrultusunda hareket ederler. Bu genel amaç, birliklerin örgütsel, siyasal ve eylemsel çalışma tarzlarını belirler. Dönemsel cephe çalışma planları, dönemsel birlik çalışma planlarına indirgenir.

Birlik yönetim organlarına kalan, bu planlamaları programlamak ve yürütmektir. Örneğin birlik kendi kitlelerinde eğitim, örgütlenme ve siyasal eylem faaliyetleri yürütür. Bu, birlik organlarının cephe çalışmasıdır. Her birliğin kitlelerinin özgül karakterinden, cephe örgütlenme ve mücadele yöntemleri oldukça çeşitlilik gösterecektir. Tüm

bu çalışmalar cephe çalışmasını oluşturur. Bir yerde, cephe çalışması, birlik çalışmalarının toplamıdır.

Fakat aritmetik bir toplam değil, merkezi bir anlayışla yönlendirilen ve pratikte koordineli sağlanan bir toplamdır. Bu durumda birlik organları her düzeydeki cephe komite ve organlarında temsil edilecek, böylece cephe organlarının genel olarak cephe, özel olarak birliklerin çalışmalarını planlamasına ve yürütmesine katılmış olacaktır. Bu içiçe örgütlenme sayesinde, birliklerin politik, örgütsel ve eylemsel çalışmalarının genel cephe çalışmalarıyla bütünlüğü sağlanacaktır.

Dördüncüsü: birliklerin toplantı, rapor, eleştiri, disiplin vb. iç işleyiş sorunlarıdır. Bunlar, birliklerin yönetimliklerinde düzene bağlanmıştır. Her birlik organı, yönetmelik hükümleri gereği, düzenli toplantısını yapma, eleştiri-özeleştiriye disiplin mekanizmasını işletme, bütün fau-

liyetlerini üst organa -aynı zamanda bağlı bulunan cephe organına- düzenli aralıklarla rapor etmek zorundadır. Birlik organlarının çalışma planlamasına dönüştürülen eğitim, örgütsel, politik, eylemsel faaliyetler birlik organlarının aynı zamanda organ üyelerinin raporlarının kapsamını oluşturur.

Her birlik yönetim birimi ve alt organları, program ve karar taslaklarına dönüştürülen çalışma hedeflerini dönemsel planlamalara dönüştürme, bu doğrultuda yoğun bir kolektivitizme varmak rapor ve çalışma taslakları hazırlama, tümünü üye ve sempatizan kitlelere benimsetmesi, temel görevi başarıyla olmasının da temel koşuldur.

Bilinçli ve örgütlü birlik çalışması, güçlü ulusal kurtuluş eyleminin zorunlu koşulu olduğu gibi; güçlü kitlesele kuruluş eylemi de, halkın siyasal mücadele birliği olan ulusal kurtuluş cephesinin zorunlu koşuldur.

Honecker'in F. Almanya Ziyareti...

Baştarafı 17. sayfa

di Doğu Almanya toprakları içinde bulunan Batı Berlin ise, emperyalist güçler tarafından işgal edilerek, Federal Alman Cumhuriyeti'ne bağlı özerk bir eyalet haline getirildi.

ABD emperyalizminin güdümünde bağımlı bir politika güden Federal Alman Cumhuriyeti, Demokratik Alman Cumhuriyeti'ni tanımadı. 1950'lerden günümüze kadar ideolojik, ekonomik, siyasal, kültürel alanda Demokratik Alman Cumhuriyeti'ne karşı saldırıdan bir politika izledi. Federal Alman Cumhuriyeti, İkinci Dünya Savaşından bu yana henüz barış antlaşmasının imzalanmadığını ileri sürmekte, Demokratik Alman Cumhuriyeti'ne karşı ilhakçı ve inkarcı bir politika gütmektedir.

Nitekim, Honecker'in ziyaretinin hemen öncesi Kohl, "Açı ayrılıklar oldu ve bunu gidermenin yolu ise iki devletin birleşmesidir. Konuşmuyoruz her ne kadar resmi bir ziyarette bulunsun da, Demokratik Alman Cumhuriyeti'ni tanımayacağız" diyerek, saldırıdan politikasını sürdürdü. Buna karşılık Honecker, yaptığı konuşmada barış sorununa değinerek, "Alman topraklarında bir daha savaş başlamamalı" dedi ve birleşme sorununu da, "Su ile ateş bir arada olamaz" şeklinde ifade ederek, iki ayrı ekonomik, siyasal, tarihsel gerçek olduklarını ve emperyalist-kapitalist sistem içinde birleşmenin mümkün olamayacağını hatırlatıyordu. Bilindiği gibi, Federal Alman Cumhuriyeti'nin salt bu ilhakçı saldırı-

ganlığı nedeniyle gezi birkaç defa iptal edilmişti.

İki ayrı devlet, iki ayrı toplum ve iki ayrı sistemin ön cephe

İki Alman devletinin sorunları bu gerçeklik içinde anlam kazanıyor. İki devlet de dünyanın en kalkınan ilk on devleti arasındadır. Çoğu üretim alanında Demokratik Alman Cumhuriyeti, Federal Alman Cumhuriyeti'ni geçmiştir. Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin gayri safi endüstri üretimi 1950 den 1983'e kadar 10,5 kat artmıştır. Yıllık kalkınma hızı %5,5 kadardır. Federal Alman Cumhuriyeti'nde bu oran %1,2 kadardır.

Federal Alman Cumhuriyeti'nin emperyalist tekelini korkutan, bu gerçekliktir. Zira, Demokratik Alman Cumhuriyeti sosyalist ülkeler arasında en yüksek yaşam standartlarına varmıştır. Federal Alman Cumhuriyeti'ndeki sosyal sorunları da yoktur. Federal Alman Cumhuriyeti, ülkesini ABD nükleer füzelere ve askeriyle doldurmuş (208 bin Amerikan askeri), kendisi de vargüçle silahlanmaktadır.

Gezi olağanüstü bir olay olmadığı gibi, beklenmeyen sonuçları da doğurmadı

Federal Alman Cumhuriyeti yetkililerinin bütün inkarına rağmen, Honecker'in ziyareti, gerçeğin pratikteki kabulü olarak yorumlandı.

Nitekim, Federal Alman Cumhuriyeti'ndeki muhalefet, Demokratik Alman Cumhuriyeti'ni tanımamasının anlamsızlığını ve ilgili devlet politikasının değiştirilmesini bir daha dile getirdi.

1700'ünlü yabancı olduğu 2700 kişilik basın-yayın toplantısının izlediği gezide, çok önemli kararlar alınmadığı gibi, önemli sonuçlar da elde edilmedi. Honecker, gezi sırasında Karl Marx ve Friedrich Engels'in müze olan evlerini gezdi, ayrıca anti-faşist mücadelede yeri olan alanları gezdi, halen yaşayan eski direnişçilerden bazılarıyla görüştü.

İki ülke arasında, radyasyon ışınlarından korunmada bilgi ve deney alış-veriş, ticari (imzalanmış 3,6 milyarlık ticari bilanço 1986'da 15,6 milyon mark) ve kültürel alana da olmak üzere üç ayrı konuda antlaşma imzalandı.

Demokratik Alman Cumhuriyeti Devlet Başkanı Honecker'in bu ziyareti, sosyalist iç politikanın bir başarısı olarak görülebilir. İki devletin yakın bölünme tarihi, aynı halkı temsil etmeleri, yoğun ticari, kültürel ilişkileri vb. özgünlükleri olsa da, sorunları, iki ayrı sistemin sorunlarının bir parçasıdır. Bu nedenle geziyi Gorbaçov'un son "açılım" politikasının çerçevesinde değerlendirmek en doğrusudur.

"Barış içinde bir arada yaşama ve yumuşama siyaseti"nin taktik düzeyde sürdürülmesinin sağlayacağı başarıların stratejik düzeye çıkarılması ancak emperyalizme her alanda devrimci tavır almakla mümkündür. Gezinin sonuçlarının bu çerçevede değerlendirilmesi gerekir.

Impressum:
M. Atar
Göttinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Feyka-Kurdistan
Postfach: 153
5300 Bonn I

Ödeme Adresi:
BfG.- Bonn
Konto Nr: 1205242100
BLZ: 38010111

Norveç 6.- nkr.
Fransa 6.- ff.
İsviçre 2.50 sfr.
İsveç 6.- skr.
Avustralya 3.- \$

Danimarka 8.- dkr.
Avusturya 18.- s.
İngiltere 0.80 £.
Hollanda 3.- hfl.
Belçika 60.- bfr.

Destpêk rûpelê dawî de

mîna çiyayên Mevalê û Nevala Hespistê (Cehennem Deresi) ûhw. ên stratejîk, rast-ûrast ketine bin hikma hêzên ARGK. Şervanên ARGK, ê din bi rojan ji dafan li ser rêyan vedigrin û civinan li gundan çedikin.

Pêşengî ji gundiyan gelek kes teklî nav refên şoreşê dibin. Zagona leşkerî a şoreşê a ku xwe paldide dilxwaziye û bireweriya rizgarvaniya netewatî, pêşî gundiyan Kurdistanê ên hejar diloan, bextiyar û dilşa dike. Ronakvaniya û berxwedana gel li Mêrdîne, hêzên dijmin li erdîme, ku hêjmara wan digihe hezaran, hêtevger dihele. Yekitiyên dijmin ên motorîzê jî, ji tîrsa mayinan, ji hîni bera xwe nadin rêyên ku diçin gundan.

16. Êlûn, Çolamêrg-Gêver:

Li gunde Gûrkavak mezra Yeşildere, hêzên ARGK ên ku li gund civinek çedikiran, welatfiroşekî ku erîşî şoreşgeran kir, kuştin. Xîniyek ji birindar ket û hêzên ARGK dest danin ser çek û rextên wan. Gava ku çetevaniya di nav eşîrên Oramar û Herki seranser dihib weşe, pere ji gelek welatperwerên ji ve erdîmê xwe digihênin ARGK.

Çolamêrg-Qilaba:

Yek ji pêşveçûnên pêwîst li Qilaba (Uludere), belavbûna parêzkariyê ye. Vê taliyê de, meha Tebaxê de, mêtîngeran eşîrên Jirki û Guyan herdan hevdu. Ji ve rûdanê, xwestin çetevanî pêşve bixin. Lê weke ku ev leyistok hingeh negirt, wusa ji kesên ku çekên dijmin girtibûn, kombikom çekên xwe li dijmin vedigerênin.

ARGK Pêşveçûn û livbaziye xwe ên serbilind û pîroz didomîne

Em aramîyên çiyayên... bi deng, nav û nîşanm.
Em daketin dest û bîrîyan... mizgîna qullîkên biharin

Pêşveçûna duwemin a pêwîst jî, teklîbûnên nav refên ARGK ne. Gelek kes ji ve derdore xwe digihênin şoreşê. Weke nûçên gihan me, eşkere dihe ku pir civin li gundan çedibin Roja 14 Êlûnê komek ji gundiyan, 5 kes, ji gunde

Bêcihe xwe gihandin ARGK. 23 Êlûnê jî ji gunde Helal 3 kes, hatin nav refên ARGK. Weke te biran, herî niha jî ji gunde Helal gelek kes xwe gihandin dibûn şoreşê. Ji gunde Helal li kêleka ku gelek kes nav refên tekoşîne ne, hogir û şehid ji gelekî.

22. Êlûn, Bêtlis:

Pêşmergên ARGK avêtin ser gundê Konarga. Şerek bi welatfiroşan re derket. Parêzkarekî bi navên Kemal Akbaş, Celal Akbaş û merivêkî wan xedar birindar ketin. Hêzên ARGK civinek li gund çekirin. Dest li ser çekên deh çetan hat danin. Li ser reya Bêtlis û Farqînê (Silvan) duruşme hatin daleqandin.

Parêzkarekî gunde Konarga roja 5'ê Gulanê 1985'ê hîbûn sedema şehidketina şoreşgerên bi navên M. Saî YILDIRIM û Şax İsmail BOZKUT Ş.

Ev kiryarê li gunde Konarga, di sala dani berçavan, ku tu bêbextî bêbersiv namene.

13. Êlûn, Şemzînan:

Li dora gunde Aşaxî Kaya lar 3 hacetên PTT (Postxanê) ku hinde sazîyên leşkerî çedikirin, hatin şewitandin û tune kirin. Sîxur dijmin, teknîsyenê Postxanê Mehmet Güzel-dere bi mirinê hate cezakirin.

14. Êlûn, Sêrt-Berwari:

Yekitiyeka pêşmergên me, ku di nav eşîreta Garisan dixebite, li ser rêya Berwari (Xiz-xirik) û Sêrtê kemînek vegirt. Lê hêzên kedxwar tedbirên xwe girtin. Li dora gundê Kiliş û Şozê şerek giran ku gelek berdewamkir derket. Dijmin balafirên xwe ji rakir. Lê pêşmergên ARGK bederh-

girtin. Çembera dijmin şikandî û xwe rizgar kirin. Mêtînger hundahûnên xwe veşartî heştin.

Herwusa roja 18'ê Êlûnê li Berwari cemseki hêzên dijmin rastî mayinekê bû. Cemse qulibî. Tê gotin ku 4 dij-şoreşger mirine an jî birindar ketine.

Sêrt-Şirnex:

Meha Êlûnê de li Şirnexê pêşveçûnên mezin çebûn. Eriş çûn ser parêzkaran û sazîyên leşkerî ên dijmin. Herwusa gelek kes ji xwe gihandine hêzên ARGK.

15. Êlûn:

Yekitiyeka xilbe ji pêşmergên ARGK di navbera çiyayên Çirav û Garisan de, rêya ku dice Şirnex û Dihe (Eruh) girtin. Hemû geroken ji wir derbas dibûn rawestandin û propexende çekirin. Belavok helavkirin. Komek din ji pêşmergan jî, li dora gunde Torkiz agir herda ambara ezîngan Gişt şewitandin. Her di ve kiryarê de, bêhtirî 20 derêken telefonê ji şewitandin. Gava ev kiryar pekdihat, komek ji pêşmergan ARGK jî, li nêzîkî cihê rûdanê kemînek li dora karakula Xudan (Torkiz) vegirtin. Hêzên dijmin ketin kemînek Şerek dijwar serpekkhat. Gelek serbazên mêtîngeran hatin kuştin. Tekoşerekî ARGK jî şehid ket.

17. Êlûn:

Li dora gunde Karageçit 4 sîxur û merivên wan, ji eşîreta Batîyan, bi mirinê hatin cezakirin.

Weke te zanin, Batî xwe heya Cizîra Botan dirêjdîkin û eşîreke mezin jî li Şirnexê ye. Bixwe koçerên û gelek bîmal û hejarin. Lê gelek ji welatparêzên Batî di bin zilm

û zordariya komek ji sîxurên mîna axa Osman û Saîd Demîr ûhw. dinalin. Gava PKK xebatên xwe li ve derdore ji pêşvebir, gelek Batî xwe kirin bîngeh bo xebatên şoreşgerî.

Piştî kuştina Alixan Tatar, mêtînger xwestin bi destê Osman axa eşîreta Batîyan ji xwe re bikin peya. Lê endamên Batîyan liherxwedan. Payîza 1985'ê de, Osman axa û malbata wî çekên dijmin girtin. Xebatên HKK, van kesan neanin ber çavên xwe û dew ji van xebatên rûn çavêdan. Lê di sala ji çetevanî tenê bi malbata van axanê zoz ma. Gava van axan pîroz xwe li ser gundiyan zede kir, daku ew ji çekên dijmin, zoz peşî Saîd axa (Saîd L.) dore çabşên wî, bi du 21 h. b. zîyan hatin cezakirin. Bi ve nolê Batî xwe ji milîsiyê rizgar kirin.

Bilî hemû pesn û fortên mêtîngerên Tirk, derî malbata axan, tu kes ji Batîyan çek li dijî şoreşê hilnedan, hercu-qasî xwedîyê bêhtirî 60 gundan nin jî. Osman axa ji eşîreta Batîyan hatiye birin. Ev encam gelek pêwîste, ji ber ku li derdora Şirnexê ku erdîmeke gelek mezinê, çetevanî tenê bi Alixan Tatar û 2 komên wiên xîz, ku ew ji bazdane navendê bajêr, bisinor maye.

19. Êlûn:

Li gunde Kayaboyun mezra Aqçaşê glikarek bi mirinê hat cezakirin.

22. Êlûn:

Li mezra Güneyce gunde Çiftelavak, yanzdeh kes ji malbata Güngör ku milîsî dikan jî hele pêşmergan ARGK bi mirinê hatin cezakirin.

29. Êlûn:

Ji gunde Kemerli deh parêzkar bona ku çekên xwe li dijmin vegerênin û berdin, serî dan kaymakamiye Rûdanê wusa li Şirnexê bûne rojenin. Li Şirnexê, çetevanî yekeare iflas kirîye.

Bang bo xwedeveanan,

piştî 15 rojan derketina Berxwedan'ê, yek ji zehmetiyên me, pîrsa belavkirinê ye. Ji bona ku Berxwedan di destê welatperweran de bihe çekêka ramyarî û rûkxistinîyê hoyeka hingehin jî, pêkanîna pêwendiyên rastî di navbera Berxwedan'ê û xwedeveanan de ye. Ango giringe Berxwedan, leztirîn û bi şeweyeka sistematîktir bigihe destê xwedeveanan. Ji her vê sedemê Berxwedan, xebatên dorfirehkirin û xurtkirina servîsê abonetiye de destpekin. Em bang li xwedeveanên xwe dikin, ku bi xweabonekirinê, tevî vê xebatê bibin.

Berxwedan

BERXWEDAN

FİŞA ABONETİYÊ

Nav û Paşnav:

Navnîşan:

6 Mehi
Hundurê Almanya
DM 30 ☐
Derveyê Almanya
DM 35 ☐

Sali
Hundurê Almanya
DM 60 ☐
Derveyê Almanya
DM 70 ☐

Konto bo abonetiye:
BfG - Bonn
Konto Nr.: 1205242100
BLZ 3801011

Navnîşana Berxwedan'ê:
Feyka-Kurdistan
Postfach 153
5300 Bonn I

Piştî dagirtinê vê fişa abonetiye tevî makbuzaya şiyandina peran, bişênin navnîşana Berxwedan'ê.

Gundiye Şirnexê ref bi ref xwe digihênin ARGK

Roja 18'ê Êlûnê jî gunde Cuniver 2, roja 19'ê Êlûnê jî gunde Balveren 2, roja 20'ê Êlûnê jî zozanên Tuşimê dora gunden Grek û Bacitê 3, roja 20'ê Êlûnê jî gunde Develer 2 û ji hinde gunden din gelek gundiyan ciwan, teklî nav refên ARGK bûn.

Weke nûçên gihan me, te eşkerekirin, ku li erdîma Şirnexê gelek xort daxwaza xwe bo gihana şoreşê, ji pêşmergan re salox didin. Hêzên ARGK ên ku diçin gund û zozanan, li wir civinan çedikin. Bi erê gotina malbatên niştmanperwer, navn kesên ku di xwazin bitêkoşin tenê nivistin. Kesên ku xortbîn û dilxwazbîn, ji bo şoreşê teklî nav refên ARGK dibin. Malbaten van mîrxasan dure, daku xwe ji nîr û pikoliya mêtîngerên Tirk biparêzin, rastî hovitiya xwînswaran nebin, diçin karakolên dijmin û dibêjin: "Lauên me hatin reşandin."

Ev encam ne ji her xwederketin holê. Dêrdor, ji sala 1984'ê vir de barêgeheka coxrafiyê gir-seyî ye ji bo pêşmergan. Dijmin li vira bi awakî sistematîk bi hezaran operasyonên leşkerî çekirîye. Lê nekariye tenê tekoşerekî ji bîkujê. Herdem dijmin bi xwe binkeftî bûye. Gunden li çiyayên Herkol, Korkandil, Kelamamo, Kato û bêhtirî 50 gunden li bîriyê, ên navçên Berwari, Elkê, Qilaba û Şirnexê, tucaran çekên dijmin negirtine. Ên ku çek girtibûn jî, çekên xwe dan pêşmergên ARGK. Ev herem bêhtirî 200 şervanan, da şoreşê. Bêhtirî 20 şehid ji ve erdîmê hene. Serdestiya ARGK li ve derdore bera xwe qulibandîye navenda bajarê Şirnexê. Ev serdestî ji vir xwe dirêjî Girêkamo (Silopl), Çiyayên Cudi, Cizîra Botan û erdîma Kizilsu kirîye. Serdestiya li çiyayên derdora Şirnexê, heya bi roj ji bi giranî ketiye destê hêzên ARGK.

Rejîma 12'ê Êlûnê sersala 7'an de ji hêla 10.000 welatperwerên Kurd hate protestokirin

Li Almanyaya Rojava, Libya, Frense, Hollanda, Îsvîçre û Lûbnanê wêlathêzên Kurdistanê 7 sahiya diktatoriya mêtîngera faşîst bi xwepêşdan, rapirîn û civînan protestokirin. Nûçe û agahiyên ku di vê barê de gihan me, weke jêrinin:

KOLN-ALMANYA ROJAVA:

Feyka-Kurdistan banga, "xwe tîkîlî xwepêşdana roja 12'ê Êlûnê bibin" kir. Ji qar-hêlên Almanyaya dora 6 hezar welatperwer bersiva vê bangê dan. Hêj berî destpêkê, sibê zû dora seet 7'an qada livbazîyê, tevî duruşmên dengbîlînd ji hêla dilxwazên ERNK hat dagirtin. Mirovên me bi cîlkên xwe en reng-rang mîna lehiyê herîkîn qadê Girsên gelê çîhên xwe, gora rawêşa xwe, di nav yekîtiyên Emyê de, -mîna yekîtiya karkeran, jinan, ciwanan- girtin. Bêbetlînd duruşmên weke, "Bijî Serok APO", "Bimre cunta mêtîngera faşîst", "Lexê gerilla lexê, Kurdistanê avake", "Em vegerin Kurdistan, ji welat derxinin dijminan" û "Bijî PKK, ERNK û ARGK" ûhwa awaz dan.

Dora seet 11:30'an xwepêşdan destpêkî. Bi hezaran welatperwer bi şahiyeka herî gewre rêveçûn. Ji bo nûneriya pêşmergên ARGK komek bi cîlên leşkerî meşî. Koma jînar bi cîlkên xwe en kesk û sohr tîzer û koma zarokan bi duruşmên xwe en şerîn bala Almanan û alema giştî kişandin ser xwe. Rêveçûn qedera 2 seetan doma. Welatperwer rehbîrê, her refek ji 4 kesan, meşin.

Gava serê refên rêveçûnê gihabû qada mîtingê, hêj qada destpêkirinê vala nebiû.

Rêveçûn gelek bi disiplîn û şahiyeka mezin derbasbû. Denge jînen Kurdistan, bi duruşmên şoreşê, çîngîni belavî bajêr dikir. Gelek mirovên biyanî li vê azametê heyri man. Hinekên bi mal wusa digotin, "Kê dikare vê tahiya şahî û hêrsê hirawestêne". Gava zarok derbas dibûn hinekên dipirsi, "Ma gela van zarokan çawa wusa tînin bal her?". Hinek welatperwer bersiv didan, "Er zarok nûnêrên hatina Kurdistanêke serbiyê û azad in."

Qada mîtingê de du hev, berpirsiyarên ERNK (Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan) FKBDK (Eniya Berxwedana Yekbûyî Li Dîjî Faşîzme) YKWK (Yekîtiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan), YJK (Yekîtiya Jinên Welatparêzên Kurdistan), YKK (Yekîtiya Xortên Şorêşgerên Welatparêzên Kurdistan), SVP (Partiya Welat a Sosyalist ji Tirkîyê) û hinek rêkxistinên pêşveçûyî û demokrat en Almanan, axafên xwe kirin.

Hunermendên HUNERKOM ji şînoke xwe, helbest û sitrûnên xwe pêşkêşkirin. Taliya mîtinge komên govendê şahî xistin qadê.

Ev rûdan giştî ve rastîyê

yekeardî bi bîngehînan danî berçavan. En ku wê binkevin mêtîngê û hevkarên wan emperyalîstî, ê ku wê serkeve wê bibe gelê Kurdistan, ku bin pêşengiya PKK-ERNK û ARGK ditêkoşe.

STRASBOURG-FRENSE:

Dora 600 welatperwer en endamên ERNK li Strasbourgê faşîzma 12'ê Êlûnê protestokirin. Hevkariya xwe bo Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan bilindkirin.

Xwepêşdan bin alên PKK, ERNK û ARGK destpêkî. Bi sedan duruşme, bi zîmanên Tirkî, Kurdî û Frensî hatin hilgirtin û belavok hatin belavkirin.

Qada mîtingê de axafên bi hêrsê zîmanan hatin çêkirin, dîre komên govendê şahî xistin qadê. Hozanan sitrûn û xoşnawên xwe en gelêrî şoreşgerî pêşkêş kirin.

Bilî erîşên hêzên dijmin û polîsen Frensî, xwepêşdan bi serkeftîni dawî pê hat.

DEN HAAG-HOLLANDA:

Herwusa hêr bangaya ERNK, xwepêşdanek ji li Den Haagê pêkhat. Dora 600 welathêz başdarî rêveçûnê bûn. Faşîzma 12'ê Êlûnê protestokirin û piştigirtina xwe bo hêzên şoreşgerî diyarkirin.

Ev rûdana ku bi serkeftîni gihya armanca xwe, yekeardî tîrs û xof berda diê faşîzma Tirkî û hevalbendên wan. Bersivêka şoreşgerî da hêzen emperyalîst jî.

"ŞEVÊN HEVKARIYA ARGK" BÎ ŞAHÎ PÎROZ BÛN

Roja 15'ê Tebaxê, "Şeva hevkarîya ARGK" a li bajarê Frankfurtê li qadekî bajarê Giessenê hat pîrozkirin. Zêdeyî 1000 welatperwer beşdarbûn. Giring bû şev li ewwanekê li Frankfurtê bêtîr pîrozkirin, lê dewleta Alman a hevkarê mêtîngêrên Tirk destur neda ve daxwazê û cih ji bo şevê neda. Cihê hatibû girtin, vegerandin. Bilî ve dijîmîniya eşkere, gelê me bi mîrxasî şeva xwe li bajarê Giessenê çêkir û biserket.

Roja 22'ê Tebaxê jî, "Şeva hevkarîya ARGK" li bajarê Bocholt hat pîrozkirin. Zêdeyî 2000 welatperwer beşdarbûn. Giring bû ev şev ji li bajarê Bocholtê be pîrozkirin, lê dewleta Alman li vir jî cihê şevê rawestand û derdor ji hêla polîsan hat vegirtin. Lê welatperwerên Kurd şeva xwe li bajarek din, li bajarê Bocholtê, û bi serkeftîni pîroz kirin.

Roja 29'ê Tebaxê jî şev li bajarê Berlina Rojava hat pîroz kirin. Zêdeyî 700 welatperwer beşdarbûn.

Herwusa roja 15'ê Tebaxê şevêk ji li bajarê Arnheim li Hollanda pîroz bû. Bêhtîr 400 welatperwer beşdarbûn.

NÛÇE Û AGAHİYÊN DÎN JÎ LIVBAZÎYÊN WELATPERWERAN LÎ EWRÛPA

● **Hannover-Almanya Rojava:** Meha Tebaxê de liqê Hunerkomê li bajarê Hannover, komcivîna xwe a sêwemîn çêkir. Komcivîna ve namab-rûska jêrin gihand rojnama me.

"Komcivîna liqa me de, xebatên çandî en ku ji hêla liqa me tîr birêvebirin bi firehî ji ber çavan hatin derbaskirin. Kêmasiyên xebatên hatin şîrovekirin. Ji bona rakirina kêmasiyan, biryarên nû hatin girtin. Koma birêvebirina liqê, ji ber kêmasiyan rêxne li xwe kir. Ji bo xwehatên domana pêşîya me de, birêvebirineka nû hate hilbijartin.

Hemû delegên komcivîna duxuyankirin, ku giringe xebatên çandî en welatparêz li ser xeta têkoşina serxwebûnê bîn pêşdan."

● **Koln:** Roja 18'ê Êlûnê dora 50 welatperwer, tevî jin û zarokan, 6 seetan avahiya WDR (Radyona Almanyaya Rojava) vegirtin. Daxwaza vegerandina bawîrnaman û porên ku polîsen Alman dest li ser danibû, kirin. Welatparêzan li cihê rûdanê belavok belav kirin. Gelek endamên rojnaman hatin cihê rûdanê. Rojnama û radyo livbazi weşandin.

● **Düsseldorf:** Roja 18'ê Êlûnê her bi ve armancê, dora 30 niştîmanperwer avahiya Keskan (Grüne) a eyaletê "Nordrhein-Westfalen", ji seet 11:00'an heya 16:00'an vegirtin. Belavok belav kirin. Armancên xwe bi devkî bi endamên rojnaman dan naskirin. Berpirsiyarên Keskan piştigir-

tina xwe diyar kirin. Livbazi bi 30 rojnaman dan naskirin.

● **Stuttgart:** Dora 80 welatparêz ji avahiya DPA (Ajansa Nûgen Almanyaya) li Stuttgartê vegirtin. Erîşên polîsan avê de gûn. Bibelavokan, kiryar bi firehî hate nasdan.

● **Paris-Frense:** Komek ji endamên ERNK, ji bo piştigirtina Têvgera Rizgariya Gelê Tami, livbaziyeke birçîmayîne çêkir. Berxwedan roja 19'ê Êlûnê destpêkî û hefteyek doma. Livbazi di eywana Komela Karkerên Welatparêzên Kurdistan" de çêbû.

Xweragirtên ji herdu gelan, tevda gelek belavok belavkirin û ji bo rojnaman duxuyaniyên xwe pêşkêşkirin. Rûdan bû hinkareka gelek hêja, di barê hevkarîya navnetewan de. Herwusa endamên her du gelan, hevdu çêtir û ji nêzikîr naskirin.

● **Li hin bajarên welatên Almanyaya Rojava, Belçîka û Hollanda ji bo Dostên Gelê Kurd** gelek civin çêbûn. Rewşa şoreş Kurdistan hate nasdan û li ser pîrsên hevkarîyê hate seknandin.

Vê taliyê de, civinên çêbûn li bajarên Düsseldorf, Hannover û Berlina Rojava bûn. Berpirsiyarên ERNK ji hevdarî civînan bûn. Mêhvan gişt ji gelên biyanî bûn.

Giştî tev de nezekî 1000 demokrat û pêşveçûyên Ewropî beşdarî civînan bûn. Gelek ji wan dilxwaz û hevkarîya xwe bi awakî enternasyonalîst şanînikirin. Civin ji hêla Komitên Kurdistanê hatibûn amadekirin.

Li Atina û Brûkselê civinên ERNK bo rojnaman

Berpirsiyariya ERNK li Ewropa, ji ber sedema sê sahiya Hilpişkîna 15'ê Tebaxê, li paytextê Belçîka û serekbajarê Yewnanistanê 2 civin ji bo rojnaman pêkanî. Civinê de bilançoya şerê salekê, ji 15'ê Tebaxê 1986'ê heya 15'ê Tebaxê 1987'ê, hat nasdan. Rewşa Têkoşina Rizgariya Netewa Kurdistan hat duxuyankirin.

Di civinê de, astengên artêşa Tirkî, bikananîna waliyê gelemperî, xebatên welatên Ewropî en bi armanca alikariya bo dewleta Tirk bi hinkaran hatin eşkere kirin.

Saziyan rojnaman û weşanan bala xwe diwar dan gotinê li civinê hatin kirin. Li bîlî weşanên Yewnanistan û Belçîka'yê, radyoya Hollanda, radyoya dengê Emerîka û rojnamevanên Tirk beşdarî civinê bûn. Pîrsên xwe li der mafê pîrgalîna pêşveçûna şerê rizgariya netewî duxuyankirin. Nivîstên civinê bo rojnaman û weşanan hatin belavkirin. Gelek rojnama civin, di rûpelên xwe de weşandin.

Kargerên Ji Kurdistanê li Libyayê Hilgavtina 15'ê Tebaxê bi şahî pîrozkirin

Roja 21'ê Tebaxê, dora 850 kargerên niştîmanperwer, bîlî hemû zor û zehmetiyan sersala Hilgavtina 15'ê Tebaxê bi dilovani û bextiyarî, li Libyayê pîrozkirin.

Kargerên welatperwer, şeva xwe bi duruşmên şoreşgerî û bababêtên çanda gelêrî dawî pê anin. Kargerên me en li Libyayê ve namabrûska jêrin, bo xwendevanên "Berxwedanê" re hinarthin:

● "Hilgavtina 15'ê Tebaxê, di nav xwesiparî û berxwedanê de, rastî û nerastîyê, hevxehtîkari û welatperwerîyê, reformistî û şoreşgerîyê de diwarên diroki risaya. Lewma bûye domaneka pêwîst. Her mirovêk necar maye, rengê xwe diyarbike û refên xwe bistene. Mina hemû kargerên Kurdistanê, cihê me kargerên li Libyayê jî, li kîteka berxwedanê, rastîyê, welatperwerî û şoreşvanîyê de ye. Ji ber vê sedemê, em carek din silavên xwe li servanên ARGK dikin. 'Herçîşt ji bo welatekî serbixwe û azad', duruşma me tevayê. 'Bijî PKK, ERNK û ARGK!'"

Nama piştgirtinê bo pêşniyariyên Melle Xerîp re

Berî çendekê min di "Berxwedanê" de, nama Melle Xerîp xwend. Ez pir pê keyf-xweşbûm, geva min naskir, ku tevgera me a çekdari bi rêberiya PKK berzîbe û dorî-rehîbe, refên ERNK ten dagirtin bi niştîmanperwerên çalak, xwedî tecrûbe ku berê li dora hêzên kurdî ên kevîn

diman. Ez jî, vê nama xwe de weke Melle Xerîp, gazi hemû rêkxistin û partiyan niştîmanperwer en ku xelashûna Kurdistanê di reya çekdari de dibinin, dikim, daku xwe jî xeyalperestiyê durbixin û bi berpirsiyari rewşa Kurdistanê û xebata pêwîst, bînin ber çavên xwe û nexasim jî

kesen jî "Şoreşgerên Demokrî" (DPKD, PPKK)

Ez ku niştîmanperwerekî Kurdî û îdeolojiya Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan bi rêya Marksîzm-Lenînîzm rast dibînim, bawer dikim ku ev hêzên min ew bi nav dan xeta wan ne dijatîyeka antagônîste. Herwusa ez bawer dikim, ku heke ne asêtengî rêkxistinê û konevanî bûna, tiştên ku ewan jî hevîst û hinekî li paşîst, we niha vê hêzê, di gelek babêlên şoreşê de, jî warê teorî û gotebêjan derxistibana û wê wan gihandibana ware cîbicîyanê û pratîke

Gelek nasînên min li ser rewşa kar, xebat û gengaziyên wan hevalan dîhîlîn, ku qinyatî va min were, zu an dereng, wê hêzên welatperwer lîser zemîneke jî bawerîya şoreşgerî, netewî û çimî, rêya dur û dirêj reya şerêfa karê bi hev re, mîl bi mîl bibin serî. Maye ku xerxwazên welêt vê daxwazê cîvar bikin, bîlîvên û ber bi kar ve herin; cemed û qesema heyî û peyda bûye, jî holo rakin

Helbet ev ne karekî hesaniye. Wê ne bi rojêke an di-duwan bê kirin. Lê béguman dive etlayî nekeve û bê qelsîti destpê bêkirin.

Destpêk, di bawerîya min de, danûstandîne; vekirîna nêzîkbûnêka dîlîpak li ser reya hevkarîyê û têkiliyan e

Divê jî bo hemû hêzan re bê naskirin, ku zanihîn, rêkxistinîkirin û karê hundurî tevgera me gihandîye qonaxekê, wekî karîbe gavên mezin, bi vê rewşê bavêje. Kar û gotinên gelek rêkxistinên, ku piraniya endamên wan li derveyî welat mane, nabin weke hevdu. Béguman, gelek asêtengî, zehmetî, suşî û kêmasî li her çim û himên tevgera me çêbûne û peyda bûne. Lê gerekê hêzên xwe "şoreşger" dibînin, xwe jî berpirsiyariyê venekîşînin, xwe di her vê rewşê de mesûl bibînin. Divê bê naskirin, ku niha gavên heja hatine avêtin di warê şerê çekdarî de; bi xwîna sedan ronakrewanên

welêt ev hatiye pêkanin. Di dîroka me de, veger jê tune ye û rawestandîna vi şerî jî kam-baxa mezintire. Rextên li dijî vi şerî, bêberpirsiyariyê qelsîti û tenîkbûnê dixin karê şoreşgerî. Piraniya hêzên kurdî bo şoreşê bangdikin, lê gava ku karê şoreşê lê kirin, zemîna wê lê amadekirin, gelek jî wan di hêjmartina şaşîyan de berpirsiyarîya xwe dibînin û ne bêtîr

Ma gelo ev raste? Heke ev rewşa hanan dombike, gelek filozofên "şaşîhêjmartinê" wê jî nav hêzên derveyî qada xebatê derkevin. Lewra Kurdan jî zu de gotine "Ê neçe şerêşêrê!"

Partiya ku bîngeh û hima wê ne li welat be, ma wê endamên wê li derve, bi çî hêz û qinyatê "xebatê" bikin?!

Béguman xebata çandîni, rewşenbîrî û ragihandîni jî pir pêwîste. Lê ne ku ev jî me re bibe "berpozî" û çavê xwe jî erkên şoreşê re venekin, gunehên bêberpirsiyariyê pê bîşon. Ev "xebata" wusa, heke bibe rêber jî şoreşvanan re, wê şoreşvan bînin weke, "Ê ku çû heyfa rîyê, simbêl jî li ser kir." Bi vî awahî, ne tenê şoreşger çênabin, lê herwusa, şoreşgerîya mayî û heyî jî wê "hunda" bikin.

Raste, şoreş bê şoreşgeran çênabe, lê şoreşgertî nayê çandin û jî asmanan jî nayê xwar. Ew di qada kar û xebatê de, di şer de, di berxwedana bêdudilî de tê çêkirin, dibe serbîlîndîya mirovan, gelan.

Dannaskirîna karan, fahmkirîna nujîti û pêwîstiya wan, tê kifşkirin bi jihevçûdîkirin û danberhevkerîna wan. Ango, tiştên naskirin, heke te ew (serbîlîndîya wan, başbûn, xerabûn) anin berhev. Vêca heke em gelekî bi dur nekevin jî û em di warê ragihandîni û rewşenbîrî tenê li karê PKK û heval û hogirên ERNK û ên terefên mayî tevde binêrin û bidin berhev, gelek heqîqet diyar dibin. Mirov jî wan fahmdike, ku hêzên li welat bi şoreşgerîyê nebilivîne û mijûlîne-bûne, li Ewropa jî nikarin bibin şoreşger, heya di warê ragihandîni û rewşenbîrîyê de jî (tiştên ku hêzên mayî ge-

lekî pê serê xwe mezin dikin).

Divî warîde, dora li (yanz-deh) kovar û rojmanên PKK û ERNK derdikevin; bi zîmanên kurdî, tirkî, erebî, almanî, frensî, inglîzî. Temam di dema xwe de, bê ewiqandin. Temam xemlandî bi dengûbêşên welat, rewşa berxwedanê, konevanî, aborî û civakî. Lê ên hêzên mayî, mixabin, "îro heye, sibê tune ye". Heke hezekê kuvarek an rojnameyek weşand jî, dihe ku her jî du-sê mehan hêjmarek jê derdikeve û em, û ew jî zêde be bi çî kotekê û çî materyalê derdikevin.

Dibe ku hinek bîpirsin "Madam wêge... PKK dîxwaze wan li berê herkarîyê? Çi fîdeya... te heye?"

Béguman, karê bi vî qinyatê, bi vî sistîye bêkirin, lişteki giring pê naye jîdandin. PKK nakeve xweewnên bi vî şeweyê. Lê xweş dizane, heke ku ew tîkêvin reza dijmîn, her endamê, zîlamêkê dix qat behtîr jî tîrkan karin xerabîyê bikin. Zane ku em niha "temam bi karekî dîkevin".

Em rizgariyê netewî dixwazin. Her mirov, tiştê dixwaze, dizane nikarê giştî bidestbêne. Gelek mirov, kom û hêz, heya mirîna xwe a dawî, wan hevî û xwestekên xwe, bi xwe re hiltînin û hinek li xwe re dibîne gorê. PKK rêya kin, a zehmet a bê şaşî jî nabe, a qehremanîyê, a şerêfê pêş wan dike û dixwaze wan jî bêkarîyê veqetîne. Ji xeyalên bêhuda durxe.

Vêca hevalno! Em tev zanin, ku li tevayî dinê jî me bêtîr bi hacete yekîtiyêkê berxwedanê kes tune. Yekîtiya me, hêza me, qewweta me ye, hevkarî û tîkîlîyên xebatê, pêwîstiyên îştîen biserkeftinê ne. Fermo! Di nav rûpelên "Berxwedanê" de, bi kurmancî em pîrên şoreşa Kurdistanê, pratîka we û daxwazên wê bi berpirsiyari şîrove kin. Li ser bîdîn û bîstînin. Tev bi hev re bo karên nûjen, form û metodên hevkarîyê bigerin.

Dilxwazekî ERNK
ji Çekoslovakya
Dr. Aranús Canpolat

"Yekîtiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan" pîroz be

Di dîroka Kurdistanê de gelek tevger hatin avakirin û gelek serhildan çêbûn. Lê mixabim, tevgerên berê di bin rêberîya şêx û xudan ax de bûn. Serhildan jî bin rêberîya wan de çêbûn. Tu tevger nekarî ji yana xwe berdevam bike û tu serhildan jî biserneket. Lew ewan nekarî yekîtiya gel avabikin û bersiva daxwazên gel bidin.

Daxwazên rêbaran û gel bi piranî li dijî hevdu bûn. Bivî awahî jî tu serhildan nedikarî biserkeve. Karker û gundiyan Kurdistanê di bin zîlm û zora dijmin de bûn. Rêber perçe-perçe bûn. Lê niha...

Roja 23.8.1987'an "Yekîtiya Karkerên Welatparêzên Kurdistan" damezirî. Gaveka gelek pêwîst hate avêtin.

Bîngehên maf û daxwazên karkerên Kurdistanê, bi deste karkerên Kurdistanê hatin

danin û karker xwedî li doza xwe derketin.

Em jî perçek jî karkerên cihanê ne. Çawa karkerên cihanê yekîtiya xwe pêş de dibin, divê em jî bi vî nêzîkê xwe bidin pêş. Dema me jî hatiye. Em jî xwe pêş de bidin. Bîngeha serkeftinê xurtbikin. Yekîtiya xwe bîjdînin. Biratiya xwe digel karkerên dinê germ bikin. Em li kêleka şervanên şoreşê bin. Milên xwe bidin milên wan. Tevlî wan agirê şoreşê geş û gur bikin. Bi yekîtiya xwe em ERNK xurtbikin. Giringe em bizanibin, bi yekîtiya gele Kurdistan, em bikaribin xwinmîjiya hezar salan rabikin. Bi îdeolojiya karkeran û yekbûna gele Kurdistan em bikaribin welatê xwe rizgar bikin. Bigihin serxwebûn û azadiya xwe. Bibin xudanên axa xwe, keda xwe.

Dîroka gele me li ber çavê

me ye. Keda bav û kalên me bi destê neyaren derveyî û hundurî talan bûye. Bi hezar fen û vîran hatine xapandin. Nîr û zordestî tucaran kem nebûye. Zîlma dewletên xwinxwar, beg û axayên zorkar diyare. Bav û kalên me di bin verewşê de nekarîne xwedî li zarokên xwe derkevin. Lewma em îroj hêjî bi bindest mane. Bê xwendin û zanin mane. Tenê rêça birçîbûnê jî me re bûye diyarî.

Lê îroj, em karkerên Kurdistanê di nêzîkê xwedî serî ne. Em ne bê tevger û rêberin. Di nav refên Eziya Rizgariya Netewa Kurdistan de xwedî pişk û parin.

Divê em jî bo hatina xwe, di bin fermana daxwaza serxwebûn û azadiyê amadebin. Ger bi mal, ger bi can, her karkerê Kurd divê beşdarî vê xebatê be.

Herbîjî

"Ji bo 15'ê Tebaxê
Silavek ji Kurdaxê"

ROJBAŞ AMED!

Erê Amed
raste Amed
ji bo wê alê
tu dinalê

Erê Amed
hêstirên çavên te
xwîna dilê te
dixemilênin bejna te
kurê Kardux xwe, dike berdêla te.

Amed!
nebêje ez bê xwedî me
ez bûka bê zava me
ez sêwiya ber diwara me
bê kurîm
bê keçim
bê bîra me
bê hevalim
bê xûşkim

li ber lêmiştî, bahozan pişt şikestim.

Amed!
nebêje darên min bê berin
havinan derew li min kirin
nebêje berx û pezên min bê giya man
biharan vir li min kirin
nebêje tariyê zora rojan birin
bê maf mam
bê al mam
bê dil mam
bê zîman mam

di nav pêlên babelîskên, hungirî de bê kes mam

Tu dizanî
gum—guma asmana te
rûşşîkirin neyarên te
ji hêstirên çavên te
av didim gûl û çiçekên te.

Amed!
Çarçîra Mehabadê
Kela Dizê û Yadê
Efrîn û Amûdê
hemû rûbar û kaniyên te
dest û newalên te
dilbirîm ji bona te
wek evîna Mem ji Zînê re
wek evîna helbestvanan ji siruştê re
wek evîna zarên bersîr ji memkan re
hemû zar û pîrên me eigerxwînin bona te

Amed!
roja darên zeytunê
darvekirîna zarên te bîst
pik û çiloyên wan melûl bûn
kokan perdên reş bi ser xwe de berdan
zeyta zeytunan di daran da piçiqî
herkandîna ava kaniyên me sekîni
çûk û baldarên gundên Maratê û Basotê
serxweşî ji hev re xwendin.

Amed!
nebêje kevîrên min li ser kevîran neman
diwarên min bê stûn man
di dilên xwe de hêviyan bermavê
serê xwe dadixim û jî te dikim lavê
di xweewnên rojan de destê xwe tîxe destê zavê
di sevên havînan de pêre seyranê bike li ber hîvê
li baskên hêviya xwe siwar be
mizgîna azadiyê jî MAZLUM û EGÎT re bibe!

Bavê Midiya
Yekîtiya Sowyet
15. Tebax 1987

- **DÊRSIM:** Karakola dijmin hat hilweşandin.
- **DARAXÎNÊ:** Welatfiroşî dimire. Bêbext bersiva gunehên xwe digrin.
- **ARARAT-DIYADÎN:** Hacetên saziya ku reyên leşkerî çêdikir, hatin şewitandin.
- **ŞEMZÎNAN/ELKÊ:** Cahş pelixîn.
- **QILABA:** Têkîlbûnên nav refên ARGK xwe dilezênin.
- **MÊRDÎN:** Serdestiya ARGK li Midyadê, Gercewsê, Mehserî û Nîsêbînê tekûz dibe.
- **BÊTLÎS:** Livbaziyên şoreşgerî ên tohildanê pêkhatin.
- **ŞÎRNEX:** Kemîna ARGK di navbera Şîrnex û Dihê, Ambarên êzingan ên mêtîngeran hatin şewitandin. Li Şîrnex û Berwarî birîna êzingan rawestiya. 20 çete hatin kuştin.

13. Êlûn, Dêrsim-Övaci:
Avaliya karakolê, ku hema hema avakirina wê dike diya hat hilweşandin. Ev livbazi ku li navenda bajêr karakola mêtîngeran hate hilweşandin, dikeve sersala vebirina li serhildana Dêrsimê. Livbaziyên ARGK, ku li Dêrsimê rastûrast beraxwe didin hêzên mêtîngeran, datûm holê, ku Dêrsim ji bo mêtîngerên hov we hihe goristan.

20. Êlûn, Çolîk-Daraxînê:
Li gundê Dikpinar hevxe-batkar Cemil Dalgın hat berafîşekdan. Biraderê vî welatfiroşî Mehmet Dalgın, ku keyê gund bû, par ji hêla şervanên HRK hatibû cezakirin. Herçiqas şoreşgeran bi çaran agalî jêre şandin ku dev ji hevxe-batkariyê berde ji, berneda û ser de ji çêk ji dijmin girîbû û li derdorê parêzkariyê pêşvebir. Cezakirina vî bêbextî, piştî ku li gund civinek çêbû û gundî bo kuştina wî qayil bûn pêde, bicih hat.

22. Êlûn, Daraxînê (Gêne):
Yekitiya ARGK li gundê Aktoprak qopaniya Selvi civinek çêkir. Dure 2 parêzkarên gund heçêkkir. Keyê gund ê hevxe-batkar û sîxur Şefik Dursun, taliya civînê hat cezakirin.

22. Êlûn, Daraxînê:
Yekitiya ARGK, ku ji livbaziya gundê Aktoprak vedigere, li dora qopaniya Suvêren rastî hêzên dijmin û çetên bû. Şerek derket. Di şer de, yekitiya ARGK biserket û 2 parêzkar birindar kir.

Di vî vî meha taliyê de, li Çolîkê (Bingol), pêwist li Daraxînê gelek êriş çûn ser saziyên leşkerî û aborî ên dijmin. Li vî derdorê pêşveçûna livbaziyan pir gewre bû. Operasyonên hêzên mêtînger avê de diçûn û di her şerî de ARGK biserdikeve. Bireka pêwist ji saziyên aborî ên kedxwar, ku li derdorê dixebitîn, necar mane karên xwe birawestînin. Yek ji van saziyan, saziya Mesan e, ku bi buhatiya 1.5 milyon lîrên Tirkî hacetên wê hatin texrip kirin.

Keyên gundan ên ku bo çêk negrin liberxwe didin, mohrên xwe li dijmin vedigerênin û dev ji karên xwe berdidin. Çetevaniya li derdorê, gihaye enişka iflase.

Hêzên ARGK li vî derdorê bi awakî tunde, hinde civîn çêkirin. Pêwist ji ciwanan, gelek xort xwe gihandin hêzên şoreşê.

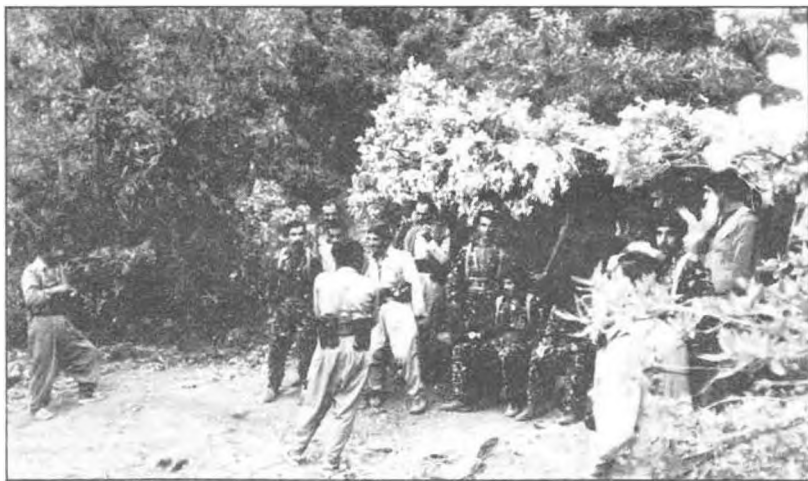
22. Êlûn, Ararat-Diyadin:
Li dora gundê Atakan 7

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDISTAN

ARGK PÊŞVEÇÛN Û LIVBAZIYÊN XWE ÊN SERBİLÎND Û PÎROZ DÎDOMÎNE

hacetên saziyekê, ku reyên leşkerî çêdikir, hatin şewitandin. Hêzên ARGK, ên ku serdestiya xwe li dora bajarên Ararat (Agri), Serhed (Kars) û Erzeromê û li navçên van bajaran xurtkirine, operasyonên tunde ên hêzên dijmin difêşkilênin û derbe li du derbe, li saziyên aborî ên kedxwar û mejojkar dixin. Ev hû şêş meh bû, ku mêtînger li van derdoran operasyonên leşkerî ên dijar birêve dibirin. Lê bîli hemû propaxendên wan û keftûlaftên wan, di şerên derketî de, nekarîn tenê yek têko-

şereki ARGK ji, bikujin. Ev rûdan û pêşveçûn, wekê ku hîm û redana ARGK şanidikin, herwusa ji, şanî dikin ku, bîli hemû pikoliyan, alikariya gundiyan bo şoreşê mezin û xurt dibe.

14. Êlûn, Dêrika Çiyayê Mazi û Şimrix (Mazidaxi):
Melleyek bi navê Mehmet Yildirim, ku di waazên xwe de propaxenda mêtîngerên faşist dikir, têkoşerên rizgariyê beal û bêhlaq û reş şanidikir, zorê li gundiyan dikir daku çêkên dijmin bigrin û taliya van

xebatên xwe ên gemar nedani û dev ji bêbextiyê bernedide, bi mirîne hate cezakirin.

Weke me ji nameyên partizanên derxistî, tê duxuyan kirin ku taliya livbaziyan leşkerî û xebatên konevanî ên mehên havînê de, li dora navçên Midyad, Gercews, Nîsêbîn, Mehserî (Omerli), Dêrika Çiyayê Mazi, Kosar (Kizil-tepe) û Hezexê (Idil), çetevanî heya merheleka girin hatiye perçiqandin. Yekitiyên mêtîngeran di şevan de bi temamî bîlîv û tevger ketine. Erdimên

Dumahlîk rûpel 21'an de

Rejîma 12'ê Êlûnê sersala 7'an de ji hêla 10.000 welatperwerên Kurd hate protestokirin

Berî niha bi heft salan bû, letisandin tankên ji hêsinê zincar girtî kûç û zikakan bi xumîniyên xwe. Bi hezaran demokrat û welatperwer hatin girtin, gelê Kurdistan dagirtin zindanên tarî û zîlûmat. Pêşengên gelê me hatin kuştin di tezgahên hingavîne de, bi destê çelladên ku tîrî xwînê nabin, ew rûreşên mirovatiyê. Solên gemarên garanên leşkerên Tirk, dişa qirêj kirin xaka welatê me ê pak. Çu bawerkin bi birawestînin çûyina dirokê, bi van rûpelên xwe ên çende gemar.

Lê diroka gelê me hate zimîn, roja 15'ê Tebaxê li çiya û zozanên şêrin ê erdimîna Botanê navçe Dihê, di namliyên pêşmerge PKK de. Bi xwendina serbilind ji lûlên çekên ku, bi tevayî dinê Kurd nemi-riye dan gotin.

Ji ser vî rojê 7 sal derbasbûn, girt çardorên welêt ev serhildana birûmet. Qad teng hatin bo vî lehiya serbilindiyê, xwe daxiste bendavên çiyê; ji wir herikî welatên biyaniyê. Dengê qube ê kargeran navê welat hilda joran. Silavên wan balafirand, gihand, pêşmerge serê çiyân, ku singber-sing cengê dike şev û rojan. Vê serpêhatîne, hersal ji nû, ve roja 12'ê Êlûnê da nasdan bi gelên cihan ên azad.

Firokên mêtîngerên Îraqî bombe li ser gundên Kurdistana Bakur dibarînin

Roja 23'ê Êlûnê 1987'ê dora beyanê, 2 firokên cengê ên mêtîngerên Îraqî li Kurdistana Bakur navçe Qilaba (Çûkurea) gundê Narlî, dan her bombên napalmê. Bombabarandinê de 3 gundiyan welatperwer hatin kuştin û nêzikî 20 Kurdên hakur ji xedar birindar ketin. Weke ji saloxên me girtî, tê fahmkirin, ku dibistana gundê Narlî ji bûye hede-fa narinçokan û gelek şagirtên dibistanê hatine kuştin.

Gundiyan hatin kuştin evin: Hamidî Ozbek (67 salî), Kadir Ozean û Behrî Erdal (zarok).

Ji ber ku dema bombebaranê de gundî derketibûn paleyî yê û li zêviyên gund dixebitîn, hundabûnê taliya vî êrişê hov mezintir nebûn. Herwusa gundiyan dest avêtine çekên xwe û liberxwe dane.

Encama vî êrişê bi narinçokên napalm, ku 15 demikan doma, xusarên diravî ên mezin peyda bun.

Ev êrişê dirinde, encameka paymana di navberê dewletên Tirk û Îraqê ên mêtînger e, ku sala 1980'ê de girêdabûn. Li gora vî peymanê, herdu dewletên kolonyalist dikarin heya 30 kilometran li derveyî tixubên xwe, operasyonên leşkerî birêve bibin. Ji bo qirkirina gelê Kurd, weke tîdîtin ev dewletên hov, tu şartûsîrul naderîvênin. Xaka Kurdistana ji xwe re dikin qadên ku bikaribin bi korrî bombên xwe bibarînin, bêtî ku li ser bifikirin li ser vî xakê mirav dijîn.

Weke ku dewleta Tirk a xwînxwar davêje ser Kurdistana Başur, wusa ji dewleta Îraqê a kurdjî, carnan davêje ser Kurdistana Bakur. Gelê me divebirin. Sala par ji firokên Îraqê gundên eşîreta Rêkani û 2 gundên Şemzînan dabûn ber narinçokan. Herwusa 22'ê Tebaxê 1987'ê ji li ser hinde gundên Çalê narinçok barandibûn.

Bi hezaran mirovên Kurdistana tevî jin, mêr, pîremêr, ciyan û zarokan; bin alên PKK, ERNK, ARGK, YKWK, YJK û YXK xwe dan pêş û hêrsa xwe li dijî diktatoriya Tirkana mêtînger faşist verexandin. Bi duruşmên xwe ên awazî, alikariya xwe bo doza xwe a bi qedrûqiyet, piştigirtina xwe bo şerê serxwebûnê û qinyata xwe bo girêdana bi pêşengên xwe re anin zimîn. Herweha gelek ronî danin holê, ku herbabê erîşên mêtîngeran, hevkarên wan emperyalîstan û xulamokên wan wê binkeftî bikin.